

www.bavy.ro

MARINAROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

NUMĂR SPECIAL

**ZIUA
MARINEI ROMÂNE 2009**

Ochiul Flotei

▲ 29 aprilie 2009, fluviul Dunărea.

Instantaneu cu membrii detașamentelor de scafandri de luptă în timpul unui exercițiu de antrenament specific.

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța.

Elicopterul Puma Naval, zburând prin fața tribunelor arborând drapelul național. Aspect din timpul manifestărilor organizate de Forțele Navale Române de Ziua Marinei Române 2008.

Foto: Ștefan CIOCAN

▲ 13 august 2008, Marea Neagră, zona Cazinoului din Constanța.

Instantaneu din timpul antrenamentelor organizate pentru Ziua Marinei Române 2008. În prim plan, fregata *Mărășești*, arborând marele pavoaz.

Foto: Ștefan CIOCAN

▶ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța.

Președintele României, domnul Traian Băsescu, trecând în revistă garda de onoare, în deschiderea manifestărilor organizate de Forțele Navale Române de Ziua Marinei Române 2008.

Foto: Ștefan CIOCAN

▶ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța.

Au început manifestările organizate de Forțele Navale Române de Ziua Marinei Române 2008. Se ridică pavilionul, geacul și marele pavoaz.

Foto: Ștefan CIOCAN

Coperta 1: Aspect din timpul exercițiului bilateral româno-olandez COOPERATIVE LION 09. Elicopterul IAR 330 Puma Naval, în timpul unei apurări pe nava navei de desant HNLMS Rotterdam.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

Coperta 4: Aspect din timpul manifestărilor organizate de Forțele Navale Române pe faleza din fața Comandamentului Flotei, de Ziua Marinei Române 2008.
(Foto: Ștefan CIOCAN)

SUMAR

**„Am fost și voi rămâne parte
a marii familii a marinarilor români“**
Interviu cu domnul Traian Bănescu,
președintele României **4**

Ziua Marinei Române 2009
Mesaje 8

Asociații de marinari 11

2009 Forțele Navale Române 18

Comandamentul Flotei 24

Divizionul Rachete Navale 28

Divizionul Corvete 30

**Divizionul Nave
Minare-Deminare 32**

**Batalionul Comunicații
și Informatică 36**

Serviciul Fluvial 37

Baza Navală 40

Centrul de Scafandri 45

**Centrul Radioelectronic
și de Observare 48**

Direcția Hidrografică Maritimă 51

Batalionul de Infanterie Marină 52

Batalionul Stat Major și Deservire 54

**Academia Navală
„Mircea cel Bătrân“ 56**

**Școala Militară de Maiștri
a Forțelor Navale 59**

Nava Școală Mircea 61

Ziua Marinei Române 62

15 AUGUST 2009

sărbătoarea națională a românilor

Contraaamiral **Dorin DĂNILĂ**
Șeful Statului Major al Forțelor Navale

Cununa de ani ce împodobește această frumoasă sărbătoare a românilor reprezintă mărturia istorică a importanței ei în viața poporului român. Acum 107 ani se organiza la Constanța pentru prima oară în istoria României, Ziua Marinei Române. Serbările prilejuite de acest eveniment au fost foarte bine primite de către cetățenii – spectatori, dar și de către oficialități, fiind unul dintre cele mai apreciate evenimente ale anului.

De-a lungul anilor sărbătorirea Zilei Marinei Române a îmbrăcat multe forme de manifestare și și-a extins aria de desfășurare, acestea organizându-se în prezent în unele orașe port de pe teritoriul României, dar și la bordul navelor românești, aflate pe mările și oceanele lumii. Anul acesta pentru prima oară în istorie, ziua Adormirii Maicii Domnului, Sfânta Fecioară Maria, a fost declarată sărbătoare națională.

Forțele Navale, moștenitoare ale unor glorioase tradiții de luptă, și-au adus contribuția la evenimentele importante din istoria modernă a poporului român, prin participarea la bătăliile pentru cucerirea independenței, la cele două războaie mondiale și pe timpul revoluției din decembrie 1989.

Ca în fiecare an în aceste momente încărcate de respect și grațitudine aducem un pios omagiu tuturor celor care și-au dedicat viața mării și s-au jertfit pentru apărarea fruntarilor de apă ale țării.

Integrarea României în structurile NATO și Uniunii Europene, precum și caracteristicile mediului de securitate din zona Mării Negre au determinat în mod inevitabil transformarea conceptuală, structurală și de acțiune a Forțelor Navale. În acest context și anul 2009 a fost și va fi în continuare unul cu sarcini multiple și deosebit de complexe. Toate acestea le putem realiza numai prin creativitate, responsabilitate sporită, tenacitate și muncă asiduă într-un autentic spirit de echipă. Aceste nobile calități se sădesc încă de pe băncile școlii iar cel mai elocvent exemplu în acest sens este prezentat de către cei 65 de studenți ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și cei 38 de elevi ai Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” aflați la bordul navei Școală Mircea. Ei vor sărbători Ziua Marinei Române navigând în Marea Mediterană, în drum spre casă, după o puternică confruntare cu elita mondială a navigației cu vele în cadrul regatei „Tall Ships Atlantic Challenge 2009” unde sub îndrumarea unui echipaj de excepție au reușit să ocupe un onorant loc II.

Forțelor Navale s-au evidențiat în mod special la executarea misiunilor internaționale din Marea Mediterană sau în cea de menținere a unui climat de pace în Kosovo, prin confirmarea capacității de a executa misiuni complexe alături de militari din Alianță a Grupului de Elicoptere al Flotei de Fregate cea ce au adus cu siguranță noi valențe și capacități operaționale sporite. Calitatea personalului și nivelul de pregătire al acestuia, competența, seriozitatea și rigoarea dovedite pe timpul acestor misiuni au fost bine apreciate de către partenerii externi.

Provocărilor majore, cărora trebuie să le răspundem pe măsura angajamentelor asumate în Alianță Nord – Atlantică, cât și în cadrul inițiativelor regionale din Marea Neagră le putem face față doar prin implicarea responsabilă și conștientă a fiecărui om din Forțele Navale la locul său de muncă.

De aceea vă cer, mai mult ca oricând, să nu precupețiți nici un efort pentru a cunoaște și utiliza foarte bine tehnica din dotare și a îndeplini obiectivele stabilite prin planurile de pregătire la parametri maximi.

Rezultatele obținute până în prezent atât în procesul instructiv-educativ, cât și în exercițiile naționale și multinaționale fac dovada profesionalismului dumneavoastră. Atingerea tuturor obiectivelor propuse până acum, în condițiile reducerii resurselor avute la dispoziție s-a datorat devotamentului, abnegației și spiritului de sacrificiu manifestate de dumneavoastră în toate situațiile. Astfel v-ați atras respectul, prețuirea și încrederea tuturor cetățenilor României.

Pe această cale aduc mulțumiri celor ce fac asigurarea logistică a navelor și nu numai, aviatorilor marinari, scafandrilor militari, infanteriștilor marini, celor care pregătesc viitoarele cadre de marină, celor care fac navigația mai sigură, transmisioniștilor și tuturor celor care întregesc această categorie de forță a Armatei, pentru modul în care au înțeles să-și îndeplinească atribuțiunile.

La ceas aniversar doresc să transmit tuturor celor care formează minunata familie a Forțelor Navale, membri ai asociațiilor cu specific naval, cadrelor militare în rezervă și retragere, constructori navali și lucrători portuari - precum și celor care prin profesie, aspirații și vocație sunt legați de Marina Română, familiilor acestora, multă sănătate, fericire și cât mai multe succese în activitate, însoțite de tradiționala urare marinărească „BUN CART ÎNAINTE”.

„Am fost și voi rămâne parte a mării familii a marinarilor români”

Interviu cu domnul Traian Băsescu, Președintele României

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule președinte, prin natura funcțiilor pe care le-ați avut până să intrați în viața politică ați fost legat de mare și de marină. Și totuși, dacă ar fi să dați o definiție, ce reprezintă marina pentru dumneavoastră?

- Marina semnifică puntea de legătură a României cu aproape toate civilizațiile planetei și reprezintă un vector al cooperării economice, politice, culturale și militare. Ea este un instrument necesar pentru apărarea intereselor României oriunde pe glob și un mesager capabil să ne facă mai bine cunoscuți în lume.

Marina reprezintă una din cele mai frumoase și mai dure profesii, o profesie în care înveți să iei decizii cruciale în timp scurt, decizii care influențează soarta unor grupuri mari de oameni.

În marină înveți să fii responsabil pentru soarta echipajului, a oamenilor. În marină înveți să răspunzi pentru prezent, dar și pentru viitor.

- Dacă ar fi să dăm timpul înapoi, cum ați putea caracteriza anii de studenție petrecuți în Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”?

- Au fost anii în care am învățat o meserie bărbătească, ani în care am înțeles că marea este frumoasă, dură și trebuie respectată. Aici am făcut primii pași în cunoașterea oamenilor și asumarea responsabilității conducerii oamenilor. Cât de bine te pregătești în port, așa vei face față provocărilor pe mare. Am învățat că atât onoarea cât și disciplina au importanța lor.

- Domnule Președinte, Nava Școală *Mircea*, cea la bordul căreia s-au format atâtea generații de marinari, se află în acest moment în ultima parte a marșului de instrucție și reprezentare din acest an. Ce rol a avut practica la bordul Navei Școală *Mircea* pentru studentul și, apoi, Comandantul Traian Băsescu?

- Practica la bordul Navei Școală *Mircea* a fost perioada în care am putut pune în aplicare o parte din cunoștințele acumulate în Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”. Am învățat în arboradă ce înseamnă colegialitatea și respectul pentru navă. Am înțeles semnificația expresiei „o mână pentru tine - o mână pentru navă”.

- Ați afirmat în mai multe rânduri că România dorește consolidarea relațiilor cu statele din bazinul Mării Negre. Cum puteți caracteriza cooperarea în Marea Neagră?

- După cum se cunoaște, România promovează ideea cooperării într-o mare deschisă, în cadrul căreia interesele

Foto: Sorin Lupșa, Administrația Prezidențială

de securitate ale statelor riverane pot și trebuie să fie armonizate cu interesele legitime ale altor actori importanți ai securității regionale, europene și euro-atlantice. Mă refer îndeosebi la Uniunea Europeană, Alianța Nord-Atlantică și Statele Unite, pentru că Federația Rusă este, prin natura situației, riverană Mării Negre. Trei dintre statele riverane (Bulgaria, România și Turcia) sunt membre NATO și împărtășesc, astfel, un set de valori comune, chiar dacă, uneori, opțiunile lor cu privire la caracterul deschis (sau mai puțin deschis) al Mării Negre diferă. Georgia și Ucraina sunt țări partenere, aspirante la calitatea de membru NATO, în timp ce Rusia are o relație de cooperare specială cu Alianța Nord-Atlantică.

Din perspectivă europeană, România și Bulgaria sunt membre ale

Uniunii Europene, iar Turcia un candidat la integrarea în Uniune.

Actualele aranjamente regionale de cooperare (BSEC, BLACKSEAFOR, Black Sea Harmony, Forumul Mării Negre pentru Dialog și Parteneriat și altele) reprezintă un bun început. Marea Neagră trebuie să reprezinte un factor care ne unește și nu unul care ne separă. Trebuie să depășim mentalitatea care favoriza dezvoltarea de „sfere de influență” și să ne concentrăm eforturile pe crearea de „sfere de încredere”, iar aranjamentele regionale de cooperare pe care le-am amintit sunt spațiul ideal pentru realizarea acestui deziderat.

- Poate deveni Marea Neagră o zonă de stabilitate și securitate în această parte a lumii?

Marea Neagră nu numai că poate, ci trebuie să devină o zonă de stabilitate și securitate. Interesul fundamental al României în acest sens este să pledeze și să se angajeze direct în susținerea cooperării regionale, indiferent de potențialele ezitări sau regresse pe anumite paliere.

Vom continua eforturile de atragere a Rusiei și Turciei în proiectele de cooperare la Marea Neagră, inclusiv sub egida Sinergiei Mării Negre, prin susținerea deschisă, în cadrul dialogului bilateral, a rolului pozitiv al Sinergiei pentru cooperarea regională.

De asemenea, pentru a facilita transformarea Mării Negre într-o reală zonă de stabilitate și securitate, România se va concentra pe susținerea unei și mai mari implicări în zonă a partenerilor din UE și NATO, și pe asigurarea armonizării viziunilor privind viitorul și evoluția regiunii Mării Negre.

- În condițiile actuale, în care marea devine un aliat și un mediu favorizant pentru grupurile teroriste

Foto: Robert Stancu

și amenințări asimetrice, ce rol ar putea juca Forțele Navale Române pentru prevenirea și combaterea acestui pericol în Marea Neagră?

- Raportul din 2008 al Comisiei privind primul an de implementare a Sinergiei Mării Negre face referire la faptul că în domenii precum siguranța maritimă trebuie să fie definite obiective pe termen lung, care să impulsioneze luarea de acțiuni mai concertate, fapt care ar necesita sprijinul tuturor statelor membre.

La Marea Neagră, România are responsabilitatea deosebită a apărării frontierei de stat, dar și a apărării frontierei Uniunii Europene și a NATO. Forțele Navale Române își asumă responsabilități nu numai pentru România, ci și pentru Uniunea Europeană și pentru aliații noștri din NATO, motiv pentru care trebuie să continuăm procesul de dotare și modernizare a Forțelor Navale Române.

- România participă cu trupe la operațiile din Afganistan și Irak, iar teatrul de operații pentru Forțele Navale îl reprezintă Marea Mediterană, acolo unde se desfășoară operația ACTIVE ENDEAVOUR. Cât de importantă este această participare pentru România și cât va continua ea?

- România și-a promovat în permanență un profil de aliat european, susținător al unei Alianțe solide, capabile să contracareze provocările globale. Una dintre prioritățile majore pentru consolidarea statutului României de stat membru al NATO a reprezentat-o angajarea și participarea cu forțe și capacități la cele mai importante operații ale Alianței, precum cele din Afganistan și Balcanii de Vest.

Dacă ne referim la componenta maritimă, desigur cea mai importantă operație la care participă Forțele Navale ale

României este ACTIVE ENDEAVOR, singura misiune NATO de tip antiterorism, condusă de Forța Navală Permanentă a NATO din Marea Mediterană. Încă de la activarea sa în 2001, ca răspuns imediat al NATO la atacurile asupra Statelor Unite, această operație desfășurată sub articolul 5 al Tratatului Nord-Atlantic a adus o contribuție semnificativă la lupta împotriva terorismului. Actualmente, navele NATO desfășoară activități de patrulare, monitorizare a traficului naval și control, și oferă escortă navelor comerciale prin strâmtoarea Gibraltar.

Prezența pavilionului României pe o navă militară aflată într-o misiune de contracarare a acțiunilor teroriste în afara apelor teritoriale este de natură să ofere României un nou statut, care să probeze capacitatea Forțelor sale Navale de a acționa în raioane maritime îndepărtate, potrivit cerințelor și obiectivelor Alianței. Participarea sa la operație a fost de natură să contribuie la dezvoltarea cooperării între armatele României și ale celorlalte state membre NATO, la creșterea interoperabilității cu unitățile navale ale aliaților și a adus un plus substanțial de pregătire ofițerilor de stat major și echipajelor de pe nave.

- Înzestrarea și dotarea armatei cu tehnică și armament nou, este un subiect des dezbătut de presă, dar cu siguranță și una din prioritățile Armatei. În condițiile actualei crize financiare, mai putem vorbi de demararea programelor strategice de înzestrare și așa puncta în special cele două programe ale Forțelor Navale Române?

- Am declarat în mai multe rânduri că securitatea națională nu este o chestiune negociabilă. Am fost și rămân adeptul ideii că măsura securității naționale este dată atât de nivelul de instruire al Armatei, cât și de nivelul

de înzestrare, de echipare a acestora lucru deplin valabil și pentru componenta navală.

Încurajez Ministerul Apărării Naționale, prin strategia de transformare a Armatei, cât și prin cea de înzestrare, să dezvolte programe îndrăznețe, capabile să asigure atingerea unor standarde ridicate de performanță din punct de vedere tehnic, prin dotarea cu armament și tehnică de luptă de ultimă generație, performante și interoperabile cu cele ale aliaților noștri din NATO și U.E. Deși am subliniat aceasta ca pe o prioritate, lucrurile nu au mers chiar așa ușor, nici atunci când economia națională funcționa foarte bine.

Desigur, eforturile financiare necesare derulării acestor programe nu sunt de neglijat, ele trebuind privite în corelație cu cele necesare dotării celorlalte categorii de forțe. Ne dorim, desigur, ca aceste programe de dotare cu nave noi să se realizeze cu participarea unor agenți economici din România, în condiții financiare și sociale dintre cele mai avantajoase. Ne dorim ca aceste programe să poată fi demarate pe principii competitive de maximă

Foto: Eugen Mihai, TPA

Foto: Olivia Bucioacă

transparență, astfel încât asupra lor să nu planeze niciun fel de suspiciune.

- România a fost o prezență constantă în teatrele de operații, unde a suferit din păcate și pierderi. Conform acordurilor internaționale, în această perioadă, ne-am încheiat misiunea în Irak, iar trupele s-au întors acasă. Cât a contat prezența Armatei României în această zonă?

- Aș vrea să profit de acest prilej pentru a onora încă o dată militarii români care participă la îndeplinirea obligațiilor asumate de România și să cinstesc memoria celor care și-au dat viața sau au fost răniți în teatrele de operații, în cadrul misiunilor desfășurate sub egida NATO, Organizației Națiunilor Unite, Uniunii Europene și a misiunilor „de tip coaliție”, cum am avut în Irak.

Prezența României în Irak a contat atât pentru militarii noștri, cât și pentru România, ca stat membru al comunității internaționale. În momentul în care s-a decis participarea militarilor români la coaliția din Irak, țara noastră nu era membră a Uniunii Europene și de-abia primise invitația de a adera la NATO. Decizia de a fi prezenți cu trupe în cadrul coaliției din Irak a demonstrat voința țării noastre de a se înscrie pe un drum al democrației, de a fi furnizor de securitate globală și partener credibil.

Poziția constantă în sprijinul procesului de reconstrucție și stabilizare a Irakului, comportamentul militarilor români și modul în care aceștia și-au îndeplinit misiunile au reprezentat plusuri imense la imaginea țării noastre în NATO, în Uniunea Europeană și în întreaga comunitate internațională.

Pentru militari, posibilitatea de a acționa și de a acumula experiență într-un teatru de operații cu amenințări asimetrice, de a-și însuși lucrul cu procedurile NATO, de a crește gradul de interoperabilitate cu militarii țărilor

Foto: Codruț Burdujan

partenere și de a testa și adapta echipamentele la condiții climatice și de mediu total diferite de cele din țară constituie câștiguri profesionale consistente.

Demonstrând consecvență și determinare de a rămâne alături de partenerii de coaliție până la capăt, demonstrând calități umane deosebite în relația cu populația civilă și cu autoritățile locale irakiene, am deschis noi punți de dialog politic, economic și militar cu Republica Irak.

Desigur, la toate acestea, prezența militarilor români în zonă a fost remarcată prin profesionalism, prin modul în care și-au pus în valoare cele mai nobile calități și nu în ultimul rând prin spiritul de sacrificiu.

- Pentru primul an, data de 15 august, de Sfânta Maria, a fost declarată legal nelucrătoare, iar dumneavoastră ați fost unul din susținătorii acestei idei. De ce ați ales această zi?

- În primul rând, pentru că Sfânta Maria este una din marile sărbători ale Creștinătății/Ortodoxiei. Sărbătoarea datează din secolul al VI-lea și este deosebit de importantă pentru creștini, fiind celebrată de numeroase țări europene cu tradiții constituționale diferite. În al doilea rând, Sfânta Maria este protectoare a marinarilor, iar România este o țară maritimă. Prin această sărbătoare, am vrut ca și oamenii a căror existență directă nu este legată de mare, să conștientizeze că România are un „plămân” care se numește Marea Neagră. Prin acesta ne conectăm cu toate mărilor lumii, prin acesta respirăm și ne „oxigenăm” economia.

- Domnule președinte, pentru că nu ne mai desparte mult timp de Ziua Marinei Române, cum vă amintiți Ziua Marinei, din anii studenției?

- Îmi amintesc cu nostalgie de acele vremuri în care studenții Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”

Foto: Eugen Mihai, TPA

sărbătoreau Ziua Marinei Române, fiind implicați în diferite concursuri, atât sportive cât și marinărești specifice cum ar fi fuga în sac, alergarea cu oul în lingură, concursuri de noduri marinărești, de aruncarea bandulei. De asemenea, despre acei ani îmi amintesc de defilarea navelor alegorice cât și despre sosirea grandioasă a Zeului Neptun.

- Ce doriți să le transmiteți marinarilor de ziua lor?

- Am fost și voi rămâne parte a marii familii a marinarilor români, fie că sunt militari sau civili. Întotdeauna, la aniversarea unui membru de familie, sau a întregii familii, nu poți fi animat decât de cele mai nobile și frumoase gânduri.

Este evident că le doresc dragilor mei colegi din marina militară și din cea comercială să se bucure din plin de frumusețile meseriei de marinar, să aibă parte de sănătate și de familii puternice, care să îi sprijine în munca lor și să îi aștepte de fiecare dată cu drag acasă, dând sens vieții și profesiei lor.

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA, protectoarea noastră a tuturor, să vă însoțească și să vă ocrotească, oriunde veți fi! La mulți ani și bun cart înainte!

ZIUA MARINEI

Mihai STĂNIȘOARĂ
Ministrul Apărării Naționale

La mijloc de august, împreună cu praznicul Sfintei Fecioare Maria, protecția marinarilor, sărbătorim Ziua Forțelor Navale Române, a tuturor specialităților care compun această importantă categorie de forțe care, prin munca și eforturile de excepție ale oamenilor săi, a realizat un arc durabil peste vremuri, între trecut și viitor, între tradiție și modernitate.

Expresie a unei datini ce vine din veac, sărbătoarea Forțelor Navale a căpătat de-a lungul timpului valoare de simbol pentru români, pentru care Marea Neagră, fluviul Dunărea și râurile care brăzdează întinsul țării au reprezentat elemente esențiale de referință ale unui spațiu de existență și, mai ales, de identitate națională. Această sărbătoare a dobândit an de an noi valențe și semnificații, încununând de fiecare dată, prin acțiunile desfășurate, măiestria și mândria celor care privind în trecut au devenit încredători în viitorul acestei nobile arme. Se cuvine să rostim astăzi un cuvânt de recunoștință și să aducem un pios omagiu eroilor marinari, acelor temerari care de-a lungul timpului și-au dat viața pentru apărarea granițelor de ape ale României ori pe întinderile mărilor și oceanelor, într-o glorie navigației românești. Devenirea acestei importante arme și atingerea standardelor actuale de operativitate, interoperabilitate și compatibilitate cerute de participarea la misiuni alături de aliații și partenerii noștri a însemnat un efort uriaș asumat cu responsabilitate și profesionalism de către toți marinarii. Dinamice și complet profesionalizate, Forțele Navale Române sunt, în

prezent, angajate ferm în procesul de promovare și realizare a obiectivelor politico-militare naționale și ale Alianței și susțin, prin acțiuni concrete, eforturile globale de gestionare a mediului de securitate, pentru a da un răspuns adecvat provocărilor și amenințărilor internaționale.

Participarea la exerciții și la misiuni militare în afara granițelor țării, inclusiv în cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR, contribuie în bună măsură la îndeplinirea obiectivelor Alianței, la promovarea imaginii și afirmarea țării noastre în lume.

Misiunea KFOR, din Kosovo, la care au luat parte militarii din cadrul Batalionului de Infanterie Marină, componenta terestră a Forțelor Navale, reprezintă încă un examen trecut cu succes de către forțele de elită ale Marinei, alături de preocupările constante pentru modernizarea flotei de nave, standardizarea operațiilor cu scafandri, standardizarea operațiunilor cu elicopterele de pe nave, implementarea sistemelor de

comandă-control și a comunicațiilor maritime, perfecționarea continuă a resursei umane.

Prin tot ce au făcut și prin tot ceea ce fac marinarii militari dovedesc că sunt la înălțimea exigențelor și demonstrează dorința și capacitatea lor de a se implica activ în menținerea unui climat de securitate și încredere în zona riverană Mării Negre, angajarea noastră responsabilă în cadrul NATO și contribuția efectivă la combaterea acțiunilor teroriste pe mare și la asigurarea securității maritime în zonă.

De Ziua Forțelor Navale Române, vă mulțumesc, dragi marinari de toate gradele și personal civil, pentru eforturile depuse până acum și pentru modul în care acționați. Vă transmit, dumneavoastră și tuturor celor dragi, urări de sănătate, salutul meu călduros, aprecierea și recunoștința față de dăruirea și profesionalismul cu care sluiți și apărați frontierele de ape ale țării, sub pavilionul tricolor.

Vă felicit și vă urez **Vânt bun din pupa!**

La Mulți Ani!

Foto: Ștefan Ciocan

ROMÂNE 2009

În fiecare an, în miez de vară, îi sărbătorim, de mai bine de un secol, pe oamenii apelor, navigatori civili și marinari militari, alături de instituția care le însumează eforturile orientate spre libertate, bunăstare și progres, Marina Română.

În cadrul devenit atât de pitoresc al manifestărilor organizate cu prilejul acestei sărbători, marinarii aduc un omagiu Sfintei Fecioare Maria, patroana și ocrotitoarea lor, și îi cinstesc după tradiție, cu ancure de flori lăsate în voia valurilor, pe toți înaintașii lor care și-au pus priceperea și viața cheazășie pentru ca România să facă parte din clubul puterilor maritime.

La mare și la fluviu, pe lacurile și apele interioare, ceremoniile militare, jocurile marinărești, paradele navale, croazierele și toate celelalte manifestări fac din Ziua Marinei Române una dintre cele mai așteptate și mai savurate sărbători de peste an.

Forțele Navale Române dau în fiecare an, prin amplele exerciții pe care le organizează și le desfășoară, proba profesionalismului și măiestriei marinarilor militari. Pentru ei, această

zi de sărbătoare este doar un prilej de a-și deschide sufletul și de a-i invita pe concetățeni să le cunoască, preț de câteva ceasuri, tainele profesiei, bucuriile și zbatările, aspirațiile și neliiniștile.

Marinarii militari sunt oameni care, dincolo de viața aspră și de încercările care îi așteaptă de fiecare dată între apă și cer, când își dovedesc competența la posturile de luptă în confruntarea cu rigorile profesiei, trăiesc cu suflet mereu tânăr și sensibilitate de poet, se bucură de orice clipă alături de cei dragi.

Pe deplin împlinit profesional în Forțele Navale, păstrez vie în amintire imaginea atâtor generații de marinari care s-au dedicat necondiționat profesiei, au dat tot ce aveau mai bun pentru ca Marina Militară să le ofere românilor sentimentul siguranței, al libertății și demnității. Ele au construit, prin zbatere continuă, o forță credibilă la Marea Neagră, în măsură să susțină interesele naționale.

Apreciez, totodată, eforturile pe care marinarii militari le depun pentru a păstra vie flacăra dragostei față de profesie și respectul pentru pavilionul tricolor. Salut devotamentul cu care se dedică

Amiral dr. Gheorghe MARIN
Șeful Statului Major General

îndeplinirii obligațiilor profesionale și îmi exprim convingerea că vor găsi resurse launtrice pentru a depăși barierele vremelnice ale micilor neîmpliniri.

În prag de sfântă sărbătoare, mă înclin cu aleasă recunoștință în fața memoriei celor ce și-au legat numele de realizările pe care s-a clădit Marina Română. Îi invit pe mai tinerii camarazi să găsească resurse pentru a duce mai departe nobila tradiție a apărătorilor fronturilor de ape ale țării.

Fie ca acest moment de sărbătoare să aducă în sufletele marinarilor satisfacția de a fi apreciați cu dreaptă măsură de toți cei care se bucură de sentimentul securității depline dinspre mare și fluviu!

Vă urez, dragi camarazi marinari, să fiți mereu precum catargele bătrânului și veșnic tânărului „Mircea”: drepți și fermi în fața provocărilor, elastici în fața oricărei controverse și semeți în fața semeției valurilor vieții!

Bun cart înainte!
La mulți ani!

Foto: Ștefan Ciocan

ZIUA MARINEI ROMÂNE 2009

Tradiționala sărbătoare a Zilei Marinei Române în aceeași zi cu sărbătorirea Sfintei Fecioare Maria, la care, dintotdeauna, cetățenii acestei țări și întreaga armată v-au fost alături din tot sufletul, cu multă dragoste, oferă Statului Major al Forțelor Aeriene, mie personal, plăcutul prilej de a vă adresa un călduros salut prietenesc, camaraderesc și sincere felicitări. Categorie de forțe puternică și echilibrată, suplă și

judicios structurată, dotată cu tehnică de luptă performantă, Marina Militară s-a afirmat în exerciții și aplicații multinaționale, a demonstrat că reprezintă o componentă de elită a Armatei României.

Având ca fundament glorioase tradiții, Marina Militară de astăzi este pregătită să facă față cu succes misiunilor impuse de statutul României de țară membră a Alianței Nord-Atlantice și de membră a Uniunii Europene. Prin acțiunile constante vizând consolidarea și perfecționarea cooperării cu Forțele Navale aliate și cu cele ale statelor din vecinătatea Mării Negre, dumneavoastră, marinarii militari, aduceți o contribuție deosebită întăririi prieteniei, bunelor relații și încrederii reciproce între noi și partenerii noștri.

Prin pasiune și eforturi lăudabile, prin stăruință și receptibilitate la nou, prin aplecare spre însușirea celor mai recente descoperiri și perfecționări în domeniu, bravi marinari reprezintă cu cinste și onoare țara și armata peste hotare, contribuind astfel la afirmarea imaginii României în lume. La bordul modernelor fregate *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, pe ape și pe uscat, oriunde i-a chemat datoria, marinarii militari și-au probat profesionalismul și cutezanța, disciplina și spiritul de echipă, abnegația și patriotismul, remarcându-se în special în operații executate în comun cu partenerii din NATO.

Evoc, și cu acest moment aniversar, raporturile camaraderesti dintre aviatori și marinari, colaborarea excelentă existentă între statele noastre majore, sprijinul reciproc în demersurile ce le întreprindem pentru a ne afirma cu o deosebită capacitate de reacție, de a fi, permanent, la înălțimea încrederii acordate.

Cu prilejul Zilei Marinei, vă adresez dumneavoastră, tuturor militarilor aflați sub semnul ancorei, precum și celor care, prin profesie, aspirații și vocație, sunteți legați sufletește de Forțele Navale, sau de îndeletnicirile specifice mării și fluviului, sincerele mele felicitări și urări de noi împliniri și succese în tot ceea ce întreprindeți!

SFÂNTA FECIOARĂ MARIA, protectoarea dumneavoastră, a tuturor, să vă însoțească și să vă ocrotească, oriunde veți fi!

La mulți ani și bun cart înainte!

General-major dr. **Ion-Aurel STANCIU**
Șeful Statului Major al Forțelor Aeriene

Ziua de 15 August, așa cum este ea prezentată în conștiința românilor, ca zi de creștinească prăznuire a Adormirii Maicii Domnului, dar și ca moment de sărbătoare pentru militarii din componența Forțelor Navale române, îmi oferă plăcutul și onorantul prilej de a transmite salutul meu camaraderesc tuturor celor care veghează neobosiți asupra fruntarilor de ape ale României. Fiecare

sărbătoare, constituie și un moment oportun de a face o trecere în revistă a realizărilor de peste timp, iar dumneavoastră, camarazii din Forțele Navale, privind în urmă, aveți a vă mândri cu împliniri deosebite la care și-au adus aportul de contribuție numeroase generații de marinari. Celor care au slujit țara pe ape, au muncit și s-au sacrificat pentru înfăptuirea idealurilor de libertate și neatărmare ale României, le închinăm gândurile noastre pioase de recunoștință și respect.

Vor rămâne de-a pururi, în conștiința noastră, devotamentul și spiritul de sacrificiu care au făcut ca militarii Forțelor Navale să se contopească de fiecare dată cu nava și să ridice astfel prestigiul marinarilor români și al pavilionului tricolor pe mări și oceane, în porturile globului.

Procesul de transformare continuă a instituției militare și implicat al Forțelor Navale a însemnat un efort deosebit din partea conducerii Statului Major al Forțelor Navale și al tuturor militarilor din componența acestei categorii de forțe, pe linia planificării logistice a lucrărilor de regenerare și modernizare a parcului de nave, dar și pe linia pregătirii personalului, în vederea menținerii standardelor de interoperabilitate acțională cu forțe maritime aparținând țărilor partenere din NATO. Aceste strădani sunt demne de admirat deoarece datorită lor a crescut capacitatea Forțelor Navale de a răspunde adecvat noilor tipuri de conflicte și provocări la adresa securității frontierelor pe ape ale României.

Succesele obținute de Forțele Navale în instruire și în îndeplinirea misiunilor încredințate, grație utilizării eficiente a potențialului profesional și intelectual existent, au reprezentat contribuții importante la consolidarea prestigiului Armatei României în societate și au sporit credibilitatea instituției militare.

Doresc să subliniez, totodată, și să îmi exprim satisfacția pentru colaborarea tradițională și efortul conjugat al componentelor navale și terestre ale Armatei României, pentru întărirea continuă a capacității de apărare a țării.

Cu prilejul aniversării Zilei Forțelor Navale vă transmit, dragi camarazi marinari, urări de noi și prestigioase succese, multă sănătate și bucurii, putere de muncă și tărie morală în tot ceea ce întreprindeți, spre binele oștirii și al țării.

Dumnezeu să binecuvânteze Forțele Navale Române!

General maior dr. **Dan GHICA - RADU**
Șeful Statului Major al Forțelor Terestre

„Unindu-ne eforturile, vom putea face lucruri mai bune în interesul general al Forțelor Navale”

Interviu cu domnul viceamiral (r) Constantin Iordache, Președintele Clubului Amiralilor

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule viceamiral, ce reprezintă Clubul Amiralilor și care sunt obiectivele principale ale acestei organizații în anul 2009?

- Clubul Amiralilor este o asociație nonguvernamentală, apolitică, autonomă, care are ca obiectiv principal să unească eforturile tuturor amiralilor, pentru ca Forțele Navale Române să fie mai bine cunoscute pe plan național. În anul 2009, ne-am direcționat efortul pe două direcții importante: prima direcție, este cea de a găsi și a premia cele mai bune lucrări cu subiect de marină care tratează complexitatea problemelor maritime și fluviiale românești și în acest scop noi acordăm un premiu anual și premiul ofiterului anului. Anul acesta s-a făcut o excepție de la regula acordării premiului Ofiterul Anului 2009 pentru participarea în teatrul de operații, acest premiu revenindu-i maiorului Marius Gheorghescu, comandantul detașamentului ROFND XVI care a acționat în Kosovo. Ne mai propunem să organizăm un simpozion la nivel național, în care să tratăm problemele geopolitice și geostrategice ale Mării Negre în actuala conjunctură internațională și avem în atenție stimularea amiralilor pentru a întocmi studii și lucrări cu caracter maritim și fluviial.

- Câți membri are Clubul Amiralilor?

- Clubul Amiralilor are 36 de membri și nu este o organizație a amiralilor în retragere sau în rezervă, ci este a tuturor amiralilor, activi și în rezervă. Noi considerăm că această organizație, reprezintă un instrument foarte eficient pentru ca noi să ne aducem contribuția la dezvoltarea conștiinței maritime internaționale, astfel încât românii să înțeleagă că bunăstarea, prosperitatea, siguranța și prestigiul lui în lume sunt date și de modul în care gestionăm probleme maritime și fluviiale.

- Este implicat Clubul Amiralilor în activitatea curentă a Forțelor Navale și în ce măsură această organizație nonguvernamentală poate oferi expertiza necesară Forțelor Navale în anumite domenii?

- În aprilie, când Președintele României a vorbit la ceremonia de oficializare a cooperării dintre Liga Navală a Statelor Unite ale Americii și Liga Navală Română, domnia sa a cerut ca diferitele organizații și organisme care se ocupă de problemele marinei să se ocupe și de expertiza necesară factorilor de decizie politico-strategică. Noi până acum, recunosc că n-am făcut mare lucru în acest domeniu, dar putem face mai mult. Desigur, amiralii în activitate se ocupă zi de zi de treburile marinei, iar noi, cei în retragere și în rezervă mai puțin. Avem în proiect, un cerc de studii - și sper că vom edita câteva lucrări în acest domeniu, prin care să oferim consultanță legată de folosirea fluviului, a apelor teritoriale, a platoului continental și a mării în general. Un membru al Clubului Amiralilor, contraamiralul Eugen Laurian, a făcut parte din echipa de experți ai României care a participat la procesul de la Curtea Internațională de Justiție de la Haga, în problema departajării platoului continental în jurul Insulei Șerpilor, între România și Ucraina, având o contribuție deosebită în elaborarea documentației necesare pe timpul procesului. Este un exemplu prin care noi ne implicăm în viața socială a țării.

- De curând Liga Navală Română și-a ales o nouă conducere. În ce măsură activitatea Clubului Amiralilor pot fi convergente cu cele ale Ligii Navale Române?

- Noul președinte al Ligii Navale Române, contraamiralul de flotilă (r) Ioan Marian este și membru al Clubului nostru. Este o persoană tânără, cu putere de muncă, cu voință de a face lucruri interesante și frumoase și ce este foarte important, are relații în lumea diplomatică

și științifică, motiv pentru care sunt convins că va avea o mai mare eficiență în activitatea Ligii Navale. Între noi există un parteneriat foarte deschis, atât eu cât și majoritatea celor din Clubul Amiralilor, suntem și membri ai Ligii Navale Române. La adunarea anuală a Ligii Navale Române, care a avut loc în luna aprilie, eu am propus ca toate asociațiile care au caracter de marină, să ne reunim sub egida Ligii Navale, păstrându-ne identitatea și independența, dar să constituim „un cartel”, în care să avem o vedere unitară asupra a ceea ce se întâmplă pe mare, la fluviu, în porturile și în viața maritimă românească. Inițiativa este îmbrățișată de membri ai Clubului Amiralilor și Ligii Navale Române și mai puțin de cei din Liga Ofiterilor și Liga Maistrilor Militari de Marină. Eu cred că vor înțelege, cu timpul, că unindu-ne eforturile, vom putea face lucruri mai bune în interesul general al Forțelor Navale.

- Premiile Clubului Amiralilor au ajuns în acest an la a treia ediție. De ce este nevoie de aceste premii?

- Premiile Clubului Amiralilor sunt făcute pentru a stimula creația de marină. Am întâlnit foarte multe persoane care au trimis cărți și care au dorit să fie juriști pentru a primi un premiu. Aceste premii sunt în primul rând o recunoaștere publică a activității acestor autori care scriu despre problemele navale și în același timp este o prezentare pentru public a ceea ce s-a scris în domeniu. Suntem la a treia ediție. Vrem ca lumea să știe că problemele maritime și fluviiale au o mare importanță în viața noastră socială. Prin aceste premii dorim să readucem în atenția opiniei publice că România trebuie să aibă o flotă comercială dezvoltată, puternică, o marină militară capabilă să o apere pe prima, să aibă șantiere navale, să aibă instituții de creație în domeniul maritim, să aibă logistica necesară pentru ca întreaga activitate maritimă să se desfășoare în parametri optimi.

- Domeniul naval este vast. Cum sunt selectați câștigătorii?

- Pentru a fi premiați, împărțim lucrările care tratează problemele navale pe mai multe domenii. Avem ca și domenii, „Teorie și artă maritimă navală”, „Legislație maritimă și fluviială”, „Tehnică și știința de marină”, „Istoria navală, geografie maritimă și fluviială”, „Navigație, transport maritim și activități portuare”, „Publicistică de marină”. În acest an, pe lângă aceste domenii am simțit nevoia să mai introducem încă două domenii, „Protecția ecologică a apelor maritime” și domeniul „enciclopedic de marină”. Interesant este că dacă la primele două ediții ale decernării Premiilor Clubului Amiralilor au participat preponderent instituțiile universitare din Constanța, în acest an am reușit să luăm și lucrări ale Universității „Dunărea de Jos” din Galați și ale altor universități, aspect pe care sperăm să-l continuăm și pe viitor.

„Esențial este ce ne propunem să facem și în ce anume credem, dincolo de vorbe”

Interviu cu domnul contraamiral de flotilă (r) Ioan Marian, Președintele Ligii Navale Române

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule contraamiral de flotilă, ce reprezintă Liga Navală Română în anul 2009 și care sunt obiectivele principale ale acestei organizații?

- Asta este o întrebare care nu ne dă pace nici nouă, celor din Ligă. Desigur, mi-ar fi ușor să vă înșir obiectivele Ligii, așa cum sunt ele stipulate în statut, dar acest demers este la îndemâna oricui accesează site-ul www.lnr.ro. Atunci când a luat ființă, în urmă cu peste 80 de ani, Liga și-a propus să convingă autoritățile de la acea vreme că trebuie inițiate măsuri menite să eficientizeze, atât în plan economic cât și în plan militar, avantajele pe care existența Mării Negre și a Dunării le conferă țării noastre. Liga își mai propunea să propage în rândul populației acțiunile marinei și să atragă cât mai mulți oameni spre meseriile specifice domeniului naval. Dacă ne uităm de-a lungul Dunării și prin porturile de la Marea Neagră, vom observa cu ușurință că obiectivele de la acea vreme ale Ligii sunt de actualitate și acum. Numai condițiile socio-economice s-au schimbat, iar asta obligă Liga să-și adapteze corespunzător acțiunile.

- Câți membri are Liga Navală Română și unde aveți filiale?

- La sfârșitul anului 2008, Liga număra cu ceva peste 2600 de membri care activează în filialele din Mangalia, Constanța, Sulina, Tulcea, Galați, Brăila, Oltenița, Giurgiu, Tumu Severin și București. Sunt inițiate demersuri pentru ca, în cursul acestui an, să mai ia ființă o filială, într-o localitate pe care nu o voi dezvălui acum, dar care va fi o surpriză pentru cei ce leagă automat Liga Navală de mare și de fluviu.

- Ce activități desfășoară Liga Navală Română în 2009?

- Liga Navală, și în 2009, ca și în fiecare an, de altminteri, participă activ la manifestările prilejuate de diverse zile de sărbătoare sau comemorative, cum sunt Ziua Eroilor, Ziua Apelor, Ziua Marinei, Ziua Națională și multe altele. De asemenea, prin filialele sale, Liga Navală organizează simpozioane pe teme de istorie navală și nu numai, diverse concursuri pentru elevi, tot cu tematică specifică domeniului naval, expoziții de artă plastică, lansări de carte, concursuri nautice, inaugurarea unor monumente dedicate eroilor marinarilor. Desigur, Liga va fi și prezentă și activă cu prilejul sărbătoririi celor 70 de ani ai bricului *Mircea*. N-ăș vrea, însă, să trec în revistă toate activitățile, acestea fiind expuse pe site-ul www.lnr.ro. Aș sublinia

Foto: Ștefan Obcean

numai participarea Ligii la ceremonia prilejuită de plecarea yachtului *Phoenix* pe urmele celebrei corăbii *Speranța*, „eroina” romanului „Toate pânzele sus”, roman care „ne-a luat de mână și ne-a adus în Marină” pe mulți dintre noi. În afara activităților oarecum repetitive, în acest an Liga este angrenată în două activități pe care eu le apreciez ca foarte importante. În ordine cronologică, prima este definitivarea noului statut al Ligii. Deși nu va aduce modificări majore, ne dorim ca noul statut să ofere mai multe șanse de manifestare în cadrul Ligii și să definească mai clar obiectivele pe care le urmărim, adaptate la condițiile concrete actuale. O a doua activitate ar urmări o mai bună cunoaștere a posibilităților reale ale Ligii. Sun-Tzu definea 3 situații în care te poți afla în relația cu un partener. Prima este aceea în care nu-ți cunoști posibilitățile proprii, dar le cunoști pe ale partenerului. Este situația în care ieși întotdeauna în

pierdere. A doua, este situația în care îți cunoști propriile posibilități, dar nu le cunoști pe ale partenerului. Este o situație în care mai și pierzi, mai și câștigi. A treia, este situația în care îți cunoști și propriile posibilități și pe cele ale partenerului. El zicea că asta este situația în care câștigi mereu. De peste 2000 de ani, nimeni nu l-a contrazis, așa că...Revenind la Ligă, înaintea de a câștiga, trebuie să nu pierdem, așa că este esențial să ne cunoaștem posibilitățile. După aceea vom studia „partenerii”, orice formă de manifestare ar avea aceștia și orice „haine” ar îmbrăca, fie că sunt autorități, fie că sunt instituții sau organisme, fie că sunt persoane individuale, pentru a stabili „calea spre victorie”, ceea ce ar însemna pentru Ligă îndeplinirea obiectivelor prevăzute în statut.

- În ce măsură activitățile Ligii Navale Române pot fi convergente cu cele ale Clubului Amiralilor sau ale celorlalte organizații care au ca element central marea și marina?

- Atât spectrul preocupărilor Ligii, cât și componența socio-profesională, sunt mai largi decât cele ale Clubului Amiralilor. În schimb, Clubul Amiralilor dispune, în mod firesc, de un nivel mai ridicat de expertiză în ceea ce privește dimensiunea militară a activităților cu specific naval. Desigur, există preocupări în care cele două asociații se pot completa foarte bine, cu atât mai mult cu cât o bună parte a membrilor Clubului Amiralilor sunt și membri ai Ligii Navale.

- În discursul de investire ca președinte al Ligii Navale Române, ați afirmat că „ne vom fi împlinit menirea atunci când numărul candidaților la

toate formele de învățământ de marină va fi mai mare decât numărul de locuri scoase la concurs și atunci când Liga Navală va putea formula opinii care vor fi luate în seamă, fie că le va formula din proprie inițiativă, fie că le va formula la cererea altor organisme sau instituții.” Când și cum apreciați că veți reuși aceste lucruri?

- Nu-i nimic mai simplu decât să critici ce fac alții și să formulezi obiective tot pentru alții. Între momentul alegerii mele și momentul întrebării dumneavoastră, deși a trecut relativ puțin timp, eu am înțeles că Liga este, totuși, o asociație benevolă și reacționează altfel decât o navă. Nu vreau să mă dezic de afirmațiile făcute atunci. Ba, mai mult, sunt bucuros să vă spun că acele deziderate nu au rămas numai ale mele ci au fost îmbrățișate și de ceilalți membri ai Consiliului Director Național. Mi-e greu, totuși, să vă dau un orizont de timp realist, pentru că nu depinde numai de noi. Liga este disponibilă să acționeze în sensul celor afirmate, dar nu poate obliga pe nimeni și nu poate impune nimic. Poate doar să facă recomandări, să propună programe, sau să formuleze puncte de vedere. În plus, alegerea unei profesii, în zilele noastre, este influențată de un complex de factori iar rezultatul demersurilor noastre în acest sens nu este, neapărat, proporțional cu efortul făcut. Deși ar fi părut că este mai simplu să convingi tinerii să se orienteze spre forme de școlarizare cu specific naval, cred că mai degrabă vom reuși să „ne facem auziți”, adică să putem formula puncte de vedere ale Ligii cu privire la aspecte care țin de domeniul nostru de activitate. Cu atât mai mult cu cât formularea de puncte de vedere pe teme de interes este parte a tradiției Ligii. Poate va trebui să realizăm o mai bună focalizare a acestei preocupări, o sistematizare și o permanentizare a acestui gen de activitate. Personal, nu aș marca un orizont de timp pentru împlinirea acestor deziderate înainte de 2011, dar nici n-aș fi surprins dacă în 2010 am înregistra, deja, rezultate.

- Clubul Amiralilor decernează anual, „Premiile Clubului Amiralilor”, ajunse în acest an la a treia ediție. Când vom vedea anumite distincții onorifice oferite de Liga Navală Română?

- Dacernarea unor diplome sau plachete, cu diverse ocazii aniversare sau ca recunoaștere a unor merite, atât unor membri ai Ligii cât și unor reprezentanți ai vieții publice care nu sunt membri ai Ligii, este o acțiune pe care Liga o face de multă vreme. Întrebarea dumneavoastră mi-a descătușat, însă, un gând. Poate ar trebui să ne canalizăm pe anumite domenii sau pe anumite categorii valorice în care să ne manifestăm constant sub acest aspect, încercând a încheia o tradiție care să fie legată inconfundabil de Liga Navală.

- Domnule contraamiral de flotilă, în prezent funcționează – legate

mai mult sau mai puțin de Forțele Navale – numeroase organizații non-guvernamentale cu specific naval: Liga Navală Română, Clubul Amiralilor, Asociația foștilor absolvenți ai ANMB – ALUMNI, Liga ofițerilor, Liga Maistrilor Militari de Marină. Sunt multe numeric asociațiile care-și dispută un număr relativ mic de foști sau actuali membri ai Forțelor Navale și care își dispensează efortul sau nu?

- Dreptul la asociere al oamenilor nu poate fi îngărdit. Trebuie văzut ce-și propune fiecare dintre aceste asociații. Cu siguranță sunt și scopuri comune tuturor, dar cred că sunt și obiective care le diferențiază, căci, altminteri, nu văd de ce s-ar fi constituit. Dintr-o discuție cu șeful SMFN am înțeles că se va organiza o consfățuire a tuturor acestor asociații pentru a identifica o modalitate de evitare a risipei de efort, de orice natură, și de eficientizare a activității. Atât eu, personal, cât și ceilalți membri ai Ligii susținem o astfel de idee și credem că se poate găsi o soluție care să nu fie forțată. Nu cred că numărul mic de membri „disputați”, cum ați zis dumneavoastră, este impedimentul esențial. Esențial este ce ne propunem să facem și în ce anume credem, dincolo de vorbe. Aș vrea, însă, să mai adaug ceva referitor la aceste asociații. Cu excepția Ligii, toate celelalte au anumite limite în privința membrilor. Nu poți fi membru al Clubului Amiralilor decât dacă ești amiral, acordarea statutului de membru al Clubului unor persoane lipsite de această calitate intrând la excepții. Nu poți fi membru al Ligii Ofițerilor de Marină decât dacă ești ofițer de marină, probabil tot cu niște excepții. Aș putea continua. În Liga Navală nu există restricții de nici un fel legate de „membership”. Există o singură condiție pentru a deveni membru și pentru a activa în cadrul Ligii - anume, să iubești navele și „văzduhul naval” care este apa. Este adevărat că marinarii, de orice grad, și

navalistii, fiind purtători ai unor cunoștințe specifice domeniului și ai propriilor experiențe, pot fi mai convingători.

- Cum veți reuși să atrageți tinerii spre Liga Navală Română, o organizație elitistă în trecut?

- Elitistă? De ce elitistă? Obiectivele Ligii nu sunt elitiste, ci, dimpotrivă, sunt deschise tuturor. Chiar nu ne dorim să fim „închiși”. Aa, că s-au atașat Ligii și oameni din elita intelectuală sau reprezentanți de seamă ai vieții publice, asta este altceva. Sub acest aspect, ne-am dori să fim „cea mai elitistă” asociație! Ceea ce nu înseamnă că tinerii nu ar fi bineveniți. În fond, mi-ați putea spune cine constituie elita...vieții? Evident, tinerii. Cum vom reuși să-i atragem? Iată o întrebare care mi-ar fi plăcut să o adresez eu celor din gruparea de tineret a Ligii, pentru că există o astfel de grupare care are rezultate remarcabile. Numai că, nu este suficient să așteptăm doar de la ei rezultate. Credeți că dacă am reuși să revigorăm activitatea de yachting, de exemplu, n-ar fi interesați tinerii? Dar nu numai pe litoral sau în București, ci și în alte localități! Sau activitatea de navomodelism? Sau diverse cercuri tematice navale? Oricum, metodele de atragere vor fi diferite și adaptate specificului local, pentru că nu poți face în București ceea ce poți face la Sulina, de exemplu, dar nici invers.

- Veți căuta să se înscrie în Liga Navală Română și personalități ale vieții publice din România, care nu au legătură cu marina, dar care ar putea-o sprijini?

- Avem, deja, printre membrii Ligii, și profesori, și artiști plastici, și scriitori, și cercetători, și înalți funcționari de stat. Desigur, vom căuta să atragem și alți oameni cu preocupări colaterale domeniului naval, care, prin preocupările lor, prin pozițiile pe care le ocupă și prin prestigiul de care se bucură pot constitui vectori purtători ai mesajului Ligii sau pot contribui la formularea acestui mesaj într-un mod cât mai convingător.

Foto: Cristian Munteanu

Foto: Cristian Munteanu

Foto Cristian Munteanu

- **Anul acesta Forțele Navale au desfășurat o campanie continuă de promovare a carierei de SGV, maistru militar și ofițer de marină. Ce mesaj le-ați transmite tinerilor care oscilează acum dacă să aleagă sau nu o carieră în Forțele Navale și ce le-ați recomanda celor care vor să părăsească sistemul militar?**

- Mă bucură întrebarea asta, pentru că pot spune public ceea ce am recomandat întotdeauna colaboratorilor mei mai tineri. Am intrat în Marină din două motive simple: am citit „Toate pânzele sus!” și mi-a plăcut uniforma de marinar. Nu mi-am pus niciodată întrebări referitoare la câți bani câștig ca marinar. Desigur, și contextul social era altul. Ulterior, am rămas în Marină pentru că am descoperit viața de vapor. Dacă nu ar fi existat reglementările specifice instituției militare, eu nu aș fi plecat niciodată de la vapor. Iar dacă Dumnezeu mi-ar oferi șansa să o iau de la început, nu Ț-aș cere nimic altceva decât să mă lase să trăiesc pe vapor. Sfatul meu pentru tinerii care vor să plece din Marină? Nu plecați! Nu puteți descoperi în altă parte o viață mai demnă de a fi trăită! Desigur, poate că aș fi fost mai convingător dacă ar fi știut că am avut șansa să văd multe în viață.

- **Ce activități va organiza Liga Navală Română pentru sărbătorirea Zilei Marinei Române 2009?**

- Sărbătorirea Zilei Marinei are un anumit specific pe care și Liga Navală Română îl respectă și îl urmează, astfel că, atât în localitățile în care sunt garnizoane de marină, respectiv București, Constanța, Brăila, Mangalia și Tulcea, precum și în orașele-porturi Turnu Severin, Giurgiu, Oltenița, Galați și Sulina, filialele L.N.R. vor participa, alături de unitățile militare sau de autoritățile locale, la ceremonialele religioase și militare, la jocurile marinărești tradiționale, la serbările câmpenești, la serbările ce se vor organiza cu acest prilej. În memoria marinarilor militari și civili dispăruți, acolo unde avem filiale vor fi lansate la apă coroane de flori. Consiliul Director Național va fi prezent, prin membrii săi, la simpozionul organizat de SMFN pe 7 august la Cercul Militar Național. Iar la „Galeria Artelor” de la Cercul Militar Național, L.N.R. va organiza expoziția-concurs de artă plastică pe teme de marină „Dimitrie Știubei”.

- **Ce mesaj doriți să transmiteți marinarilor dar și celor îndrăgostiți de apă și marină, de ziua lor?**

- Națiunea cu cel mai dezvoltat spirit marinăresc, națiunea britanică, folosește trei categorii de pronume personale. „He”, ca înlocuitor pentru ființe umane de genul masculin, „She” ca înlocuitor pentru ființe umane de genul feminin și „It” pentru restul Universului. Adică, și avionul este „it”, și frunza este „it”, și crocodilul este „it”. Cu o singură excepție! Nava (ship) este „She”. De ce? Pentru că britanicii știu că nava este o ființă care, dacă o îngrijești bine și te porți frumos cu ea, te învață multe, te ocrotește și te ajută să ajungi departe, cu toate semnificațiile acestui „departe”. Ce aș mai putea eu adăuga? Doar faptul că Liga Navală Română, soră mai mică a Marinei Române, urează tuturor celor ce fac ca nava să fie ființă, indiferent ce uniformă poartă. LA MULȚI ANI, vânt bun de pupă, și să fie mândri de ceea ce sunt, căci noi, cei ce-i iubim și-i prețuim, suntem mândri de ei!

Liga Ofițerilor din Marina Militară

Căpitan Cosmin OCHEȘEL

Liga Ofițerilor din Marina Militară (LOMM) s-a constituit la 15 mai 1990 când s-a stabilit primul comitet director și s-a aprobat statutul Ligii (prima formă), la această ședință luând parte 25 de ofițeri. Din 1990 până în 1993 Liga a avut o activitate controversată vremurile tulburi prin care trecea țara punându-și amprenta asupra activității membrilor organizației. Între 1993 și 1997 Liga aproape ca s-a stins astfel că în 14 decembrie 1997 are loc prima adunare generală de după 1993 urmările fiind numirea unui nou comitet director precum și modificarea statutului organizației. Lucrurile intră pe un făgaș normal abia în anul 2000 când noul comitet director se implică mai eficient în organizarea activităților Ligii. Astfel că în ianuarie 2001 se ajunge la adunarea generală să fie prezentat spre aprobare proiectul noului statut, fiind valabil și astăzi.

Printre obiectivele Ligii Ofițerilor din Marina Militară amintim: promovarea și apărarea demnității, interesele și prestigiul ofițerului de Marină Militară în plan social și profesional, acordarea de consultanță și sprijin moral și juridic membrilor organizației și nu în ultimul rând menținerea și popularizarea tradițiilor Marinei Militare.

Am aflat însă mai multe detalii de la președintele Ligii Ofițerilor din Marina Militară comandorul Romeo Boșneagu, comandantul Direcției Hidrografice Maritime. „Liga Ofițerilor din Marina Militară cuprinde în prezent peste 200 membri și membri simpatizanți. Principalele activități ale LOMM sunt: cultural educative, sportive și de agrement și de promovare a valorilor marinărești. Liga Ofițerilor cooperează cu celelalte organizații de gen prin organizarea în comun de activități culturale și sportive: Ziua veteranilor, Ziua apelor, activități pentru Ziua Marinei etc. Specific suitei de activități pentru sărbătorirea Zilei Marinei avem în vedere organizarea Regatei Mircea, concursuri sportive marinărești, premiera absolvenților ANMB etc. Liga Ofițerilor din Marina Militară și-a propus mai multe activități pe care, cu eforturi, a reușit să le ducă la bun sfârșit, la timp și cu mult suflet. Pentru cooptarea de noi membri, încercăm să dezvoltăm coeziunea de grup, lucrul plăcut alături de prieteni și de camarazi, promovarea imaginii în cadrul Ligii.”

Deși „zgârcit” în cuvinte președintele Ligii Ofițerilor din Marina Militară este un marinar inimos care alături de ceilalți membrii din comitetul director pune suflet în toate acțiunile pe care liga le promovează și le susține. ■

Foto LOMM

ALUMNI

Foto Ștefan Cioabă

Căpitan Cosmin OCHEȘEL

Asociația Absolvenților Academiei Navale s-a înființat la data de 17 martie 2007, anul când Academia Navală „Mircea cel Bătrân” sărbătorește împlinirea a 135 de ani de învățământ de marină.

Adunarea Generală din 12 aprilie 2008, a aprobat modificarea structurii organizatorice a organelor de conducere ale Asociației. De asemenea, Adunarea a ales un nou președinte (deoarece viceamiralul Ilie Ștefan a demisionat) și a aprobat menținerea încadrării nominale actuale pentru încă 3 ani a funcțiilor, astfel președinte al Consiliului Director Național și al Asociației a fost ales comandorul. (r) Valentin Botezatu, iar președinte de onoare este viceamiralul (rtg) Ilie Ștefan. Scopul înființării acestei organizații îl reprezintă promovarea și menținerea relațiilor colegiale și de colaborare între absolvenții Academiei Navale precum și între absolvenți și instituția care l-a format. În vederea realizării celor propuse Asociația și-a fixat mai multe obiective dintre care menționăm: antrenarea absolvenților la activități culturale științifice și sportive cu caracter marinăresc, sprijinirea și dezvoltarea învățământului superior de marină îmbunătățirea imaginii și creșterea prestigiului Academiei Navale, contribuirea la formarea tineretului și încurajarea acestuia pentru a urma cariera de ofițer de marină militară sau civilă.

Pe parcursul existenței sale Asociația Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (ALUMNI) a desfășurat mai multe activități în vederea realizării scopului propus. Astfel facem cunoscute câteva din acțiunile inițiate de Asociație în anul 2008.

La 5 martie 2009, a avut loc ședința a Consiliului Director pentru analiza stadiului de pregătire a Adunării Generale. Au fost prezentate, discutate, completate și aprobate documentele susținute în Adunarea Generală și au fost stabilite și procedurile de convocare a membrilor Asociației și de invitare a altor personalități de pe plan local.

La data de 8 mai 2009, Promoția 1949 a Școlii de Ofițeri de Marină s-a întâlnit pentru a sărbători 60 de ani de la absolvire. Venerabili octogenari și invitații acestora - absolvenți din promoțiile 1941, 1948 și 1950, au fost întâmpinați de rectorul Academiei Navale, comandor Dan Hăulică. Onorat și emoționat de prezența distinșilor oaspeți, acesta a ținut un discurs și în final, a oferit fiecărui participant câte un album cu Nava-Școală „Mircea”. Șeful Statului Major al Forțelor Navale a transmis un mesaj promoției 1949, iar președintele Asociației ALUMNI a înmănat diplome de excelență celor prezenți.

La data de 6 iunie 2009 a avut loc prima întâlnire, după 20 de ani, a promoției Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” - secția pescuit oceanic, Facultatea Electromecanică Navală.

Sub egida Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, la Editura Militară a apărut „Dicționarul Marinarilor Români”, realizat de comandorul dr. Marian Moșneagu - membru fondator al Asociației. Lucrarea a fost lansată pe 21 martie 2009, în aula Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, cu prilejul Adunării Generale a Asociației ALUMNI. Din inițiativa unor ofițeri de marină, printre care se află și membri ai ALUMNI, au apărut, la interval de doi ani, două volume din „Dicționarul Enciclopedic de Marină”. Redactat de comandorul (rtg) Anton Bejan și colectiv, dicționarul cuprinde circa 14.000 de termeni din domeniile științei și tehnicii navale precum și nume proprii (personalități, nave istorice și actuale, denumiri geografice etc), el înregistrând terminologia marinărescă așa cum este ea din punctul de vedere al beneficiarilor ei firești: marinarii.

Prin activitățile desfășurate de Asociația Absolvenților Academiei Navale conștiința marinărescă precum și relațiile între absolvenți vor avea o dezvoltare continuă și benefică totodată. ■

Liga Maiștrilor Militari de Marină la răscruce sau despre unificarea, colaborarea, subordonarea asociațiilor de sorginte marinărească

Interviu cu domnul maistru militar principal (r) Dumitru Mihăilescu, Președintele de onoare al Ligii Maiștrilor Militari de Marină

Bogdan DINU

- Ce activități mai are Liga în această vară?

- După activitatea de excepție de la 6 mai (centenarul Corpului Maiștrilor Militari de Marină, n.r.) care a solicitat un efort deosebit atât din partea conducerii Ligii și a membrilor dar și unul financiar, în momentul de față sunt activitățile tradiționale. Mai precis este vorba de premierea șefului promoției de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” de pe data de 31 iulie și apoi, deși nu este o activitate directă a Ligii ci una de colaborare cu Liga Navală Română, devenită și ea tradițională, întâlnirea cu veteranii de război ai Marinei Militare Române de la Palazu de pe data de 18 iulie.

- Câți membri are Liga în prezent?

- Din păcate trebuie să vă spun că ne aflăm pe o curbă descendentă în ceea ce privește numărul de membri. La data de 1 iulie aveam la filiala din Mangalia 390 de membri iar la Constanța, 445, deci un total de 835. Numărul de membri este în scădere față de anul trecut, nu mare, dar în scădere. În schimb, apare aici un aspect care pe noi nu ne prea bucură și anume că diferențele mari apar la structura profesională: se înscriu mai puțini maiștri, în schimb abundă înscrierile soldaților gradaților voluntari și ale civililor. Cu alte cuvinte numărul maiștrilor este în scădere. Apoi, o altă chestiune pe care noi nu reușim să o înțelegem sau să ne-o explicăm se referă la decernarea premiului „Maistru militar principal Stan Dumitru” căzut în Revoluția din 1989, șefului de promoție din școală în fiecare an. Este o chestiune, din punctul nostru de vedere, pur camaraderească, dar răspunsul este zero de câțiva ani de zile. Nici un șef de promoție care a fost premiat de asociație nu s-a înscris în Ligă. Și nu numai el, tinerii în general, nu vin.

- Care este proporția membrilor tineri în Ligă? Cum procedați pentru ai atrage în asociație?

- Nu avem statistici pe categorii de vârstă dar un răspuns vă pot oferi, mai ales că eu mă ocup și de evidență. Pentru Constanța de exemplu, din cei 445 de membri, 303 sunt maiștri militari, iar din acești 303, 114 sunt pensionari. Diferența este reprezentată de maiștri în activitate iar din aceștia un procent de 10-15% sunt

Foto: LMMMA

tineri; restul, oameni în apropiere de pensie sau de la maistru clasa a II-a în sus.

- Ce se întâmplă? Moare spiritul maistrului militar de marină?

- Nu știu dacă moare, cu toate că s-ar putea să fie și asta o idee. Dacă ar fi să vorbim în termeni „medicali” eu cred că este vorba de o stare de anxietate la acești tineri provocată de ceea ce se întâmplă în jurul lor. Raportează actualele condiții sociale la faptul că nu pot merge mai departe, că nu au bani să plătească cotizația (motivul este unul pueril, vorbim de 8 lei pe lună!), că nu văd în această asociație o modalitate de a fi reprezentați. Nu sunt convingși de idee, nu văd în Ligă decât un sindicat, chiar dacă încercăm în toate felurile, chiar și prin ziarul nostru „Timona” sau discuții directe, să le explicăm că nu aceasta este menirea noastră, așa cum reiese foarte clar din statut. Liga noastră nu lucrează cu „imperativul”, elementul de bază al unui sindicat: noi venim cu soluția, cu propunerea, cu ideea, cu alte părgihii de lucru pentru a ajunge, diplomatic, la un rezultat.

- Părerea mea este că profesia militară, chiar și cea de maistru militar de marină, a devenit mai puțin atractivă și s-a transformat de fapt într-o ocupație. De aici și dezinteresul față de Ligă sau spiritul corpului. Este corect?

- Nu vreau să vorbesc cu nostalgie despre trecutul meu profesional sau al altora de vârsta mea dar, atunci prima profesia și prin profesie personalitatea, te impunea prin personalitate. Acum nu mai e așa. Leși din școală cu o brumă de cunoștințe teoretice, mai puțină practică pentru că sunt foarte puțini maiștri cu experiență la școală din cauza funcțiilor

redușe ca valoare (e un cerc vicios aici); apoi trebuie să existe o competiție, dacă intră 40 în școală nu trebuie să termine tot 40. Așa el (elevul din școală, n.r.) știe că odată intrat o să iasă sigur, inercial, maistru militar de marină. Inclusiv ideea propusă de noi, care nu a fost înțeleasă, aceea ca la terminarea școlii să fie submaistru câțiva ani, să vedem dacă se acomodează, dacă are aptitudini tehnice, nu doar să țină locul cuiva acolo, s-a nimerit să fie maistru acolo și să iasă la pensie tot de acolo.

- Ce își propune Liga pentru Ziua Marinei?

- În general, pentru Ziua Marinei nu ne-am propus activități organizate strict de această sărbătoare deși am mediatizat evenimentul în ziarul nostru. Însă colaborăm aproape la toate activitățile organizate de Liga Navală Română, care s-a erijat, pe bună dreptate de altfel, într-un fel de for conducător al tuturor evenimentelor premergătoare sărbătorii. Astfel, participăm la întâlnirea cu veteranii amintită mai sus, la sărbătoarea Zilei Apelor iar un element concret din partea Ligii în care ne implicăm, depunerea de coroane în semn de pioasă aducere aminte în memoria eroilor marinari.

- Cum interacționează Liga cu celelalte asociații care au ca numitor comun marea și marina? Există o strategie comună prin care să se acționeze pentru promovarea unei conștiințe marinărești?

- Deocamdată nu există o astfel de strategie, există doar idei, dar unele sunt rupte de realitate, nu se dorește dintr-un orgoliu prost înțeles de a se pune cap la cap argumentele și datorită acestor doi factori nu am ajuns la un rezultat. Mai nou, la darea de seamă a filialei Constanța a Ligii Navale Române domnul viceamiral (r) Constantin Iordache a ridicat problema unificării acestor organizații de sorginte marinărească tocmai pentru a lupta totuși pentru o idee. La prima vedere intenția pare bună și sunt sigur că și domnia sa o afirmă la modul cinstit. Ce nu s-a înțeles este faptul că aceste asociații nu pot fi unificate, adică se face o confuzie între colaborare și unificare. Cele două elemente se întrepătrund dar elementul direcțional este colaborarea și nu unificarea sau subordonarea. De ce nu se pot unifica? În primul rând pentru că aceste asociații sunt diferite, juridic vorbind, prin scop. În cazul Ligii Maiștrilor Militari de Marină, scopul ei este socio-

profesional și trebuie plecat de la ideea că statutul este unul permisiv, în asociație se găsesc segmenete profesionale din toate categoriile. Scopul Ligii Navale Române este cultura marinărească. Cum unifici aceste organizații? Avem relații bune și cu Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră din Constanța și am participat cu plăcere la activitățile organizate de generalul (r) Constantin Zeca. Cu asociația „Alumni” avem și nu prea avem contacte, în măsura în care ne mai întâlnim cu unii membri dar nu putem spune că avem o colaborare. De mai mulți ani de zile noi am făcut propunerea, și Ligii Navale și Clubului Amiralilor, să ne întâlnim la o convocare în luna ianuarie a fiecărui an și să ne punem de acord activitățile, să realizăm dacă vreți un calendar anual al tuturor evenimentelor și activităților la

să mai sesizăm și unele discrepanțe care apar în viața asta de toate zilele și cu efect asupra membrilor Ligii. Chiar am fost taxat de o persoană sus-pusă că mă erijează în „justițiarul Marinei”. Sunt doar un cetățean cărui nu îi convine un lucru și constituția îmi dă voie să spun acest lucru. Domnul contraamiral Dorin Dănilă a înțeles perfect acest lucru: colaborarea înseamnă altceva. Ce a rezolvat de exemplu domnul Bărăscu care în cadrul adunării Ligii Navale Constanța s-a ridicat, conform propunerii domnului viceamiral (r) Iordache și a spus „Eu propun adunării ca să se consemneze în procesul-verbal că deja a început procesul de unificare!” Eu nu am mai dorit să intervin, era deja târziu și ar fi urmat o polemică aprinsă, deja prin discursul meu inflammasem spiritele unora. Cu alte cuvinte, nu se cunoștea sub egida

- Care ar fi cea mai mare dorință a Ligii acum?

- Întrebarea nu este ușoară. Cea mai mare dorință a Ligii ar fi ca ea să existe în continuare. Părerea mea, exprimată și în consiliul director, este că se apreciază prezentul, se vorbește frumos despre trecut dar se pare că ne „sapă” viitorul. Nu vreau să fiu subiectiv dar această asociație și-a demonstrat verticalitatea, puterea de a avea un cuvânt de spus și ar fi păcat ca din cauza unor motive ce țin de orgolii să se ajungă la dispariție. Pentru că se „lucrează”, asta e sistemul nostru „românesc”, apar chiar oameni din rândul nostru cu idei pe care le simți imediat că nu sunt ale lor, idei care dacă ar fi luate în calcul ar duce la destrămarea. Din păcate, datorită mentalității vechi, noi încă mai suntem văzuți de unii ca o organizație „subversivă”. Noi suntem doar o asociație

Foto: Bogdan Dinu

care putem concluda pentru că și la noi la Ligă avem un plan de activități anual care este aprobat de adunarea generală și tot ea aprobă și resursele de finanțare și ca urmare trebuie să fim și noi pregătiți.

- Simțiți o oarecare încercare, desigur nu „la vedere”, de subordonare a Ligii de către celelalte asociații, Liga Navală de exemplu sau Clubul Amiralilor?

- O simțim, în primul rând pentru că nu convine multora faptul că noi prin ziarul „Timona” ne permitem, în limita legalității,

cărei organizații se realiza dar procesul de unificare începuse! O idee mult mai constructivă și eficientă, spunem noi, ar fi fost o adunare a tuturor președinților acestor asociații, în care fiecare să vină cu statutul și să discutăm ce putem face. Ne putem uni? Părerea mea categorică este că nu este posibil. Atunci să vedem cum putem face colaborarea mai strânsă pentru că luptăm pentru același interes: arma Marină. Noi pentru asta luptăm și am fost deschiși oricând la orice activitate, chiar dacă nu a fost planificată.

care vrea cinstit să rezolve câte ceva și dorința noastră este să le rezolvăm mai departe tot la modul cinstit, ca numărul de membri să crească, să reușim să convingem mai mulți, și în special tineri, să ni se alăture, pentru a nu mai fi „taxați” că nu reprezentăm corpul maiștrilor militari de marină. Și legat de aceasta, în ultima ședință a comitetului director s-a hotărât ca în toate documentele emise de ligă și în toate formele de exprimare, inclusiv în ziarul nostru, că nu vom mai vorbi în numele tuturor maiștrilor militari de marină ci doar al celor membri ai Ligii. ■

„Marea aduce fiecărui om speranțe,
așa cum somnul îi aduce vise”

Cristofor Columb

Foto: Ștefan Ciocan

2009 Forțele Navale Române

Comandor Tiberiu CHODAN
Statul Major al Forțelor Navale

Contextul evoluției mediului de securitate

În ultimele decenii datorită evoluției Securității Maritime, dar mai ales după atacurile teroriste de la New York din 11 septembrie 2001, s-a încercat punerea în aplicare a unor inițiative, atât la nivel național cât și la nivel internațional, pentru îmbunătățirea mediului de securitate în domeniul maritim.

Securitatea maritimă este subiectul care a dominat dezbaterile forumurilor liderilor navali din NATO și Europa în ultima perioadă de timp.

Forțele Navale ale României parcurg o perioadă de transformări structurale și acționale determinată de necesitatea integrării depline în NATO și de adaptarea la cerințele impuse de îndeplinirea obiectivelor europene comune de apărare în noua calitate a României de membru al Uniunii Europene. Din cele mai vechi timpuri, Marea Neagră a fost o zonă de tranzit a intereselor economice, politice și strategice. În sprijinul acestei afirmații, amintesc atât caravanele și liniile maritime antice care au consacrat drumul mătăsii ca legătură între civilizațiile orientale și occidentale, cât și desele deplasări în scopuri economice și militare ale marilor strategii ai vremii de la sud la nord și invers. Trebuie subliniat faptul că Europa de Sud-Est, inclusiv Zona Extinsă a Mării Negre, este singura regiune europeană în care încă există „conflikte înghețate” a căror soluționare face obiectul dezbaterilor

structurilor internaționale de securitate. Statutul României de membră a NATO și a Uniunii Europene, evoluția relațiilor geopolitice din zona Mării Negre și din regiunile adiacente acestora au implicații majore asupra rolului, locului și destinației forțelor armate, în general, și a Forțelor Navale, în particular. Opțiunea României de realizare în viitor a unei Forțe Navale, capabilă să îndeplinească atât misiuni navale tradiționale, cât și misiuni de combatere a riscurilor asimetrice a fost determinată de capacitatea actuală a economiei românești de a susține structuri militare reduse, de marea diversitate a acțiunilor în care sunt angajate Forțele Navale. În același context se înscrie și participarea Forțelor Navale Române, în cooperare cu alte instituții ale statului cu atribuții în domeniu, la combaterea terorismului naval și la preîntâmpinarea altor riscuri și amenințări la adresa securității, cum ar fi: crima organizată, traficul de droguri, traficul ilegal de arme, precum și exploatarea ilegală a resurselor marine în zona de suveranitate maritimă și fluvială a României. Desfășurarea acestor activități afirmă încă o dată, disponibilitatea

Forțelor Navale Române de participare la operația de supraveghere navală în Marea Neagră, *Black Sea Harmony*.

Forțele Navale pot duce acțiuni militare sau/și nemilitare atât în cadru național, cât și internațional, în mod independent sau/și în cooperare, sub conducere națională sau sub conducere NATO/UE/ONU.

Marea Neagră – spațiu de confluență a riscurilor și amenințărilor

România, potrivit prevederilor Strategiei de Securitate Naționale, este situată într-un spațiu de interes strategic militar sensibil la prefacerile și influențele din cele patru spații: central-european (viitorul pol de prosperitate regională); sud-est-european (generator de instabilitate); cel al CSI (confruntat cu criza de legitimitate); cel al Mării Negre (de importanță strategică pentru flancul sudic NATO și UE și rută de tranzit pentru sursele energetice din Asia Centrală spre Occident). Pornind de la realitatea politico-militară vizibilă, „creșterea rolului și a ponderii Mării Negre în preocupările de securitate și energetice ale Europei”, Strategia de Securitate a României formulează ca obiectiv pe termen mediu și lung „construirea unui climat de securitate și prosperitate” în această zonă, proces în care România, din poziția de membru al NATO și al UE, vrea să devină un „vector dinamic” al stabilității și bunăstării în arealul pontic. Zona Mării Negre și-a sporit semnificativ rolul conferindu-i României statutul de actor important de care trebuie să se țină seama. În anii

precedenți s-a discutat intens despre asimilarea Mării Negre și a regiunilor adiacente ca făcând parte din același areal de interes numit „Zona Extinsă a Mării Negre”, cu importanță deosebită pentru comunitatea Euro-Atlantică, din punct de vedere al securității, stabilității, dezvoltării și prosperității. Această abordare este determinată de extinderea UE și a NATO care demonstrează preocupările importante pentru găsirea soluțiilor de întărire a măsurilor de securitate.

„Zona Extinsă a Mării Negre” conține atât elemente comune sau convergente, definitorii pentru delimitarea zonei din punct de vedere identitar și al securității, cât și elemente de diversitate sau chiar divergente. În afară de cele 6 state riverane Zona Extinsă a mării Negre se întinde de la Marea Caspică până în Europa Centrală și Marea Adriatică, cuprinzând în aria sa de influență mai mult decât zona de coastă a mării (teritoriul a încă cel puțin 9 state). Elementele de forță pentru zona Mării Negre sunt statutul geostrategic al regiunii și geopolitica petrolului. Statutul geostrategic al Mării Negre ca platformă de securitate regională este strâns legat de lupta europeană contra-terorismului și a amenințărilor asimetrice. Marea Neagră reprezintă în același timp o barieră, dar și un avanpost al luptei europene și globale împotriva amenințărilor asimetrice dinspre Asia și Orientul Mijlociu.

Geopolitica coridoarelor de aprovizionare cu petrol și gaze naturale scoate în evidență importanța legăturii între Marea Neagră și Marea Caspică. De asemenea Marea Neagră a fost considerată de-a lungul timpului o punte între Europa și Asia, fiind o intersecție a drumurilor de transport a energiei și resurselor, caracterizată de un mare trafic maritim și o infrastructură portuară densă.

Conceptul de securitate maritimă

Comunitatea navală și maritimă internațională folosește patru termeni de bază pentru conceptul de securitate

Foto: ROFND XVI

maritimă: securitate maritimă; siguranță maritimă; operații de securitate maritimă; avertizarea privind situația maritimă.

Securitatea maritimă este activitatea internațională și inter-agenții, civilă și militară, care are scopul de a reduce la minim riscurile și de a contracara amenințările reprezentate de activitățile ilegale sau periculoase din domeniul maritim, de a impune legea, proteja cetățenii și a apăra interesele naționale și internaționale. Securitatea maritimă se va concentra deci pe măsurile specifice de contracarare a folosirii ilegale a domeniului maritim.

Siguranța maritimă cuprinde măsurile luate de către autoritățile naționale și internaționale pentru a asigura navigația în siguranță a navelor, pentru transportul mărfurilor pe mare, prevenirea accidentelor, poluării, a efectelor nedorite și accidentale ale activităților maritime legale.

Operațiile de securitate maritimă se referă la acțiunile desfășurate pe mare de către autoritățile militare și civile special echipate cu mijloace corespunzătoare și împuternicite să acționeze împotriva riscurilor și amenințărilor ce afectează securitatea maritimă.

Avertizarea privind situația maritimă se referă la administrarea informațiilor din domeniul naval care pot avea impact asupra securității maritime. În mod ideal avertizarea privind situația maritimă ar trebui să includă cât mai multe surse de informații, internaționale și inter-agenții, posibile; mai mult avertizarea privind situația maritimă implică schimbul și analiza oportună a diferitelor informații, din diverse surse, pentru extragerea unor concluzii care să implice acțiunea și care ar putea ca în alte circumstanțe să treacă neobservate.

Securitatea maritimă necesită un cadru legislativ internațional foarte solid pentru a reuși implementarea Conceptului de securitate maritimă. Implementarea AIS (Sistem de Identificare Automată) pentru navele de peste 300 TDW, Codul de Securitate Internațional pentru Nave și Porturi (ISPS), Convenția privind Regulile de Siguranță pe Mare (SOLAS), Protocolul din 2005 privind Convenția de Suprimare a Activităților Ilegale (SUA) sunt câteva exemple ale măsurilor luate în acest sens de Organizația Maritimă Internațională (IMO) în numele ONU.

Interese maritime și fluviale ale României

Este România o națiune maritimă? Greu de afirmat așa ceva. Ceea ce este însă foarte clar este faptul că interesele României la Marea Neagră și Dunăre dețin un loc important în cadrul intereselor naționale. România este vital interesată asupra următoarelor aspecte: păstrarea integrității sale teritoriale în limitele granițelor terestre, maritime și fluviale; păstrarea nealterată a ieșirii pe Dunăre la Marea Neagră prin bratul Sulina, în principal, dar și prin brațele Chilia și Sfântu Gheorghe; asigurarea condițiilor pentru impunerea și păstrarea zonelor maritime de interes în vederea exploatarei economice și desfășurării nestânjenite a activităților în aceste spații; asigurarea stabilității în zonă; asigurarea libertății de mișcare pe căile de comunicații fluviale și maritime; apărarea infrastructurii din spațiul riveran; protecția mediului pe mare, fluviu

Foto: Bogdan Dinu

și în deltă. Interesele naționale, maritime și fluviale ale țării sunt: interese de ordin politic, economic, militar, ecologic și de protecție a mediului. **Interesele de ordin politic.** Păstrarea integrității teritoriale și a suveranității statului în spațiile maritime și fluviale unde legislația internă și internațională trebuie aplicată și impusă și unde drepturile legitime ale statului român trebuie revendicate și respectate, inclusiv pe navele maritime și fluviale care constituie părți ale teritoriului național.

Interesele de ordin economic. Marea Neagră este o importantă sursă de materii prime, de energie de resurse biologice și de hrană pentru populație; cea mai directă (fără multe constrângeri de frontieră), sigură și mai ieftină cale de acces la principalele surse de materii prime și de procurare a resurselor materiale strategice necesare economiei naționale; cale de expediere a produselor economiei românești către piețele de desfacere din întreaga lume; posibilitatea transportului unei părți a petrolului și a altor materii prime din zona Caucazului și Asiei Centrale către Europa; Zona de Cooperare Economică a Mării Negre (C.E.M.N)/1992 cuprinde 11 țări riverane sau din vecinătate, în scopul transformării regiunii într-o zonă prosperă, sigură și stabilă prin dezvoltarea domeniilor energetic, transporturi și comunicații, ecologie și lupta împotriva crimei organizate și a traficului de droguri și armament; Yalta la 4-5 iunie 1998 „Carta Cooperării Economice a Mării Negre” a evidențiat că forța motrice a organizației este componenta economică. Baku, 8 septembrie 1998 „Acordul multilateral de bază privind transportul internațional pentru dezvoltarea Coridorului Europa-Caucaz-Asia (TRACECA)” între România, Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Kirghistan, Moldova, Tadjikistan, Turcia, Ucraina și Uzbekistan, poate transforma România în principala poartă comercială între est și vest.

Foto: Ștefan Ciocan

Interesele de ordin militar. Marea - cea mai generoasă opțiune de manifestare a acestor interese, fiind deschisă tuturor navelor în afara apelor teritoriale; poate deveni, la un moment dat, cel mai bun suport al politicii regionale a României în zona pontică și în alte zone de interes național, în plan secundar; descurajarea oricărui agresor care ar încerca să pătrundă în spațiul național riveran Mării Negre, inclusiv în marea teritorială și la obiectivele economice din Zona Economică Exclusivă.

Interesele de ordin social și cultural: păstrarea și dezvoltarea culturii marinărești, a învățământului și a meseriilor legate de activitățile maritime și fluviale; promovarea artelor și activităților artistice cu tematică legată de mare și fluvii.

Interesele de ordin ecologic și de protecție a mediului: menținerea echilibrului ecologic al ecosistemelor din zona de litoral a Mării Negre și de pe fluviul Dunărea, pe apă și pe uscat; împiedicarea și/sau diminuarea impactului poluării

asupra mediului marin și fluvial. Se pot distinge următoarele zone în care se poate manifesta interesul maritim și fluvial al României: Zona Economică Exclusivă – în imediata apropiere a litoralului românesc; Marea Neagră/parte de est – în special pentru legăturile cu Zona Mării Caspice și cu Asia Centrală pe uscat (transportul rutier și feroviar) și prin intermediul conductelor de țigite și gaze naturale; Marea Mediterană/Marea Adriatică – prin strâmtorile Bosfor și Dardanele, Marea Egee; Interesele fluviale sunt legate de accesul către Europa și Marea Nordului/Oceanul Atlantic prin culoarul de transport european VII Dunăre - Rhin – Main, care are o importanță deosebită din punctul de vedere al transportului naval.

Forțele Navale Române – cooperare internațională

În acest context al transformărilor care au loc în mediul de securitate maritimă și în concepțiile din domeniu Forțele Navale ale României au desfășurat și în anul care a trecut activități atât la nivel național cât și cu participare internațională, conform rolului, locului, organizării și a principalelor misiuni care le revin pe care le vom revedea pe scurt.

Un pas important în procesul constituirii Flotei unice a României l-a reprezentat Ordinul de Zi pe toată Oastea Română din ambele Principate, dat de ministrul de Război, la 6 octombrie 1860, prin care se hotăra ca până la definitivă organizare a Corpului Flotei, toată flota de pe Dunăre să formeze un singur Corp.

În anul 1888 bricul *Mircea* a tranzitat în premieră Strâmtoarea Bosfor vizitând pe rând porturile Yalta, Sevastopol, Odessa, Toulon și Barcelona.

Începutul de secol XX marchează punerea în aplicare a unui amplu program de înzestrare a Marinei Regale. Opt vedete comandate în Marea Britanie au fost aduse în țară pe itinerariul Marea Nordului, Rin și Dunăre iar patru monitoare au fost asamblate în Arsenalul Marinei Galați,

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

fiind lansate la 19 septembrie 1907, în prezența Regelui Carol I, a familiilor regale și prințare, a membrilor guvernului și a marilor demnitari ai țării. Monitoarele au primit numele: *Alexandru Lahovary*, *I. C. Brătianu*, *Lascăr Catargiu* și *Mihail Kogălniceanu*.

Marina Militară, forță operativă în cele două războaie mondiale - În prima parte a Războiului de Reîntregire, Marina Română a acționat pentru oprirea înaintării trupelor inamice pe linia Dunării și în Dobrogea. În cel de-al doilea război mondial, Marina Militară a executat misiuni specifice de patrulare și escortă a convoaielor în Marea Neagră și pe cursul Dunării.

Marina Română înainte de 1989 - Retrocedarea navelor capturate de Uniunea Sovietică se face treptat, după 1945, până când parcul operativ al Marinei Militare va permite către mijlocul deceniului 7, organizarea efectivelor pe

baze moderne. În această perioadă Marina Militară Română, participă alături de forțele navale prietene la exerciții tactice operative în Marea Neagră. **Forțele Navale în pragul mileniului III** - Concomitent cu reorganizarea structurilor operative, Statul Major al Forțelor Navale a participat activ, încă din anul 1995, la activități specifice comune cu forțele NATO. Astfel, au fost derulate activități în cadrul OAE, a exercițiilor multi-naționale *COOPERATIVE PARTNER*, *COOPERATIVE MERMAID-CLASSICA*, *COOPERATIVE SUPPORT*, *RESCUE EAGLE*, *JOINT EFFORTS BLUE DANUBE*, *BLACKSEAPARTNERSHIP*, *NOBLE MIDAS*, *NIIRIS*, *COOPERATIVE MAKO*, *DANUBE GUARD*, *COOPERATIVE LION*, *STEADFAST JAGUAR* și inițiativei regionale *BLACKSEAFOR*.

Instrucția în Forțele Navale este organizată și se execută în strictă conformitate cu prevederile actelor normative specifice elaborate la nivelul

conducerii Ministerului Apărării și al Statului Major General, are la bază experiența anterioară din acest domeniu și este în concordanță cu doctrina NATO de apărare colectivă, planurile de implementare a obiectivelor forței, de restructurare și operaționalizare a forțelor, precum și cu resursele materiale și financiare avute la dispoziție.

În ceea ce privește instrucția specifică armei noastre, respectiv instrucția marinărească și cea pe linia vitalității navelor, sunt înființate în fiecare port militar poligoane de instrucție specifice acestor categorii de pregătire și întregul personal ambarcat trebuie să fie în măsură să conducă ambarcațiunile cu rame și vele, să știe să realizeze corect și în volum complet anumite lucrări și activități marinărești, să știe să înoate, să fie în măsură să se salveze și să aibă deprinderile de bază în lupta pentru menținerea vitalității armamentului din dotare, în cea cu apa și focul.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Liviu Nădejde

Foto: Ștefan Cioacă

Foto: Ștefan Cioacă

Foto: Ștefan Cioacă

Un alt domeniu de importanță pentru activitatea din Forțele Navale îl reprezintă cel al formării soldaților voluntari. În domeniul instrucției individuale a acestora, cât și a celei colective, trecerea la standardizarea activității prin elaborarea și aplicarea „programelor de instruire individuală” (PII) și „programelor de instruire pentru misiuni” (PIM) se desfășoară în cadrul tuturor structurilor.

Locul și rolul Forțelor Navale

Statul Major al Forțelor Navale este direct subordonat Statului Major General și asigură conducerea tuturor structurilor Forțelor Navale. Forțele Navale duc acțiuni militare independent, împreună cu celelalte categorii de forțe ale armatei, sau în compunerea unor grupări multinaționale.

Forțele Navale reprezintă categoria de forțe ale armatei al cărei rol este să apere interesele și drepturile suverane ale României pe mare și pe fluviul Dunărea, independent sau în cooperare cu alte forțe. Forțele Navale sunt indispensabile pentru asigurarea suveranității maritime și protecției resurselor maritime ale României. Forțele Navale trebuie să apere și să mențină accesul la mare al României și să protejeze căile maritime de comunicații.

Misiuni

Misiunile Forțelor Navale derivă din misiunile generale ale Armatei României: contribuție la securitatea României pe timp de pace; combaterea amenințărilor asimetrice incluzând terorismul; supravegherea navală și avertizarea timpurie; transport de evacuare a cetățenilor în pericol; asigurarea hidrografică și de navigație.

Apărarea României și a aliaților săi: participarea la apărarea colectivă/ Art.5; protecția comunicațiilor maritime și fluviale; respingerea agresiunii dinspre mare sau fluviu. Promovarea stabilității regionale și globale; participarea la operații de răspuns la crize, sprijin al păcii, de asistență umanitară; participarea la inițiativele regionale; implementarea măsurilor CSBMs.

Sprijinirea instituțiilor și autorităților locale în caz de urgențe civile: acțiuni la dezastre naturale; sprijinul acțiunilor de căutare și salvare pe mare. La această dată se poate spune că Forțele Navale sunt organizate astfel încât să-și îndeplinească misiunile și obiectivele. În vederea creșterii nivelului de interoperabilitate cu structurile NATO, Forțele Navale sunt organizate astfel încât fiecare structură să-și găsească corespondentul.

Forțe combatante/capabilități

Navele de luptă din dotarea Forțelor Navale care vor îndeplini misiunile menționate sunt: 3 fregate, 4 corvete, 3 nave purtătoare de rachete, 4 nave dragoare, 1 puitor de mine, 3 monitoare și 5 vedete blindate fluviale, 12 vedete fluviale. La aceste nave se adaugă un număr de nave speciale, nave școală și nave auxiliare indispensabile asigurării sprijinului navelor de luptă și instruirii personalului.

Forțele Navale dispun de capacități combative bazate la litoral și anume: Grupurile de scufandri de luptă; Centrul Radioelectronic și de Observare; Batalionul de Infanterie Marină.

Participarea la operații și inițiative regionale și internaționale

Forțelor Navale îi revine misiunea de a asigura următoarele forțe: două fregate din 2009 pentru misiuni de patrulare, iar din 2011 pentru misiuni multirol; o grupă EOD din 2009; o patrulă maritimă pentru operații speciale; două corvete multifuncționale din 2013, respectiv 2014; două vânătoare de mine din 2013, respectiv 2014; un dragor maritim pentru perioada 2015-2018. La Forța de Răspuns a NATO-NRF, Forțele Navale și-au asumat participarea din 2006, începând cu NRF 6. De la această dată avem forțe angajate până 2014 (NRF 23); o fregată – NRF 16, 20; trei ofițeri de logistică – NRF 6 –20; doi ofițeri de Stat Major – NRF 11- 18; un grup EOD – NRF 7, 10, 14, 21; DNFOS – NRF 15, 16, 18, 21. Pentru perioada

de planificare 2009- 2018, Forțele Navale își vor crește contribuția cu nave.

Operațiile de securitate maritimă și inițiativele în mările Mediterană și Neagră la care participă FN sunt următoarele: operațiile de securitate maritimă și inițiativele conduse de NATO și UE; operația ACTIVE ENDEAVOUR (OAE); inițiativa Șefilor Flotelor Europene (CHENS); întâlnirea anuală a MARCOMMET.

Preocupări de perspectivă

În proiectarea viitoare a Forțelor Navale Române se va ține cont de următoarele principii: îndeplinirea cerințelor Strategiei de Transformare a Armatei României; dimensionarea Forțelor Navale în raport cu interesele naționale la mare și fluviu și cu resursele alocate; concordanța dintre structurile organizatorice și misiunile la pace și război; compensarea reducerii cantitative a Forțelor Navale cu ridicarea nivelului calitativ; crearea unei marine moderne.

Transformarea Forțelor Navale ale României este concepută pentru a pune bazele unei categorii de forțe armate în măsură: să fie flexibilă, suplă, rapid dislocabilă, echilibrată și credibilă; să execute trei categorii de misiuni: militare, de poliție maritimă în cooperare cu Poliția de Frontieră și de diplomatie navală; să participe la apărarea națională și la apărarea colectivă într-o regiune cu risc sporit; să participe activ în comandamente și grupări multinaționale, la acțiuni militare intrunite; să ducă acțiuni de luptă în cele 3 medii: apă, aer și la litoral.

Programe de înzestrare ale FNR

Programe de importanță strategică: corveta multifuncțională; vânător de mine.

Programe în derulare și inițiate: modernizare fregate Tip 22 etapa I; modernizare fregate Tip 22 etapa a II-a; sistem integrat de comunicații și informatică pentru Forțele Navale – NAVCIS; sistem de identificare amic-

Foto: Ștefan Cioacă

inamic; reparație și modernizare submarin; sistem meteo-hidrologic; sistem de instruire prin simulare. Programe în derulare: subprogram elicoptere navalizate; modernizare fregate Tip 22 etapa I; modernizare fregate Tip 22 etapa a II a; reparații capitale și modernizare submarin; modernizare platforme (Nave Purtătoare de Rachete).

Concluzii

Marea Neagră a devenit unul dintre cele mai importante coridoare de transport al energiei din lume. Interesul comunității internaționale pentru Zona Extinsă a Mării Negre din ultima perioadă a crescut substanțial. Securitatea maritimă în Marea Neagră are doi piloni de bază, cooperarea și coordonarea între țările riverane și complementaritatea cu sistemul de securitate Euro-Atlantic. Linii de comunicație maritimă au fost și vor continua să fie linii vitale pentru rețeaua energetică atât pe plan mondial, cât și pentru România. De aceea acestea trebuie să fie cât mai fluente, sigure și stabile.

Marea, Oceanul planetar înseamnă pentru omenire sursa vieții și de bogăție

în același timp. Transporturile maritime reprezintă aproape 90% din totalul schimburilor comerciale ale lumii. În condițiile în care marile puteri ale lumii s-au ridicat grație capacității de a stăpâni marea și de a folosi căile maritime, și România trebuie să valorifice la capacitate maximă facilitățile oferite de Fluviul Dunărea și de deschiderea la Marea Neagră.

România are posibilități multiple de manifestare în domeniul maritim, datorită conectării sale la oceanul planetar prin Marea Neagră ca stat riveran și prin „magistrala europeană” Dunăre – Main – Rin – Marea Nordului, Alături de celelalte elemente ale puterii maritime (marina comercială, infrastructura pentru activitatea maritimă și fluvială și conștiința marinărească), Forțele Navale joacă un rol de prim ordin pentru promovarea și apărarea intereselor pe mare și fluviu ale țării.

În ultimul timp are loc o intensificare și o polarizare a interesului instituțiilor românești pentru readucerea la locul cuvenit a problematicei intereselor naționale legate de Marea Neagră și de activitățile economice maritime și fluviale. ■

Foto: Ștefan Cioacă

Comandamentul Flotei

Comandamentul Flotei este structura operațională aflată în subordinea administrativă a Statului Major al Forțelor Navale și este subordonată operațional Componentei Operaționale Navale. Comandamentul Forțelor Navale Maritime a fost înființat în 1943, transformându-se în Divizia 42 Maritimă în 1963 și în Flota Maritimă în 1990. A suferit apoi mai multe reorganizări, în anul 2002 transformându-se în Comandamentul Operațional Naval, și în Comandamentul Flotei în 2006.

Ea planifică variantele de întrebuintare a forțelor navale în situații de criză și pe timp de război; pregătește personalul Comandamentului Flotei pentru planificarea și conducerea acțiunilor; exercită comanda și controlul operațional asupra forțelor proprii și a celor subordonate operațional; cooperează cu comandamentele operaționale, protecția civilă, poliția de frontieră; organizează cercetarea și supravegherea navală a unor raioane, aliniamente sau itinerare din spațiul maritim/ fluvial.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Flotila de Fregate

Importanța deosebită acordată creșterii gradului de interoperabilitate, atât cu forțele terestre și aeriene naționale, cât și cu cele aparținând Forțelor aliate a dus, printre altele și apariția unor structuri noi, cum ar fi Flotila de Fregate, care integrează fregatele *Regina Maria*, *Regele Ferdinand*, *Mărășești*, Grupul de Elicoptere și Nava-Școală și de Suport Logistic pentru Fregate *Constanța*.

Flotila de Fregate are ca misiuni: descurajarea acțiunilor ilegale pe mare prin prezența activă în raioane și pe rute cu risc ridicat; executarea supravegherii comunicațiilor navale și intervenția în sprijinul autorității naționale pentru combaterea terorismului naval, a pirateriei și interzicerea traficului ilicit de substanțe sau mărfuri periculoase; comanda și controlul unei grupări navale temporar constituite; căutarea și salvarea pe mare; participarea la acțiuni de asistență umanitară; protecția căilor de comunicații, a porturilor și a navelor de transport cu încărcături importante, a platformelor de exploatare petrolieră și a activităților de exploatare a resurselor biologice în zona maritimă economică exclusivă; participarea

la operațiuni de interdicție maritimă prin monitorizarea și controlul traficului maritim, controlul navelor militare și civile pătrunse în zona de interdicție; căutarea, descoperirea și atacul submarinelor, independent sau în comun cu alte forțe specializate; sprijinul forțelor aflate în supraveghere, independent sau în comun cu alte forțe; sprijinul cu foc a forțelor care acționează la litoral; participarea la misiuni internaționale, umanitare și de menținere a păcii.

Fregata Regele Ferdinand

Nava a intrat în serviciul Forțelor Navale Române la data de 9 septembrie 2004. Ea continuă tradiția glorioasă începută în anii 1930 de către distrugătorul *NMS Regele Ferdinand*, supranumit și *Asul de Cupă*. Acesta a avut un rol important în cadrul efortului militar al României în cel de-al doilea război mondial, participând activ la campania de minare a litoralului Mării Negre. Cea mai importantă misiune a constat în participarea la operațiunea de evacuare a Crimei cu numele de cod, Operațiunea 60000, când distrugătorul

Regele Ferdinand a neutralizat două baterii de coastă inamice, a respins 11 atacuri aeriene și a primit mai multe bombe. Cu zeci de morți și răniți la bord, evitând în ultima clipă torpilele lansate de un submarin, a ajuns la Constanța unde a fost întâmpinat de mareșalul Antonescu.

Întreaga Escadrilă de Distrugătoare a fost decorată cu Ordinul „Mihai Viteazul” iar pavilionul navei cu Ordinul „Steaua României” cu panglică de „Virtute militară.”

În anii 2005, 2007 și 2008 a participat la trei misiuni ACTIVE ENDEAVOUR, de supraveghere a traficului naval în Marea Mediterană în scopul combaterii terorismului. A participat la exercițiul COOPERATIVE MAKO 06, CERTEX 07, 08 și NOBLE MIDAS 07, 08. În 2007, în Croația, a obținut certificarea internațională nivel 1 interoperabilitate, iar în toamna anului 2008, în Italia, a fost certificată NATO pentru nivelul 2 interoperabilitate, certificare care permite fregatelor Tip 22 să participe alături de navele NATO la toate tipurile de misiuni internaționale. În anul 2008 a asigurat raionul maritim în timpul desfășurării summitului NATO de la București.

Foto: Ștefan Ciocan

Fregata Regina Maria

Fregata Tip 22, generația a II-a, *Regina Maria*, fostă *HMS London*, a fost construită în perioada 1983-1984, iar armarea acesteia a fost terminată în 1987. La 21 aprilie 2005 a arborat pentru prima dată la catarg pavilionul românesc.

Fregata *Regina Maria* este a doua navă de război care poartă numele de *Regina Maria*, continuând tradiția începută în anul 1930 de către distrugătorul *NMS Regina Maria*, care a fost în serviciul Marinei Române între anii 1929-1959, a luat parte împreună cu celelalte trei distrugătoare care formau Escadrila de Distrugătoare la misiuni de convoiere, transport pentru front, apărare portuară, atac. În lunile aprilie-mai 1944 a concurat la aducerea în țară a mii de soldați români și aliați. A participat la exercițiul COOPERATIVE MAKO 06. În anul 2006 și-a îndeplinit cu succes misiunile în cadrul exercițiului NATO NOBLE MIDAS din Marea Mediterană și a operațiunii ACTIVE ENDEAVOUR. În martie 2007 a primit la

bordul său elicopterul IAR-330 Puma Naval care a executat o serie de teste necesare pentru omologare și pentru a completa echipajul navei cu primii piloți navali, reluând o tradiție a aviației militare care a debutat în anul 1920. În anul 2008 a asigurat raionul maritim în timpul desfășurării summitului NATO de la București.

Fregata Mărășești

Fregata a fost construită în Șantierul Naval Mangalia între anii 1979-1985 și este cea mai mare navă de război construită vreodată în România, fiind clasificată mai întâi distrugător, apoi cruciătorul ușor *Muntenia*. Din anul 1990, poartă numele de *Mărășești*, spre cinstirea memoriei marilor ostași români căzuți pe câmpul de luptă de la Mărășești în vara anului 1917. Prin acest nume nava a primit și frumoasa „zestre” de la înaintașii distrugător *Mărășești*, sosit în țară din Italia în 1920. A fost modernizat în anul 1939 la Galați iar din iunie 1941 a îndeplinit importante misiuni de luptă în Marea Neagră, participând la operațiunea

Foto: Ștefan Ciocan

Fregatele Tip 22 Regele Ferdinand și Regina Maria

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 4900 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 148,2 x 14,75 x 4,6; Propulsie: 4 turbine Rolls-Royce; Viteza (Noduri): 30; Armament: Instalație de artilerie Oto Melara - Tun super-rapid 76 mm; Instalații lansare torpile; Sistem de comandă asistat de calculator; Instalații de bruij pasiv TERMA; Sisteme de luptă electronică; 9 sisteme radar; Echipaj: 205 din care 18 ofițeri, 77 maiștri militari, 110 soldați, gradați voluntari. În ultimii ani la bordul fregatelor Tip 22 au fost introduse aparatură și tehnică nouă astfel: LINK 11, Sistem de recunoaștere IFF, elicopter IAR 330 Puma Naval, aparatură NBC.

Fregata Mărășești

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 5790 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 144,6 x 14,8 x 7; Propulsie: 4 motoare Diesel; 32000 CP; Viteza (Noduri): 27; Armament: Instalația reactivă P-20 M pentru lansarea rachetelor navă-navă: rachete P-21 și P-22/4 SS-N-2C/D Styx - 4x2; Instalații de artilerie: AK - 726 2 x 76mm binate; Instalație de artilerie: AK - 630M 4x 30mm cu 6 fevi; Armament de luptă sub apă: 2 x 3 tuburi lanstorpile (cal.533mm); grenade reactive: 2 x RBU 6000. La bordul fregatelor Tip 22 au fost introduse aparatură și tehnică nouă astfel: sistem integrat de comunicații ASYM 3000A; Comanda control C2 tip C-Flex; Criptoare multifuncționale Elcrodac; Sistem de recunoaștere IFF; Sistem transmițeri date PC to PC tip TUBI TAK-UEKAE folosit la BLACKSEAFOR; aparatură NBC; Link 11 integrat în C2; elicopter.

Nava Școală de Suport Logistic pentru Fregate Constanța

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 2858 tdw; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 108,1 x 13,2 m x 4,05 m; Propulsie: 2 motoare tip ALCO, 3 Diesel generatoare; Viteză maximă: 17,4 Nd; Autonomie: 1900 Mm; Armament: tun calibru 30 mm; instalații artileristice AK 230; instalații artileristice MR 4N, calibru 14,5 mm; 1 instalații FASTA pentru STRELA; 2 instalații RL 1000 pentru bombe antismarin. Tehnică nouă introdusă la bord: Aparatura de comunicații Harris.

de evacuare a Crimeei cu numele de cod, Operațiunea 60000. A fost dezmembrat în 1961.

Nava a executat mai multe misiuni internaționale: COOPERATIVE PARTNER 1994 în Bulgaria și 2003 în Ucraina, COOPERATIVE MARMAID – Classica 1995 în Italia, STRONG RESOLVE 1998 în Golful Biscaya, Summit-ul NATO iunie 2004 în Istanbul (prima misiune sub pavilion NATO a unei nave românești).

Nava Școală și de Suport Logistic Constanța

În anul 1979, la Galați, prima navă bază autopropulsată de mare tonaj din Forțele Navale primește botezul Dunării și numărul de bordaj 281. Prima navă bază care a purtat acest nume a fost construită în Italia anilor '30 și a intrat în dotarea Marinei Militare la 15 august 1931. În primii ani a fost utilizată ca navă școală pentru cadetii și elevii Școalelor Marinei, cu care a executat numeroase marșuri în marea Neagră, Egee sau marea Mediterană. Apoi a fost navă bază pentru submarinul *Delfinul*.

În anul 2001 a executat o misiune culturală în 7 țări și 15 porturi, sub denumirea de ODISEEA 2001. În 2003 nava duce mesajul de pace al Forțelor Navale Române, sub semnul utopiei ODISEEA 2003, făcând escale în 16 porturi din 12 țări din Marea Neagră, mările Marmara, Adriatică, Egee și Oceanul Atlantic.

În august 1999, nava de suport logistic *Constanța*, a participat alături de nava *Midia* și remorcherul *Grozavul*, la un transport umanitar în zona Turciei afectată de cutremur. Navele au transportat atunci la Golcuk și Deringe, 5 tone de medicamente și materiale sanitare solicitate de autoritățile turce, 4 autosanitare, 20 de corturi de campanie și 45 de medici, asistenți și ambulanțieri de la spitalele de urgență din București, Constanța și Medgidia.

După cele două peripluri culturale, ODISEEA 2001 și 2003, când Nava Școală *Constanța* a făcut ca după fiecare escală România să fie mult mai admirată și mult mai aproape de sufletele celor care ne-au cunoscut afinitățile și ospitalitatea, *Nava Școală Constanța* a executat în septembrie 2005, misiunea ei de bază: transportul de personal și materiale în cadrul misiunilor internaționale. A fost vorba de participarea armatei la exercițiul RESCUE MEDCEUR 05, desfășurat în Georgia. În anul 2008 a asigurat transportul unui ajutor umanitar al României și al observatorilor ONU în Georgia. ■

Foto: Mihai Egorov

Foto: Ștefan Ciocan

Înființat încă din anul 1919, Grupul VI Hidroaviație, prima structură organizatorică a Hidroaviației Române, a devenit operațional la Constanța în 1920. Inițial, a avut în dotare hidroavioane Brandenburg W 12 și U.T.Z.I., cu motoare de 220 CP HIERO și DAIMLER. La 21 iulie 1920, în portul Constanța a avut loc zborul primului hidroavion care a consacrat Hidroaviația ca forță distinctă în aviația românească și o categorie specializată indispensabilă Marinei Militare.

La 15 august 1928, cu prilejul Zilei Marinei Române, Regele Mihai I a botezat primele patru hidroavioane „Savoia-Marchetti”, care au intrat în dotarea Grupului de Hidroaviație, format din Escadrila 1 de Zbor, pe malul de Est al Lacului Siutghiol, Escadrila 2 Parc și Escadrila 3 Depozit, dislocate la Anadachioi, unde se afla și comandamentul Grupului. În preajma celui de-al doilea război mondial, Flotila de Hidroaviație avea în componere hidroavioane de fabricație italiană, 12 aparate Savoia 62 bis, cinci Savoia 55, CANT Z 501 și germane - Heinkel 114, avioane Fleet de legătură și Lublin. La 8 septembrie 1944, Flotila de Hidroaviație a fost subordonată – și anihilată - de armata sovietică. Ultima structură aeronavală – Patrula 256 Hidroaviație a fost desființată la 1 aprilie 1960. Tradiția a fost reluată la începutul anului 2005, când IAR Ghimbav a primit spre execuție trei elicoptere IAR 330 PUMA naval, în același an înființându-se în cadrul Statului Major al Forțelor Navale, Centrul de conducere a Aviației, iar primii opt ofițeri de marină selectați pentru a deveni piloți de elicopter au început un program intensiv de pregătire în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” de la Boboc, pentru obținerea brevetului de pilot.

Locul și rolul elicopterelor ambarcate

Pentru creșterea semnificativă a capacității operaționale, Forțele Navale (FN) au introdus în serviciu, începând cu sfârșitul anului 2006, primele elicoptere ambarcate la bordul fregatelor. Soluțiile de conducere, organizatorice, de personal, tehnice și de sprijin logistic sunt fundamentale, urmând să creeze consecințe și precedent pentru o lungă perioadă de dezvoltare ulterioară a Forțelor Navale. Acestea au constituit Grupul de Elicoptere aflat în compunerea Flotei de Fregate. Forțele Navale Române operează trei elicoptere ambarcate cu capabilități SAR, transport și MEDEVAC, iar după finalizarea procesului de modernizare, elicopterele ambarcate vor fi operaționale ca aeronave multirol capabile să îndeplinească misiuni antisubmarin (ASW), antinavă (ASuW), căutare – salvare (SAR), transport, evacuare medicală (MEDEVAC), suportul operațiilor amfibii. Elicopterul ambarcat constituie un sistem de senzori și arme al navei care are rolul să mărească capacitatea operațională/de luptă a acesteia acționând, de pe navă și în folosul acesteia,

pentru executarea, în principiu, a următoarelor misiuni: cercetarea spațiului maritim, funcție de raionul de manevră al navei; căutarea și salvarea personalului navelor/aeronavelor aflate în pericol pe mare; transport aerian de personal și materiale între navele aflate pe mare (VERTREP), precum și în zone de litoral greu accesibile. Personalul aeronautic al Grupului de Elicoptere este format din: personal aeronavigant; personal tehnico-ingineresc; personal nenavigant.

Personalul aeronavigant este compus din: piloți instructori cu experiență de zbor pe elicopterul IAR 330 și/sau SOCAT, din Forțele Aeriene; piloți proveniți din rândul tinerilor ofițeri de marină; mecanici de bord instructori din Forțele Aeriene și mecanici de bord selecționați din rândul specialiștilor celulă-motor proveniți din Forțele Navale și pregătiți printr-un curs de specialitate la Școala de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA; operatori de bord, proveniți din rândul maiștrilor de marină pregătiți prin cursuri la Școala de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA; salvatori din rândul scafandrilor fregatelor, pregătiți pentru executarea operațiunilor de salvare de la bordul elicopterului.

Personalul tehnico-ingineresc este destinat executării mentenanței elicopterelor la sol și la bordul navelor. Se compune din: ingineri proveniți din Forțele Aeriene și Academia Tehnică Militară, maiștri din FA; specialiști, proveniți din rândul maiștrilor de marină, pregătiți prin cursuri de formare și specializare la Școala de Maiștri a Forțelor Aeriene și la SC IAR SA.

Elicopterul IAR 330 PUMA NAVAL este varianta modernizată și navalizată a elicopterului IAR 330 L Ro, destinat pentru a acționa, de la bordul navei, pentru îndeplinirea misiunilor specifice, în concordanță cu cerințele operaționale formulate de Statul Major al Forțelor Navale. Principalele modernizări aduse elicopterului IAR 330 PUMA sunt: instalarea unui harpon de apunare, pale pliabile, scaune pentru piloți anticrash, sisteme moderne de supraviețuire, sistem de avionică modernă care permite gestionarea misiunilor de rutină de către calculator, trolu electric foarte performant, care se află în dotarea tuturor elicopterelor care execută misiuni deasupra mării, dispozitivul electrono-optic, farul de căutare, aparatura de goniometrare pentru aflarea poziției navei. ■

Foto: Ștefan Ciocan

IAR 330 PUMA naval

Dimensiuni și caracteristici principale: Instalația de forță: două motoare turbopropulsore TURMO IV B, cu o putere de 1400 CP fiecare; dimensiuni: lungimea 15m, înălțimea: 4,7m, anvergura: 3,38m; diametrul rotorului principal: 16,2m; greutatea maximă la decolare: 7400kg; sarcina utilă: 1000kg; Echipaj: 3; performanțe: viteză maximă: 263km/h, plafonul static: 4800m, distanța maximă de zbor: 550km; sarcina utilă de ridicat cu trolu electric: 275 kg ; viteză de ridicare: maxim 9 m/s.

Foto: Ștefan Ciocan

Divizionul Rachete Navale

Istoric

Divizionul de vedete purtătoare de rachete a fost înființat în anul 1964, la început având în componență o singură navă (vedeta purtătoare de rachete, clasa OSA-1, VPR «Șoimul» (194)), un an mai târziu intrând în componența divizionului încă patru vedete purtătoare de rachete clasa OSA-1 (fabricate în fosta URSS). În anul 1981 a intrat în componența divizionului prima vedetă purtătoare de rachete clasa OSA-1, fabricată în România, VPR Albatrosul (199). În perioada 1990 – 1992, Forțele Navale Române au achiziționat trei nave purtătoare de rachete, clasa Tarantul I, NPR Zborul (188), NPR Pescărușul (189), NPR Lăstunul (190), care au constituit Divizionul de Nave Purtătoare de Rachete.

În cadrul procesului de restructurare al Forțelor Navale, în decembrie 2000, s-au unit Divizionul de Nave Purtătoare de Rachete clasa Tarantul I cu Divizionul de Vedete Purtătoare de Rachete clasa OSA-1. În anul 2004 vedetele purtătoare de rachete clasa OSA-1, VPR Șoimul (194), VPR Eretele (198) și VPR Albatrosul (199), au fost scoase din funcțiune, iar un an mai târziu unitatea devine Divizionul de Rachete Navale, prin unirea cu Divizionul de Rachete de Coastă. În prezent,

Foto: Ștefan Ciocan

divizionul are trei nave purtătoare de rachete clasa Tarantul I, NPR Zborul (188), NPR Pescărușul (189), NPR Lăstunul (190) și patru instalații mobile de lansare (IML).

Misiuni

Divizionul de nave purtătoare de rachete are ca principale misiuni: prevenirea violării apelor teritoriale române; protecția platformelor de foraj marin; participarea la operațiuni

de căutare și salvare; protecția zonei economice exclusive; participarea la operațiuni de menținere a păcii și ajutor umanitar.

Navele purtătoare de rachete au participat la numeroase exerciții și misiuni internaționale.

Astfel, NPR Zborul a participat în 1995 la un exercițiu tip PASSEX cu fregata franceză Cdt. Birot; în 1995 la COOPERATIVE RESCUE; în 1999 la COOPERATIVE PARTNER în Bulgaria, în 2000, la exercițiul STORM 2000 și la o

Foto: Ștefan Ciocan

vizită în Turcia, în 2002, COOPERATIVE PARTNER, în 2006 la COOPERATIVE MAKO, în 2009 la COOPERATIVE LION.

NPR Pescărușul a participat în anul 1996 la COOPERATIVE PARTNER iar în 2006 la COOPERATIVE MAKO.

Nava purtătoare de rachete Lăstunul a participat în 1994 la aplicația BREEZE 94; în 1995 la COOPERATIVE RESCUE; în 1995, 1996, 1998, 1999, 2002 la aplicațiile COOPERATIVE PARTNER, în 2000 la aplicația STORM, în 2006 la exercițiul COOPERATIVE MAKO 06.

De asemenea, navele au desfășurat exerciții de antrenament cu nave aparținând statelor membre NATO.

Foto: Mihai Egorov

Nava purtătoare de rachete

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 420 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 56,4 x 9,4 x 3,58; Propulsie: 4 turbine DR 76, 2 turbine DR 77; Viteza (Noduri): 43; Armament: Instalația reactivă P-20 M pentru lansarea rachetelor navă-navă: rachete P-21 și P-22/4 SS-N-2C/D Styx - 2x2; Instalație de artilerie AK-176M: 1x76,2 mm (ASUW & AAW 1x76.2 mm automatic gun); Instalație de artilerie AK-630M: 2x6x30 mm (CIWS - 2 x 6 x 30 mm); Instalația de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles).

În ultima perioadă la bordul navelor a fost instalată aparatură de comunicații performantă, GPS.

Instalația Mobilă de Lansare a Rachetelor

Este constituită dintr-un autovehicul pe roți. Instalația mobilă dispune de două hangare pentru lansarea de rachete, care sunt identice (tip și caracteristici) cu cele de pe navele de mai sus.

Dimensiuni și caracteristici principale: Lungime: 14 metri; Greutate totală: 40 tone; Înălțime în poziție de luptă: 7 metri.

Foto: Cătălin Oveiu, TPA

Foto: Corveta 264

Divizionul Corvete

Istoric

Divizionul de Corvete a fost înființat la data de 10 noiembrie 1955 având ca loc de dislocare permanentă portul Mangalia. În 1974 au fost recepționate trei noi nave. În perioada 1986-1990 divizionul a fost redislocat la Sulina; la revenirea în Mangalia, unitatea își reia denumirea de Divizionul 50 Vânătoare de submarine. Între 1998 și 2004 au loc mai multe restructurări, iar corvetele 261, 262 precum și vedetele torpiloare pe aripi portante ies din serviciu. În anul 2003, unitatea revine la denumirea, Divizionul 50 Corvete.

Corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* (260) intrată în serviciu în anul 1983, poartă numele amiralului Petre Bărbuneanu, absolvent al Școlii Navale din Fiume. A îndeplinit funcții de comandă pe nave fluviale și maritime. În Primul Război Mondial a luat parte la atacul de la Ruscic, la comanda șalupei *Bujorescu*. A condus în două rânduri Școala Navală, apoi s-a aflat la comanda Diviziei de Dunăre, a Diviziei de Mare și a marinei Militare.

Corveta *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263) a intrat în serviciu în anul 1987. Numele atribuit este cel al unui ofițer-inginer de marină de elită, Eugeniu Roșca. S-a format la școlile din țară, desăvârșindu-se la cele din Franța. A fost ambarcat pe nave militare de fluviu și de mare, profesor la Școala Navală Superioară unde a elaborat lucrări de specialitate. A participat la Primul Război Mondial, luând parte în anul 1916 la operațiile de la fluvii, în calitate de secund al monitorului *Lahovary*. După război a condus Forțele Navale Maritime, Grupul de Canoniere, Divizia de Dunăre, Institutul Geografic Militar, Marina Militară.

Foto: Corveta 264

Corveta *Contraamiral Sebastian Eustațiu* (264), a intrat în serviciu în anul 1992. Contraamiralul Sebastian Eustațiu a absolvit Școala Navală din Brest și ambarcat pe nava franceză *La Loire* a efectuat înconjurul pământului. În țară a comandat șalupele *Smârdan*, bricul *Mircea* și iahtul regal *Ștefan cel Mare*. Între anii 1908-1909 s-a aflat în fruntea Diviziei de Dunăre și, apoi, până în 1917, a Marinei Militare. A condus Marina în primul an de război (1916), marinarii luând parte la cele mai importante lupte de la fluvii.

Corveta (265) *Contraamiral Horia Macellariu*, a intrat în serviciu în anul 1996. Contraamiralul Horia Macellariu s-a format în țară ca ofițer, s-a călît în prima confagrație mondială, s-a desăvârșit ca ofițer de stat major în Franța și a condus

un comandament în cel de-al Doilea Război Mondial. În ianuarie 1942, i s-a dat comanda Escadrilei de distrugătoare, participând la 33 de misiuni de siguranță a convoaielor și la opt misiuni de minare, în care nu a pierdut nici o navă. În aprilie 1943, a trecut la comanda Forțelor Navale Maritime și a participat la Operațiunea 60.000, având pierderi minime. Datorită respectului deosebit de care se bucura din partea viceamiralului H. Von Brinkmann, a trecutului său și a diplomației, a salvat Marina, populația civilă și orașul Constanța de la un dezastru. Cavalier al „Legiunii de Onoare” și membru al Ordinului „Mihai Viteazul” a fost îndeprtat brutal din armată, după care au urmat procese, condamnări și peste 16 ani de temniță grea (1948-1964).

Misiuni

Divizionul de corvete îndeplinește următoarele misiuni: căutarea, descoperirea, urmărirea și neutralizarea/nimicirea submarinelor inamice; siguranța antisubmarin împotriva navelor de suprafață, protecția antiaeriană a convoaielor, porturilor sau altor obiective; cercetarea și supravegherea unor raioane sau alinamente; dezorganizarea transportului inamicului prin lovirea comunicațiilor acestuia; apărarea comunicațiilor proprii și a altor genuri de forțe care duc acțiuni militare în zona maritimă de responsabilitate a Forțelor Navale; deschiderea unor pase în barajele de mine prin bombardament antisubmarin; căutarea și salvarea pe mare; reprovizionarea pe mare.

Nave

Corvetele sunt nave de luptă a căror destinație principală o reprezintă lupta

Corveta - proiect 1048

Amiral Petre Bărbuneanu (260),
Viceamiral Eugeniu Roșca (263)

Dimensiuni și caracteristici

principale: Deplasament (To): 1385; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 92,335 x 11,41 x 3,16; Propulsie: 4 motoare principale; 4x3285 CP; Viteza (Noduri): 23,41; Armament: Instalații de artilerie AK – 726 2 x 76mm binate; Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm binate; Instalații de artilerie MR-4N 2 x 4 x 14,5 mm; Armament de luptă sub apă TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: SET-53M; RL: 2 x 16 RBU-2500.

antisubmarin. Armamentul de bază este format din torpile și bombe antisubmarin de diferite tipuri. Ele execută căutarea, descoperirea, urmărirea, identificarea și neutralizarea/nimicirea submarinelor inamice pe comunicațiile proprii, apropiate sau îndepărtate, independent sau în cooperare cu aviația antisubmarin sau cu submarinele proprii.

Unitatea are în compunere patru corvete *Amiral Petre Bărbuneanu* (260); *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263); *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264); *Contraamiral Horia Macellariu* (265) și trei vedete torpiloare *Smeul* (202); *Vijelia* (204); *Vulcanul* (209).

Misiuni internaționale

Corveta *Amiral Petre Bărbuneanu* (260): BLACKSEAFOR 2007, 2009; BLACKSEA PARTNERSHIP - 1996, 1998; 2004, 2007, 2008; COOPERATIVE PARTNER - 1996, 2004; Marș de instrucție - Grecia, 1994; Misiuni comune

Corveta - proiect 1048

Contraamiral Eustațiu Sebastian (264);
Contraamiral Horia Macellariu (265)

Dimensiuni și caracteristici

principale: Deplasament (To): 1385; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 92,42 x 11,41 x 3,37; Propulsie: 4 motoare principale; 4x3285 CP; Viteza (Noduri): 23,41; Armament: Instalații de artilerie: AK-176 1 x 76,2 mm; Instalații de artilerie: AK-306 2 x 6 x 30 mm; Instalații de artilerie: AK-630 M 2 x 6 x 30 mm; Armament de luptă sub apă: TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: SET-53M, T 53-VA; RL: 2 x 12 RBU-6000.

cu nave NATO - 1992; 1994; 1996; 1997; 1998.

Corveta *Viceamiral Eugeniu Roșca* (263) - COOPERATIVE LION 09; COOPERATIVE PARTNER - 1998; LIVEX - 2003.

Corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) - BLACKSEAFOR 2008, 2009, BLACKSEA PARTNERSHIP - 1995, 1999, 2000; STRONG RESOLVE - 1995; Iolkos - 1995; RESCUE EAGLE - 1996; 2000; COOPERATIVE PARTNER - 1997, 2000, 2002; SEA BREEZE - 1998; STORM - 2000; LIVEX - 2001.

Corveta *Contraamiral Horia Macellariu* (265) - BLACKSEAFOR 2001, 2003, 2004, 2008, 2009; RESCUE EAGLE - 2000; BLACKSEA PARTNERSHIP - 2001, 2002; COOPERATIVE PARTNER - 2002.

Modernizări la echipamente

În ultima perioadă la bordul corvetelor au fost introduse o serie de echipamente moderne astfel: GPS, Sistem integrat de comunicații; Stație de convorbiri subacvatice; AIS - corvetele.

Vedeta Torpiloare

(*Smeul, Vijelia, Vulcanul*)

Dimensiuni și caracteristici

principale: Deplasament (To): 190,37; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 38,8 x 4,05 x 1,88; Propulsie: 3 motoare principale; 3x4000 CP; Viteza (Noduri): 26; Armament: Instalații de artilerie: AK-230 2 x 30 mm binate; Armament de luptă sub apă: TLT: II x 2 x 533 mm; Tip torpilă: T 53-66/ T 53-VA.

Foto: Olivia Buciacă

Divizionul Nave Minare – Deminare

Istoric

Înființarea divizioanelor de dragaj, după cel de-al doilea război mondial, a însemnat continuarea unei tradiții impuse de necesitatea anihilării pericolului de mine în apele Dunării și ale Mării Negre. Pericolul de mine a devenit o amenințare și pentru România încă din perioada neutralității (1914-1916), când numeroase mine, plutind în derivă, și-au făcut apariția în apele costiere românești. După intrarea României în război, experiența derulării operațiunilor militare la fluviu și mare a impus constituirea unei flote de dragaj, necesitate care s-a concretizat abia după încheierea păcii. Astfel, prin Decizia Ministerială nr. 56 din 26 ianuarie 1920, la 1 ianuarie 1920 s-a înființat Diviziunea de Canoniere Dragă-Mine, în componerea Diviziei de Mare. În august 1944, Comandamentul Forțelor Navale Maritime dispunea pentru dragaj de trei canoniere, 15 șalupe de siguranță și dragaj, cinci remorchere, Secția Șalupe de Patrulare și un Pluton Estacade din Flotila de Siguranță și Dragaj Constanța.

Tradițiile de luptă ale navelor dragoare au rădăcini începând cu 1 mai 1951, când a fost înființat Divizionul 596 Dragaj, format din dragorul de bază 1, 2, 11, 12, 13, 14. În ianuarie 1959, Divizionul 596 Dragoare de Bază s-a transformat în Divizionul 146 Dragoare de Bază. Începând cu data de 1 mai 2001 a luat ființă Divizionul 146 Nave Minare-Deminare, prin contopirea Divizionului 146 Dragoare de Bază și Puitoare de Mine cu Divizionul 176 Dragoare Maritime, având în componere 4 dragoare maritime, 3

Foto: Ștefan Cioacă

Dragorul Maritim

Dimensiuni și caracteristici principale: *Deplasament (To): 800; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 60,8 x 9,54 x 2,7; Propulsie: 2 motoare ALCO V12 Diesel; Viteza (Noduri): 17 Nd; Armament: Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm binare; Instalații de artilerie MR 4N 4 x 4 x 14,5 mm; Instalații de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles)- 2; 4 tipuri de drăgi marine: 2 de contact și 2 prin influență; Instalații de lansare a bombelor antisubmarin RL 1000, două rampe.*

dragoare de bază și 2 puitoare de mine. În același an, au ieșit din serviciul Forțelor Navale cele 3 dragoare de bază.

Data de 1 mai 2004 aduce o nouă organizare a Divizionului 146 NMD în care sunt incluse 4 dragoare maritime - Dg.M.

Lt. Remus Lepri (24), Dg.M. Lt. Lupu Dinescu (25), Dg. M. Lt. Dimitrie Nicolescu (29), Dg.M. Slt. Alexandru Axente (30) - și un puitor de mine, P.Mn. VAm. Constantin Bălescu (274).

Misiuni

Principalele misiuni ale divizionului sunt: delimitarea raioanelor periculoase și închiderea lor pentru navigație; executarea dragajului de cercetare, de distrugere și de siguranță contra minelor la mare și fluviu; participarea la acțiuni de minare de apărare; participarea la apărarea antisubmarin a navelor; executarea supravegherii navale și antisubmarin a navelor dotate cu tehnică adecvată; participarea la observarea contra minelor; executarea transporturilor de trupe și tehnică ușoare.

Nave

În componerea Divizionului se află 4 dragoare maritime - Lt. Remus Lepri (24), Lt. Lupu Dinescu (25), Lt. Dimitrie Nicolescu (29), Slt. Alexandru Axente (30) - și puitorul de mine, VAm. Constantin Bălescu (274).

Dragorul	Maritim	îndeplinește
următoarele	misiuni:	executarea

dragajului de cercetare, distrugere și de siguranță contra minelor în raioanele de larg; recuperarea torpilelor; acțiuni de minare și apărare antisubmarin; apărarea nemijlocită a convoaielor; observarea contra minelor și executarea transportului de trupe și materiale.

Puitorul de Mine îndeplinește următoarele misiuni: executarea minărilor de apărare și manevră; executarea cercetării și supravegherii; căutarea, descoperirea și delimitarea barajelor de mine; distrugerea barajelor de mine; lansarea și supravegherea lucrului geamandurilor radiohidroacustice; transportul de personal, tehnică militară și materiale.

Misiuni internaționale

Dragorul maritim *Lt. Remus Lepri* (24): COOPERATIVE PARTNER 1997, în Varna, Bulgaria; COOPERATIVE PARTNER 1998, în Constanța; COOPERATIVE PARTNER 2002, în Constanța; MCM LIVEX 2009 în Constanța.

Dragorul maritim *Lt. Lupu Dinescu* (25): COOPERATIVE PARTNER 1996 în Constanța; COOPERATIVE PARTNER 1998 în Constanța; exerciții în comun cu SNMCM-G2: MCM LIVEX 2005 – Varna-Bulgaria; MCM LIVEX 2006 – Varna-Bulgaria; COOPERATIVE MAKO 2006 în Constanța; MCM LIVEX 2007 – Varna-Bulgaria

Dragorul maritim *Lt. Dimitrie Nicolescu* (29): RESCUE EAGLE, 2000 – Constanța, BLACKSEAFOR, 2002, COOPERATIVE PARTNER, 2004, în cadrul căruia a fost evaluată de către comisia de experți a comandamentului NATO de la Lisabona; BLACKSEA PARTNERSHIP 2005 Istanbul, Turcia; MCM LIVEX 2005

– Varna, Bulgaria; MCM LIVEX 2006 – Varna, Bulgaria; COOPERATIVE MAKO 2006 în Constanța; TURKISH MINEX, 2006 – Canakkale, Turcia; MCM LIVEX, 2007 – Varna, Bulgaria; NUSRET, 2008 – Canakkale, Turcia; COOPERATIVE LION 2009 – Constanța; MCM LIVEX 2009 – Constanța.

Dragorul maritim *Slt. Alexandru Axente* (30): COOPERATIVE PARTNER 1997 în Varna, Bulgaria; COOPERATIVE PARTNER 2002 în Constanța; COOPERATIVE PARTNER 2003 în Constanța; COOPERATIVE PARTNER 2004 în Constanța; COOPERATIVE ENGAGEMENT 2005 la Vlore Albania; COOPERATIVE MAKO 2006 în Constanța; TURKISH MINEX 2007

Canakkale, TURCIA; INVISIBLE THREAT 2008 Burgas – Bulgaria; COOPERATIVE LION 2009 – Constanța; MCM LIVEX 2009 – Constanța.

Modernizări la echipamente

În ultima perioadă la bordul dragoarelor maritime au fost introduse o serie de echipamente moderne astfel: GPS Koden – la dragoarele maritime; Sistem integrat de comunicații; Stație de convorbiri subacvatice; NAVTEX – la dragoarele maritime 29 și 30; Complet de cercetare NBC la dragorul maritim 29; GPS J-NAV 500 – la dragorul maritim 30; GPS NAVIGATOR MK-8 – la puitorul de mine.

Foto: Olivia Bucșă

Puitorul de Mine

Dimensiuni și caracteristici principale: *Deplasament (To): 1451; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 78,42 x 10,4 x 3; Propulsie: 2 motoare ALCO V12 Diesel; Viteza (Noduri): 16; Armament: Instalații de artilerie AK-230 2 x 30 mm binare; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalații de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-3M): FAM-14 (AAW STRELLA missiles)- 2 instalații; 3 tipuri de mine marine: de contact, de fund, de protecție abarajelor de mine; Instalații de lansare a bombelor antisubmarin RL 1000 două rampe.*

Foto: Ștefan Cioacă

Foto: Ștefan Cioacă

Nava Școală *Mircea*,
defilând de Ziua Marinei Române 2008

Foto: Ștefan Cioacă

Batalionul Comunicații și Informatică

Istoric

Unitate cu tradiție în Forțele Navale, Batalionul 110 Transmisiuni și Informatică s-a înființat la 30 aprilie 1962 sub denumirea Regimentul Radiotehnic și Transmisiuni, subordonat Diviziei 42 Maritime. Pe data de 1 august 1963 unitatea suferă prima reorganizare, anii care urmează aducând diferite schimbări de denumire, structuri și subordonații. Începând cu 01.06.2004, Regimentul 110 Transmisiuni s-a transformat în Batalionul 110 Transmisiuni, structură care în prezent se subordonează Comandamentului Flotei.

Misiuni

Acționând sub mottoul „Informația circulă, noi suntem calea”, transmisioniștii marinari de la Batalionul 110 Comunicații și Informatică sunt capabili să planifice și să conducă acțiunile forțelor din subordine în vederea îndeplinirii misiunilor specifice, să asigure comunicațiile pentru conducerea acțiunilor Forțelor Navale la pace, în situații de criză și la război, precum și să asigure comunicațiile pentru realizarea cooperării Forțelor Navale cu structuri ale altor categorii de forțe, sau elemente ale Sistemului Național de Apărare. De asemenea ei asigură comunicațiile pentru conducerea și monitorizarea acțiunilor

Forțelor Navale participante la activități în cadrul diferitelor forme de desfășurare a inițiativelor regionale dar asigură și comunicațiile Componentei Operaționale Navale cu comandamentele regionale NATO, UE, OSCE în cadrul conducerii unor operații multinaționale.

În anii 1963-1965, Regimentul 110 Radiotehnic și Transmisiuni a participat la aplicațiile de cooperare ale flotelor aliate din Marea Neagră. Începând cu anul 1999, unitatea a asigurat legăturile radio cu toate navele Forțelor Navale care au participat la exerciții de tip P.f.P. și COOPERATIVE PARTNER, precum și pe timpul marșurilor de instrucție al N.S. Mircea și al fregatei Tip 22, *Regele Ferdinand*.

În perioada 1999-2002, structura a participat la exercițiile multinaționale de comunicații biannuale „HERALD HERMES”, în care au fost implicate efective și tehnică din: Albania, Bulgaria, Georgia, Grecia. În anul 2003, Regimentul 110 Transmisiuni a participat la exercițiul multinațional „SILENT HORSE 2003”, care s-a desfășurat în poligonul de la Babadag. În anii 2004, 2005, 2007, 2008 și 2009, Batalionul Transmisiuni a participat cu efective și tehnică la exercițiile tehnice de specialitate „CETATEA” organizate de Direcția Comunicații și Informatică din Statul Major General, precum și la exercițiile LITORAL și VECTORUL. În ultimii ani unitatea a fost dotată cu tehnică de comunicații modernă astfel: containere de comunicații, sisteme de emisie Harris, haburi tactice Harris. ■

Foto: Ștefan Cioacă

Foto: Ștefan Cioacă

Serviciul Fluvial

Istoric

La 22 octombrie 1860 s-a înființat Corpul Flotilei, prin Înaltul Ordin al domnitorului Alexandru Ioan Cuza, în urma unirii flotelor Moldovei și Munteniei. De-a lungul existenței lor, Forțele Fluviale – leagănul Marinei Militare Române, au avut diferite denumiri: Corpul Flotilei, Divizia de Dunăre, Flotila de Dunăre și Flotila Fluvială. În 1983 se înființează Brigada 27 Fluvial Maritimă, în 1995 se reînființează Flotila de Dunăre „Mihail Kogălniceanu”, care după mai multe restructurări, devine în anul 2000, Flotila Fluvială „Mihail Kogălniceanu”. În martie

2005, Flotila Fluvială se transformă în Componentă Fluvială iar un an mai târziu, se transformă în Serviciul Fluvial.

Misiuni

Serviciul Fluvial are ca misiuni, evaluarea factorilor de risc și realizarea managementului spațiului fluvial din zona de responsabilitate; elaborarea Planurilor operative de întrebuințare a Forțelor Fluviale; conducerea acțiunilor militare specifice Forțelor Fluviale independente și/sau în cooperare cu alte structuri ale sistemului național

de apărare; conducerea acțiunilor de căutare, salvare, evacuare și umanitare în cazul producerii unor catastrofe sau calamități naturale în zona fluvială; sprijinul Poliției de Frontieră în executarea acțiunilor de verificare, control și confiscare a transporturilor ilegale de armament și muniție; conducerea forțelor fluviale pe timpul desfășurării exercițiilor și aplicațiilor tactice.

Serviciul Fluvial se compune din comandament și două divizioane de nave fluviale: Divizionul 67 Nave Purtătoare de Artilerie și Divizionul 88 Vedete Dragoare. ■

Foto: Ștefan Cioacă

Divizionul Vedete Fluviale

Istoric

Primul divizion de vedete dragoare fluviale, a fost înființat în anul 1957 în garnizoana Giurgiu, având inițial în compunere două secții a câte două nave și un tanc fluvial. În anul 1978, divizionul primește cinci vedete dragoare pe corp de aluminiu, iar în anul 1983 se redislocă în garnizoana Tulcea. În cadrul procesului de restructurare a Forțelor Navale, sunt desființate divizioanele de vedete dragoare fluviale și este înființat Divizionul de Vedete Fluviale cu sediul în portul militar Brăila. Divizionul 88 Vedete Dragoare Fluviale a fost alcătuit din cele mai bune nave ale unităților restructurate, având secția 1 operativă, încadrată cu personal și secția 2 conservată, fără

Foto: Bogdan Dînu

Vedeta fluvială

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 322 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 44,50 x 8 x 1,30; Propulsie: 2 motoare M.B. 836DB; Viteza (km/h): 23,77; Armament: Instalație de artilerie MR- 4N - 2 x 4 x 14,5 mm; Tun cal. 30 mm cu două țevi navalizat.

Foto: Ștefan Ciocan

Misiuni

Divizionul 88 vedete fluviale execută dragajul de cercetare pe căile de comunicație fluviale, în raioanele de staționare și de pregătire de luptă a navelor; execută dragajul de distrugere și dragajul de siguranță; execută acțiuni de minare; execută supravegherea și instalarea plaselor și stăvilarelor de protecție; execută transporturi de trupe și materiale; organizează asigurarea hidrografică și de navigație în raioane cu pericole; participă la delimitarea barajelor de mine. De-a lungul existenței sale, navele Divizionului 88 Vedete Fluviale au executat misiuni specifice de minare și dragaj, exerciții de antrenament pe fluviu în scopul cunoașterii Dunării, supravegherea zonei de responsabilitate dar și misiuni de foc în poligoanele de la Peceneaga sau Sfântu Gheorghe, aducând astfel o contribuție substanțială menținerii și creșterii capacității de răspuns a Forțelor Navale în zona de responsabilitate.

Nave

În prezent divizionul este compus din vedetele fluviale cu numerele de bordaj: 142, 143, 147, 148, 149, 150, 151, 154, 157, 159, 163 și 165, care au fost construite la Șantierul Naval Drobeta Turnu Severin în perioada 1978-1979. Divizionul este organizat pe două secții dislocate la Tulcea și Brăila, cele de la Brăila fiind dotate și cu armament de dragaj.

personal. Începând din anul 2005 unitatea a cunoscut un salt calitativ vizibil, remarcat cu ocazia exercițiilor pe fluviu și de comandament la care a obținut calificative superioare. Misiunile de bază au fost completate cu unele noi ca supraveghere, monitorizare trafic, control nave suspecte, ajutor umanitar. În anul 2007 rangul divizionului a fost ridicat la cel de regiment la fel ca al celorlalte unități de nave de luptă din Forțele Navale.

Foto: Olivia Bucăracă

Divizionul Nave Purtătoare de Artilerie

Istoric

La sfârșitul anului 1993, monitorul proiect 1316 *Mihail Kogălniceanu* (45) a intrat în înzestrarea Marinei Militare, în cadrul Divizionului 23 Vedete Blindate din Brigada 24 Fluvială. Înaintașul actualului monitor purtător al numelui marelui istoric și om politic Mihail Kogălniceanu, a intrat

în dotarea Marinei în septembrie 1907 la Galați și alături de celelalte trei nave surori s-a acoperit de glorie în trei momente istorice: Campania din anul 1913, Războiul pentru Reîntregire (1916-1918) și cel de-al Doilea Război Mondial (1941-1944). Precursorul Divizionului de Nave Purtătoare de Artilerie este considerat Divizionul de Monitoare înființat în anul

1995 când au intrat în serviciu monitoarele proiect 1316 *Mihail Kogălniceanu* (45) și *I.C.Brătianu* (46). Monitorul *I.C.Brătianu* a primit numele purtat de nava intrată în serviciul Marinei în septembrie 1907, alături de cele opt vedete de siguranță și alte trei monitoare, a luat parte cu succes la misiuni și operații fluviale în Campania din anul 1913, Războiul pentru Reîntregire

Foto: Ștefan Ciocan

și cel de-al Doilea Război Mondial. În anul 1996 intră în compunerea divizionului monitorul *Lascăr Catargiu* (47). Înaintașul acestui monitor, asamblat la Galați, l-a lăsat o frumoasă moștenire dobândită pe timpul celor peste 50 de ani de existență, atât la pace, dar mai ales în războaie. Ca urmare a restructurării Forțelor Navale, în anul 2000, Divizionul de Monitoare își schimbă denumirea în Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie, în același an intrând în compunerea lui vedetele blindate generația a III-a: *Rahova* (176), *Opanez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179) și *Rovine* (180).

Misiuni

Principalele misiuni ale Divizionului sunt: apărarea comunicațiilor fluviale, obiectivelor economice și militare din zona de responsabilitate a Serviciului Fluvial; supravegherea și cercetarea raioanelor fluviale; Executarea operațiunilor de cautare și salvare pe fluviu și în deltă; sprijinul forțelor specializate în cazul producerii dezastrelor sau calamităților naturale; sprijinul forțelor Ministerului Administrației și Internelor pentru

Foto: Mihail Egorov

asistenței umanitare; transportul de tehnică și personal.

Nave

Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie, are în compunere monitoarele *Mihail Kogălniceanu* (45), *I.C.Brătianu* (46), *Lascăr Catargiu* (47) și vedetele blindate generația a III-a: *Rahova* (176), *Opanez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179) și *Rovine* (180).

Misiuni internaționale

Monitorul *Mihail Kogălniceanu* a participat la aplicațiile DUNĂREA 95 și DUNĂREA 97; monitorul *Ion C. Brătianu* a participat la aplicațiile Dunărea 95, DUNĂREA 97 și la aplicația cu trupe FORTA 2000 din raionul Hârșova. Monitorul *Lascăr Catargiu* a participat la aplicațiile DUNĂREA 95, DUNĂREA 97, la aplicația cu trupe FORTA 2000 din raionul Hârșova, aplicația COOPERATIVE PARTNER 2002; exercițiul bilateral româno-sârbo-muntenegrean BLUE ROAD 2004. Vedeta blindată *Opanez* a participat la exercițiul bilateral româno-bulgaro-sârbă DANUBE GUARD 07; vedeta blindată *Rovine* a participat la COOPERATIVE PARTNER 2002 și BLUE ROAD 2004.

Foto: Ștefan Ciocan

Monitor

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 522; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 52 x 9 x 1,72; Propulsie: 2 motoare principale de 2200 CP; Viteza (km/h): 32; Armament: 2 tunuri cal. 100 mm; 2 tunuri cal. 30 mm cu două țevi navalizate; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalație de lansare a rachetelor antiaeriene (Strella-2M): 32 rachete; Instalații de aruncătoare de proiectile reactive cu 40 de tuburi - 2 instalații.

Vedeta Blindată Fluvială

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 322; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 44,50 x 8 x 1,30; Propulsie: 3 motoare principale tip 12 Boxer - 165 cu PN = 1200 C.P.; Viteza (km/h): 31; Armament: Tun cal. 100 mm; Tun cal. 30 mm cu două țevi navalizate; Instalații de artilerie TAB-77 2 instalații; Instalații de artilerie MR 4N 2 x 4 x 14,5 mm; Instalații de aruncătoare de proiectile reactive cu 40 de tuburi - 2 instalații.

Baza Navală

Istoric

Baza 1 Maritimă a fost structura logistică din Forțele Navale, înființată la data de 1 august 2002. La data de 1 mai 2005 Comandamentul Bazei 1 Maritime s-a transformat în Comandamentul Bazei Navale.

Misiuni

Baza Navală este structura din sistemul logistic al Forțelor Navale, subordonată nemijlocit Statului Major al Forțelor Navale, cu rol de organ de execuție în zona logistică a Forțelor Navale a activităților de aprovizionare, transport și mentenanță, în principal pentru unitățile subordonate Comandamentului Flotei (nave de luptă, comandamente, subunități independente etc.) și pentru unitățile proprii, dar și a altor unități ardate.

Pentru dispunerea unităților, subunităților și formațiunilor logistice, desfășurarea activităților, stabilirea responsabilităților în folosirea căilor de comunicație, organizarea folosirii posibilităților economice ale zonei și aplicarea unitară a măsurilor de protecție

(în cadrul sistemului logistic), Baza Navală are stabilită o zonă logistică corespunzătoare zonei de responsabilitate a forțelor subordonate Comandamentului Flotei și este delimitată de Dunăre, Marea Neagră și frontiera româno-bulgară.

În prezent noua mare unitate, denumită Baza Navală, se compune dintr-un Comandament, un Centru de Mentenanță, Secții Logistice și Depozite, Divizionul de nave speciale.

Misiunile acestei structuri sunt multiple, astfel: planificarea, organizarea și executarea dinamică și eficientă a sprijinului logistic pentru unitățile și marile unități din subordinea Statului Major al Forțelor Navale dislocate la mare, fluviu și pe teritoriul Dobrogei; asigurarea materialelor, produselor și serviciilor pentru derularea programelor de instrucție și pregătire pentru luptă a marilor unități și unități din componența Forțelor Navale, precum și pentru crearea, în limita fondurilor alocate, a rezervelor de materiale, conform prevederilor legale; încheierea contractelor de achiziții de bunuri și servicii; asigurarea mentenanței tehnicii de luptă a instalațiilor din dotarea navelor aparținând Comandamentului Flotei și navelor proprii;

executarea în siguranță și în timp scurt acțiunilor de salvare - avarii, aprovizionarea cu tehnică și materiale, remorcajul în porturi pe mare și la fluviu, în condiții hidrometeorologice grele și normale, ziua și noaptea; participarea la misiuni umanitare sub egida organismelor internaționale și asigurarea sprijinului logistic, la ordin, a unor nave din Forțele Navale participante la activități de cooperare navală din Marea Neagră; executarea oportună și calitativă a reparațiilor și lucrărilor de instalare și punere în funcțiune a tehnicii de luptă de la bordul navelor și din unitățile de uscat; asigurarea condițiilor de hrănire, echipare și cazare a efectivelor; executarea mobilizării, ritmic, în siguranță și la termenele stabilite pentru structurile din asigurare și cele proprii; participarea, alături de alte structuri specializate, la limitarea efectelor unor dezastre produse pe teritoriul Dobrogei.

Baza Navală este o structură logistică modernă, suplă și adaptabilă în permanență cerințelor forțelor pe care le asigură. Principala provocare a Bazei Navale o reprezintă asigurarea condițiilor optime de desfășurare a misiunilor Forțelor Navale; pentru aceasta cooperează cu toate structurile militare, cu diverși agenți economici și cu autoritățile publice locale.

Comandamentul Bazei Navale este structura de conducere a logisticii navale. Aici se realizează activitățile de planificare și coordonare unitară a efortului logistic.

Baza Navală este un pilon important al Forțelor Navale, iar activitatea acestei structuri este realizată cu profesionalism, dăruire și flexibilitate de oameni bine pregătiți. Munca acestor oameni este vizibilă 24 de ore din 24, logisticienii navali fiind primii care vin într-o unitate sau pe o navă pentru a organiza condițiile de cazare, hrană, instrucție, ei sunt cei care țin pasul cu forțele din linia întâi, cei care le propulsează, le modernizează și le adaptează condițiilor actuale, pentru ca, la final, tot ei să fie aceia care strâng totul și sting lumina. ■

Divizionul Nave Speciale

Istoric

Divizionul Nave Speciale continuă tradiția Divizionului 129 Nave Auxiliare înființat în anul 1964, subordonat Diviziei 42 Maritime. La 1 septembrie 2002, ca urmare a unirii celor două Divizioane Nave Auxiliare care aparțineau Bazelor Logistice 330 și 335, a fost înființat Divizionul Nave Auxiliare, trecând în subordinea Bazei 1 Maritime. În organizarea actuală, unitatea funcționează din luna mai 2005, când s-a resubordonat Comandamentului Bazei Navale. Divizionul a fost înființat la data de 1 august 2002, ca urmare a reorganizării celor două divizioane de nave auxiliare, care aparțineau Bazelor Logistice 335

și 330, sub numele de „Divizionul Nave Auxiliare”, trecând din acel moment în subordinea Bazei 1 Maritime.

Misiuni

Divizionul Nave Speciale se subordonează comandamentul Bazei Navale și execută misiuni de salvare - avarii, remorcare, demagnetizare, ambarcare de combustibil și asigurarea manevrelor navelor; asigură țintele navale pentru tragerile de artilerie ale divizioanelor de nave subordonate Comandamentului Flotei; execută transportul de carburanți-lubrifianți, misiunile de comandament cu șalupa de comandament *Luceafărul*,

șalupa de comandament *Rândunica* și cu nava maritimă de comandament *Egreta*; execută activitățile de control a operei vii la navele din portul Mangalia cu grupa de scafandri.

Nave

În componența divizionului intră următoarele nave: remorcher maritim *Viteazul* (101); tancul maritim de motorină (532); tancul maritim de motorină (531); șalupa maritimă de remorcare - Salvare; nava maritimă de demagnetizare *Magnetica*; șalupa maritimă de comandament *Rândunica*; șalupa maritimă de comandament *Luceafărul*; nava maritimă de comandament *Egreta*. ■

Centrul de Mentenanță Tehnică Navală

Istoric

Având ca nucleu Secția 338 Reparații Aparatură Electronică și Automatică, în ianuarie 1982 s-a înființat unitatea 02049 sub denumirea de Baza 338 Reparații Tehnică de Luptă Navală; de-a lungul anilor a trecut prin mai multe etape de restructurări succesive. Începând cu 31.08.2002, unitatea își schimbă denumirea în Centrul 338 Mentenanță Tehnică Navală și intră în subordinea Comandamentului Bazei 1 Maritime, subordonare păstrată până în anul 2005, când devine parte a Bazei Navale.

Misiuni

Obiectivul primordial al unității îl reprezintă execuția oportună și calitativă a reparațiilor și a lucrărilor de instalare

și punere în funcțiune a tehnicii de luptă de la bordul navelor, precum și a celor din dotarea unităților de uscat, respectiv la echipamentelor militare din dotarea unităților și marilor unități de nave din structura Forțelor Navale. Un accent major se pune pe execuția lucrărilor de reparații la toate mijloacele, tipurile și categoriile de tehnică din dotare, la care avem competențe de execuție, respectiv: mijloace de locație, mijloace de comunicații, mijloace artileristice, arme sub apă, mijloace de propulsie, instalații corp-punte, mijloace de luptă rachete și torpile și mijloace auto și mecano-energetice. Nu sunt omise nici lucrările la corpul navelor (opera vie și bordul liber, instalații de ancorare, prize și valvule de fund și bordaj), lucrările de punte, instalații de propulsie, energetice și auxiliare, lucrările

la generatoare și cabestane ancoră, precum și lucrările de andocare și ridicare pe cală a navelor tip vedete torpiloare, șalupe maritime de remorcare/salvare scafandri, vedete maritime de scafandri, șalupe de comandament, cutere etc. ■

Depozitul Mixt Mangalia

Depozitul Mixt Mangalia s-a înființat la data de 12 mai 1958 sub denumirea de Depozitul Carburanți Lubrifianți. În aprilie 2004 unitatea s-a resubordonat Comandamentului Logistic Întrunit București, urmând ca numai după patru luni să revină Forțelor Navale, intrând în subordinea Bazei 1 Maritime. La 15 noiembrie 2004, Depozitul 305 carburanți-lubrifianți s-a transformat în Depozitul Mixt.

Astfel, Depozitul Mixt Mangalia are ca misiuni principale primirea, recepționarea, depozitarea, distribuția și conservarea munițiilor, tehnicii și materialelor cu tot ce înseamnă logistica aferentă lor ■

Foto: Mihai Egorov

Secția Logistică Mangalia

Istoric

La data de 1 aprilie 1983 s-a înființat Baza 335 Reparații și Aprovizionare Mangalia, a Brigăzii 29 Vedete a Marinei Militare. În anul 2002, unitatea s-a transformat în Secția Logistică - Mangalia în cadrul Bazei 1 Maritime Constanța, iar în mai 2005, prin transformarea comandamentului Bazei 1 Maritime, Secția 335 Logistică - Mangalia intră în componerea comandamentului Bazei Navale.

Misiuni

Misiunile care revin Secției Logistice Mangalia sunt: planificarea, organizarea și executarea dinamică și eficientă a sprijinului logistic și asigurarea logistică la pace și la război a unităților Comandamentului Flotei și ale Bazei Navale dislocate în garnizoana Mangalia; asigurarea materialelor, produselor și serviciilor pentru derularea normală a programelor de instrucție și pregătire

pentru luptă a unităților din asigurare; colectarea și depozitarea deșeurilor și a mijloacelor fixe scoase din funcțiune din Forțele Navale; lucrări de reparații, de întreținere și curente în regie proprie, la pavilioanele din cazarmile aflate în administrare; asigurarea reparațiilor curente ale instalațiilor portuare la obiectivele din portul militar Mangalia; asigurarea cu apă, energie electrică și energie termică a Platformei Militare și a Portului Militar Mangalia. ■

Secția Logistică Constanța

Foto: Mihai Egorov

Istoric

La 1 aprilie 1983 a luat ființă Baza 330 Reparații și Aprovizionare, prin comasarea mai multor unități și subunități din garnizoanele Mangalia și Constanța. Unitatea logistică avea ca atribuții asigurarea logistică a unităților din componerea Diviziei 42 Maritime. Pe data

de 01.03.1996 noua denumire a unității a devenit Baza 330 Logistică iar din 2002 Baza 330 Logistică a fost restructurată și a devenit Secția 330 Logistică cu o organizare și atribuții mult reduse. Începând cu anul 2004 Secția 330 Logistică a avut atribuțiuni în organizarea și înființarea Flotei 56 Fregate și a celor două Fregate tip 22 - *Regina Maria* și *Regele Ferdinand*. În anul 2005 a fost arondat Comandamentul Operațional Naval, transformat ulterior în Comandamentul Flotei. Începând din 2007 Secția 330 Logistică are în asigurare logistică și grupul de elicoptere din componerea Flotei de Fregate.

Misiuni

Misiunile și activitățile specifice Secției 330 Logistice sunt: aprovizionarea cu toate categoriile de bunuri materiale, armament și muniție necesare unităților din asigurarea logistică; executarea transportului de materiale și personal cu forțele și mijloacele proprii; asigurarea mentenanței la tehnica; acordarea asistenței medicale și a sprijinului logistic specific pentru unitățile asigurate logistic; întreținerea cazarmilor din administrare. ■

Secția Logistică Brăila

Foto: Olivia Bucioacă

Foto: Mihai Egorov

Istoric

Pe data de 30.06.1980, s-a înființat Batalionul 329 Aprovizionare cu dislocarea în garnizoana Brăila. La data de 30.05.1995, Batalionul 329 Aprovizionare se transformă și devine Baza 329 Logistică. La 1 august 2002, Baza 329 Logistică s-a transformat în Secția Logistică, care la începutul anului 2005 s-a reorganizat și a intrat în subordinea Comandamentului Bazei Navale. Din octombrie 2007 Sectorul Mixt Galați a trecut în subordinea Bazei Navale a Statului Major al Forțelor Navale, ca anexă a Secției Logistice Brăila.

Misiuni

Secția Logistică, în calitate de unitate de asigurare logistică a forțelor din cadrul Serviciului Fluvial al Comandamentului Flotei, are următoarele misiuni: aprovizionare ritmică, oportună și în volum complet a structurilor din asigurare sau a altor forțe cu muniție, armament, tehnică, echipament, alimente, C.L. și alte materiale și servicii; menținerea în permanență stare de operativitate a tehnicii prin executarea lucrărilor de reparații la nave și tehnică de luptă în cadrul Atelierului Plutitor de Reparații Nave și Tehnică de Luptă; executarea în siguranță a transporturilor pe fluviu și uscat a tehnicii și materialelor, prin coordonarea flexibilă și eficientă a acestora, pentru asigurarea nevoilor de transport ale structurilor din asigurare; executarea de misiuni de remoraj și salvare-avarii a navelor aflate pe fluviu și pe canalul

Dunăre-Marea Neagră, paza și apărarea apropiată a transporturilor de bunuri materiale, armament și muniție, precum și a obiectivelor încredințate; participarea și sprijinul autorităților publice în situații de urgență civilă, pentru diminuarea și înlăturarea efectelor calamităților naturale, catastrofelor, dezastrilor, accidentelor tehnologice și ecologice.

Nave

Remorcher fluvial, Ceam autpropulsat, Nava de comandament *Mureș*, Șalupă fluvială rapidă de salvare,

N.C. Mureș

Nava de comandament *Mureș*, fostă navă prezidențială *Mircea cel Mare*, a fost construită la Șantierul Naval din Oltenița în anul 1986, pe baza proiectului nr. 1122 al ICEPRONAV Galați. Nava este de tip pasager fluvial, proiectată însă pentru zone semimaritime, pentru înălțimi ale valului de 1,2 m, având și întărituri pentru gheață.

Constructiv, nava este prevăzută cu șase punți: puntea principală, punțile superioară I și II, puntea de comandă, puntea etalon și o punte intermediară. Pe puntea superioară II se găsesc cele două saloane oficiale, prova și pupa cu o suprafață de aproximativ 150 m² și respectiv 197 m², care pot găzdui aproximativ 300 de persoane. Piese de mobilier sunt confecționate din lemn de diferite esențe predominând cireșul și mahanul. Salonul pupa este cel mai mare salon fără stâlpi de susținere. Scările principale din suprastructură sunt din oțel, în formă de spirală câptușite cu mochetă.

Puntea principală cuprinde cabine, cu hol și baie proprie, destinate ordinărilor personalului de însoțire; în prezent ele sunt utilizate pentru cei care se află ocazional pentru anumite misiuni la bordul *N.C. Mureș*. Cabinele echipajului sunt pe puntea intermediară, acolo unde geamurile termopan sunt înlocuite cu hublouri cu grosime de 1 cm iar dotările sunt la alte standarde.

Dimensiuni și caracteristici

principale: lungime: 95,74 m; lățime: 14,20 m; înălțime: 14 m; pescaj: 2,4 m; viteză în amonte: 20 km/h; viteză în aval: 25 km/h; viteză maximă: 30 km/h; autonomie: 5 zile, în limita a 2500 km; trei motoare tip 12R 251 construite la Reșița după licența ALCO-SUA; putere maximă: 3x2465 CP; propulsor transversal de etravă cu o forță de împingere de 2100 daN; patru ascensoare de alimente; o barcă de protocol și una de serviciu; două coșuri de fum din aliaje de aluminiu; capacitatea maximă de încărcare, în funcție de numărul de cușete și cabine: 78 de pasageri; deplasament: 1500 t.

Depozitul 342 Mixt

La 14 martie 1964 s-a înființat Depozitul 342 Mixt sub denumirea de Baza 342 Tehnică, subordonată Brigăzii 29 Vedete Mangalia. Din anul 1994 unitatea se numește Depozitul 342 Mixt. În 2004 a trecut la Comandamentul Logistic Întrunit și

unitatea a fost la un pas de desființare; la sfârșitul aceluiași an, a revenit însă în subordinea Forțelor Navale. Pentru personalul Depozitului 342 Mixt, principala misiune o constituie primirea și distribuirea materialelor, cu tot ce înseamnă logistica aferentă lor. ■

Secția Logistică Tulcea

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Istoric

„Baza de Litoral 325”, cu locul de dislocare permanentă în gamizoana Tulcea, s-a înființat la data de 01.04.1962 în baza Ordinului Marelui Stat Major. În iulie 1964 unitatea și-a schimbat denumirea în „Batalionul 325 Deservire Nave”. Apoi, în 1980, unitatea se restructurează, ia în componență Grupul de Nave Auxiliare, își diversifică misiunile și își schimbă, denumirea în „Batalionul 325 Aprovizionare”. În 1984 s-a înființat Atelierul de reparații nave dotat cu un doc plutitor cu posibilități de efectuare a reparațiilor navelor, precum și reparații la corpul acestora. Și dacă în anul 2002 unitatea, cu denumirea, „Secția 325 Logistica Tulcea” se afla în subordinea

Bazei 2 Navele Tulcea, din aprilie 2005 Secția Logistică Tulcea s-a resubordonat Bazei Navale.

Misiuni

Unitatea are ca misiuni principale: asigurare logistică, remorcaj, salvare – avarii, reparații și andocări, asigurare medicală și asistență religioasă, a structurilor din sarcină; sprijinul autorităților centrale și locale pentru intervenția în situații de urgență execută; acțiuni umanitare; acțiuni de căutare-salvare pe fluviu în zona de responsabilitate; intervenție cu trupe și tehnică în situații de

urgență conform dispozițiilor în vigoare. Nu trebuie omise nici remorcherele fluviale, cele care pe lângă misiunile lor de bază, au asigurat aproape în fiecare iarnă, la Tulcea, libertatea de navigație pe Dunăre și transportul personalului din localitate în suburbia Tudor Vladimirescu, atunci când Dunărea a fost înghețată. În anul 2006, navele fluviale din subordinea Bazei Navale au acționat în folosul comunității locale din Județul Tulcea, grav afectată de inundații. Astfel, au fost transportate ajutoare la Crișan și Maliuc, corturi și alte materiale de primă necesitate pentru sinistrații la Pătâlgăanca, precum și o navă bază la Vultur, pentru cazarea sinistraților.

NAVE

N.C. Siret

Nava fluvială de protocol și comandament Siret, fosta navă prezidențială Mihai Viteazu, a fost construită după un proiect al ICEPRONAV Galați, în perioada 15 iunie 1969 - 30 noiembrie 1971 la Șantierul Naval Oltenița. Nava a intrat în serviciul Marinei Militare la 1 ianuarie 1972 în cadrul Grupului 69 Nave Speciale, având ca loc de staționare Portul Giurgiu, iar la 10 martie a aceluiași an s-a arborat pentru prima dată pavilionul într-un cadru oficial. N.C. Siret este o navă de comandament, care asigură punctele de comandă ambarcate înaintate, dar în același timp execută și misiuni de protocol și reprezentare, nu numai a Forțelor Navale sau Armatei, ci și a țării.

Specific, în executarea amenajărilor interioare ale navei, este sistemul intarsilor folosit pentru placarea anumitor pereți, în special în holurile principale, salonul oficial și sufrageria, intarsi care înfățișează într-o manieră vie, în primul rând aspecte ale istoriei poporului român (formarea poporului român, având în centru figurile reprezentative ale lui Decebal și Traian, alături de cei trei voievozi Mihai Viteazul, Ștefan cel Mare și Mircea cel Bătrân), elemente sugestive ale frumuseților Deltei Dunării materializate în aspecte ale florei și faunei, precum și un succint istoric al construcțiilor de nave, care surprinde evoluția marinei de la nave cu vâsle, cu pânze și ajungând la nave cu zbatuți și aburi, din cele mai vechi timpuri și până astăzi. De-a lungul timpului NC Siret a executat nenumărate misiuni și marsuri pe tot cuprinsul Dunării de la Sulina la Viena (1991), dar și pe canalul Dunăre-Marea Neagră. A participat la inaugurarea sistemului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier I (1972), începerea lucrărilor la sistemul

hidroenergetic Porțile de Fier II (1977), festivitatea de deschidere a navigației pe canalul Dunăre-Marea Neagră (1984). Misiuni internaționale: Reni, Ucraina, 2004, 2005.

Dimensiuni și caracteristici principale: Lungimea maximă 63,50 m; Lățimea maximă 11,30 m; Înălțimea de construcție 3,20 m; Pescajul mediu maxim 1,86 m; Deplasamentul standard 448,80 t; Viteza max. 30,50 Km/h; MP (nr. x tip): 2 x MB-820-DB.

Nava de comandament Fortuna

Dimensiuni și caracteristici principale: Lungimea maximă 33,00 m; Lățimea maximă 6,80 m; Înălțimea de construcție 2,70 m; Pescajul 1,05 m; Viteza max. 17,00 Km/h; MP (nr. x tip): 2 x 3D12x300 CP; Raza de acțiune 1300 Km

Ceam

Dimensiuni și caracteristici principale: Lungimea maximă 47,00 m; Lățimea maximă 8,60 m; Înălțimea de construcție 2,00 m; Pescajul 1,40 m; Viteza max. 17,00 Km/h; MP (nr. x tip): 2 x 3D-6 x150 CP

Remorcher fluvial (328)

Dimensiuni și caracteristici principale: Lungimea maximă 32,40 m; Lățimea maximă 5,80 m; Înălțimea de construcție 2,70 m; Pescajul mediu 1,64 m; Deplasamentul maxim 169,00 t; Viteza 19,35 Km/h; Motoare principale (nr. x tip): 1 x BW-400; Puterea motorului principal: 400 CP; Raza de acțiune 2500 Km.

Depozitul 340 Mixt

Depozitul 340 Mixt s-a înființat în anul 1953 prin mutarea unei secții de la depozitul Valul lui Traian în locația de astăzi a unității. Începând cu anul 1959 unitatea primește indicativ propriu și cunoaște mai multe etape în evoluția sa, în 2004 intrând în subordinea Comandamentului Logistic Întrunit. Din mai 2005, unitatea a trecut în subordinea Bazei Navale Constanța. Pentru personalul Depozitului 340 Mixt, principala misiune o constituie primirea și distribuirea materialelor, cu tot ce înseamnă logistica aferentă lor.

Foto: Mihail Egorov

Foto: Bogdan Dinu

Centrul de Scafandri

Istoric

Centrul de Scafandri al Marinei Militare Române a luat ființă la data de 1 octombrie 1976. În următorii ani s-au pus bazele activității cu scafandri de intervenție și lucru la mare adâncime atât în folosul economiei naționale, cât și în cadrul Marinei Militare.

Experiența specialiștilor s-a amplificat, contribuind de-a lungul anilor la dezvoltarea tehnologiilor de pătrundere sub apă, cât și la realizarea unor lucrări subacvatice de mare anvergură. Navele și scafandrii Centrului au participat la activități complexe de punere în funcțiune a primei platforme de foraj marin, a primei platforme pentru extracție, montarea conductelor submarine, asigurând în continuare supravegherea și întreținerea acestora.

Începând cu anul 1993, Centrul de Scafandri funcționează ca autoritate națională de brevetare și instruire a scafandrilor, de autorizare și inspectare a activităților de scufundare. Specialiștii Centrului asigură efectuarea lucrărilor sub apă la nave, cheiuri și structuri imerse și desfășoară activitate de cercetare științifică pentru realizarea de mijloace tehnice și tehnologii de lucru submarin.

Structură

Centrul de Scafandri are în componență un laborator hiperbar; un laborator cercetare pătrundere sub apă; școală de scafandri; o unitate mobilă de intervenție cu scafandri la obiective dispuse în teritoriu; secția de reparații și verificări echipamente de scufundare;

divizionul nave și scafandri și submarinul Delfinul.

Laboratorul hiperbar are în dotare două barocamere cu câte 4 locuri, în care se realizează nivelul de viață, cuplate cu un simulator în care se realizează nivelul de lucru în apă (până la 500 m). În cadrul acestui complex tehnic se execută pregătirea și antrenarea scafandrilor în vederea folosirii diferitelor tehnologii de scufundare și tipuri de aparatură pentru lucru sub apă, cercetări în vederea realizării de noi tehnologii de scufundare și medicale; testări de aparate și tehnică folosite în activități de scufundare, teste de aptitudini în vederea selecționării scafandrilor. Aici s-a stabilit recordul național de scufundare în saturație, în anul 1984, la adâncimea de 500 m. Anual se execută în cadrul laboratorului 3 - 5

scufundări în saturație. Având în vedere cerințele imediate și de perspectivă atât ale exploatării resurselor petrolifere subacvatice cât și nevoile Forțelor Navale, activitatea de cercetare științifică în Centrul de Scafandri a avut ca obiective prioritare descoperirea de noi metode de investigare care să contribuie la înțelegerea profundă a fenomenelor lumii înconjurătoare și cercetarea științifică aplicativă, în strânsă legătură cu obiectivele politicii militare și economice privind soluționarea unor probleme majore

Școala de scafandri reprezintă principala entitate unde se formează aptitudinile specifice meseriei de scafandru. Aici se execută cursuri pentru formarea și brevetarea scafandrilor pe categorii de adâncime, cursuri de calificare a scafandrilor pentru executarea

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

lucrărilor sub apă, cursuri de boarding, cursuri de calificare pentru personalul care asigură conducerea de la suprafață a scufundărilor, cursuri de pregătire a scafandrilor în folosirea aparatelor de respirat cu circuit închis, semîncîchis sau deschis, cu alimentare de la suprafață și a costumului de scufundare pentru scafandri grei.

Divizionul Nave Scafandri

Scafandrii sunt un gen de forță al Forțelor Navale destinat ca, independent sau în cooperare cu celelalte genuri de forțe, să desfășoare acțiuni militare în spațiul maritim, fluvial și terestru, pe comunicațiile maritime și fluviale, să apere obiectivele economice și militare din zona economică maritimă exclusivă sau cele ordonate prin misiune în cadrul operațiilor Alianței.

Misiunile principale ale Divizionului Nave Scafandri sunt apărarea împotriva divisiunilor sub apă a porturilor, navelor, platformelor, conductelor petroliere și obiectivelor hidrotehnice; căutarea și distrugerea minelor lansate de inamic în porturi și unde nu pot acționa forțe navale specializate în lupta contra minelor; cercetarea porturilor și raioanelor de concentrare a forțelor inamicului; distrugerea navelor de luptă și a unor obiective importante în porturi și la litoralul inamic; recuperarea de materiale de pe epave; salvarea echipajelor submarinelor avariate; executarea de diverse lucrări sub apă atât cu caracter militar cât și civil; efectuarea de intervenții la mare adâncime. Divizionul nave scafandri are în componere următoarele structuri: secția

intervenție salvare cu scafandri de mare adâncime; secția scafandri de luptă și nave intervenție, compusă din scafandri GNFOs și EOD, precum și nave de intervenție cu scafandri (*Venus, Jupiter*), remorcher maritim de salvare *Grozavul*, nava *Midia* și nava *Grigore Antipa*.

De la înființarea Centrului de Scafandri și până în prezent, peste 3000 de scafandri au fost instruiți și calificați în toate specialitățile legate de scafandrie, atât pentru structurile aparținând Forțelor Navale, cât și pentru structuri din ale categoriei de forțe sau aparținând altor ministere (ISU, SPP, jandarmarie).

Participarea Centrului de Scafandri și a structurii subordonate la activități internaționale este semnificativă: COOPERATIVE DIVING 96 – Cartagena, Spania; RESCUE EAGLE 97 – Constanța; PHIBLEX 97 – Constanța; COOPERATIVE DIVING 98 – Cartagena, Spania; COOPERATIVE PARTNER 98 – Constanța; RESCUE EAGLE 98 – Constanța; COOPERATIVE PARTNER 99 – Varna, Bulgaria; COOPERATIVE PARTNER 00 – Odessa, Ucraina; RESCUE EAGLE 00 – Constanța; COOPERATIVE PARTNER 01 – Poti, Georgia; RESCUE EAGLE 02 – Polonia; COOPERATIVE PARTNER 02 – Constanța; COOPERATIVE PARTNER 03 – Odessa, Ucraina; COOPERATIVE ENGAGEMENT 03 – Split, Croația; COOPERATIVE PARTNER 2004; RESCUER MEDCEUR 2005 – Batumi, Georgia; STEADFAST JAGUAR 2006 – Insula Capului Verde; exerciții BLACKSEA PARTNERSHIP.

În august 1999, nava *Midia* și remorcherul *Grozavul*, a participat alături

umanitară – Turcia 1999; misiune reală – 2011 salvarea navei *Mesta*.

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 2.700 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 64,8 x 14,66 x 5,65; Propulsie: 2 motoare diesel – 5.200Cp; Viteza (Noduri): 10; Echipaj: 50 membri (5 ofițeri); Ambarcațiuni la bord: 2 ambarcațiuni de salvare; 1 ambarcațiune de serviciu; 1 ambarcațiune cu borduri gonflabile și chila rigidă (RIHB).

Nava Midia

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 2850 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 108,1 x 13,5 x 3,85; Propulsie: 2 motoare diesel de 6500Cp (4,8MW); Viteza (Noduri): 17,2; Echipaj: 47 membri (4 ofițeri).

Nava Grigore Antipa

Nava de intervenție cu scafandri la mare adâncime *Grigore Antipa* dispune de

sistem de scufundare cu turela închisă tip EP 300 și minisubmarin tip SM 358 care execută operațiuni de observare, scufundare și lucru cu scafandri până la adâncimi de 120 m.

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasament (To): 1500 (încarcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 78,8 x 10,4 x 3,625; Propulsie: 2 motoare diesel de 6500Cp (4,8MW); Viteza (Noduri): 15.

Submarinul Delfinul

Actualul submarin *Delfinul*, continuă tradiția predecesorului său din perioada interbelică, lansat la apă la 22 iunie 1930 și a intrat oficial în serviciu la 15 august 1936. În 1941, *Delfinul* a executat prima misiune de patrulare în largul Mării Negre. În intervalul 22 iunie 1941-3 iulie 1942, când a intrat în reparații, submarinul a executat 9 cruciere cu durate variabile, cea mai mare fiind de 16 zile, totalizând 75 de ore de imersiune. La 5 noiembrie 1941 a torpilat și scufundat în apele laltei transportorul sovietic *Uralet* de 1975 tone. Pentru faptele sale de arme,

Foto: Ștefan Ciocan

de nava de suport logistic *Constanța*, la un transport umanitar în zona turciei afectată de cutremur. Navele au transportat atunci la Golcuk și Deringe, 5 tone de medicamente și materiale sanitare solicitate de autoritățile turce, 4 autosanitare, 20 de corturi de campanie și 45 de medici, asistenți și ambulanțieri de la spitalele de urgență din București, Constanța și Medgidia.

Tehnică nouă: Echipamente pentru căutare sub apă (sonare, vehicule subacvatice telecomandate, camere de luat vederi subacvatice); Sonare nonmagnetice; Aparatură de scufundare cu circuit semîncîchis; Mijloace colective de asigurare a scufundării; Bărci cu coca rigidă; Complete de scufundare; Armament performant folosit în NATO; Mijloace de observare cu vedere pe timp de noapte; Mijloace de comunicații.

Foto: Ștefan Ciocan

comandantul Constantin-Bibi Costăchescu a fost decorat cu Ordinul „Mihai Viteazul”. La 19 septembrie 1944, submarinul *Delfinul* a fost preluat la Galați drept captură de război de către ruși. În flota sovietică, submarinele românești au purtat numerele tactice TS-1 *Rechinul*, TS-2 *Marsuinul* și TS-3 *Delfinul*. Submarinul *Delfinul* a fost retrocedat la Galați, la 12 octombrie 1945. La 1 ianuarie 1958, Divizionul 594 Submarine a fost desființat iar submarinul *Delfinul* a fost dezmembrat.

Submarinul *Delfinul* a intrat în dotarea Forțelor Navale Române în anul 1986, la un an după ce a fost comandat la șantierul naval Nizi Novgorod din URSS.

Dimensiuni și caracteristici principale: Deplasamente (m³): la suprafață – 2059; în imersiune – 3055; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 74,25 x 12,90 x 6,7; Propulsie: 1 Motor principal tip SULZER SRD 68 ; Viteza (Nd): la suprafață –10; în imersiune - 17; adâncimi de imersiune: - periscopică – 17,5 m de la planul de bază; - de siguranță – 40 m; - de lucru – 240 m.

Centrul de Medicină Navală

Istoric

Centrul de Medicină Navală s-a înființat la data de 1 octombrie 1990, cu sediul și înzestrarea Dispensarului polyclinic al Centrului de Scafandri. În anii următori structura organizatorică și dotarea au suferit transformări pentru adaptarea la o cât mai bună îndeplinire a atribuțiilor în conformitate cu misiunea ordonată a fi îndeplinită. Astfel, majoritatea medicilor specialiști și primari încadrați au efectuat cursul de scafandri și au putut contribui la elaborarea „Normelor Tehnice Medicale și Metodologice privind expertiza medico-militară a personalului ce își desfășoară activitatea în mediul hiperbaric și pe navele marinei militare și Baremul Medical pentru stabilirea aptitudinii de scufundare și îmbarcare a personalului militar și salariaților civili din marina militară”.

Misiuni

Centrul de Medicină Navală este structură specializată, subordonată Statului Major al Forțelor Navale, care execută expertiza medicală a personalului care-și desfășoară activitatea în mediul hiperbaric, stabilirea capacităților și aptitudinilor specifice personalului îmbarcat, activități de control medical periodic, de asistență curativă – profilactică și de specialitate a personalului din Forțele Navale, precum și altor categorii de pacienți în condițiile respectării legislației în vigoare< identificarea factorilor de risc cu impact asupra stării de sănătate a personalului din unitățile militare subordonate Statului Major al Forțelor Navale și aplicarea tuturor măsurilor necesare diminuării și eliminării acestora, prin activități profilactice; formarea deprinderilor pentru un stil de viață și muncă sănătos printr-un regim de muncă și viață echilibrat, coroborat cu un regim alimentar rațional. Prin pregătirea de specialitate și aparatura medicală performantă existentă, nivelul

Foto: Ștefan Ciocan

de investigații și terapeutic se situează la un nivel profesional de elită.

Structura Centrului de Medicină Navală cuprinde următoarele cabinete: Cabinet Medicină Internă; Cabinet Chirurgie Generală; Cabinet O.R.L.; Cabinet Medicină Dentară; Laborator Tehnică Dentară; Cabinet Oftalmologie; Cabinet Dermato – Venerologie; Cabinet Psihiatrie; Cabinet Neurologie; Cabinet Recuperare Medicală Fizică și Balneologie; Laborator Radiologie; Echografie; Laborator Analize Medicale; Laborator de psihologie; Farmacie.

Centrul de Medicină Navală este singura structură abilitată în efectuarea controlului medical periodic al personalului care execută activități în mediul hiperbaric și al celui îmbarcat în Forțele Navale, totodată, singura instituție prin care Ministerul Sănătății a aprobat Centrului de Perfecționare în Domeniul Sanitar să efectueze pregătirea post universitară medicală în vederea obținerii competenței de studii complementare în medicina hiperbară.

Centrul de Medicină Navală are deja o tradiție și o recunoaștere a competenței profesionale ce vizează expertiza medico-militară a personalului îmbarcat și a celui cu activități în hiperbarism, pentru asigurarea medicală a scufundărilor și a misiunilor personalului din Forțele Navale, sau a celui cu care sunt încheiate contracte de prestări de servicii (expertiza medicală, controale medicale periodice, diverse examinări medicale cu indicații curative).

Foto: Ștefan Ciocan

Centrul Radioelectronic și de Observare „Callatis”

Istoric

Primele structuri ale Centrului Radioelectronic și Observare „Callatis” au fost constituite în anul 1972, ca urmare a nevoilor de informare despre situația navală și aeriană din zona litoralului românesc al Mării Negre. Încă de la constituire, noua structură a contribuit, prin îndeplinirea misiunilor de luptă specifice, la optimizarea deciziilor eșaloanelor superioare privind organizarea și desfășurarea activităților pe mare și la fluviu. Otodată, în conformitate cu noile standarde ale evoluției societății și sistemului militar, Centrul Radioelectronic și Observare a fost transformat, începând cu 1 iunie 1992, în Brigada Radioelectronică și Observare, iar prin Decretul prezidențial 299/05.09.1995 acestea i s-a acordat Drapelul de luptă. Drapelul de luptă, a fost înmănat la 1 Decembrie 1995 comandantului brigăzii, comandorul Gheorghe Marin, de către șeful Statului Major al Marinei Militare, viceamiralul-comandor Gheorghe Angheliescu.

În anul 1994, Centrul Radioelectronic și Observare s-a transformat în Brigada Radioelectronică și Observare, care a funcționat până în anul 2001, când s-a restructurat și a revenit la vechea denumire.

Misiuni

Centrul Radioelectronic și Observare este structura de sprijin din componerea Forțelor Navale, de nivel tactic-operativ, subordonată direct Statului Major al Forțelor Navale, destinată pentru ducerea luptei în spațiul electromagnetic și sprijinul

Foto: CREO

informativ al Statului Major al Forțelor Navale, precum și a altor beneficiari. Centrul Radioelectronic și Observare îndeplinește misiuni de cercetare radioelectronică, contraacțiune radioelectronică, acțiuni de război electronic, supraveghere și observare de la litoral, culegerea, centralizarea, prelucrarea, verificarea, analiza și evaluarea datelor și informațiilor, diseminarea informațiilor la beneficiari.

Un rol important în îndeplinirea misiunilor îl are Sistemul integrat de observare, supraveghere și control la Marea Neagră. Acesta este destinat supravegherii electronice și optice a spațiului maritim și aerian la joasă înălțime în scopul evitării surprinderii și cunoașterii în permanență a situației navale și aeriene în zona de

responsabilitate a Statului Major al Forțelor Navale. Sistemul are rolul de a integra datele de la diferitele tipuri de senzori proprii sistemului sau aparținând altor sisteme, în scopul descoperirii și urmăririi țintelor de suprafață și submarine, aeriene și din spațiul electromagnetic, determinării unor parametri corespunzători acestor ținte (poziție, parametri de mișcare, compunere, etc.), avertizării/alarmării NBC, producerii de informații privind situația navală și aeriană din zonă, diseminării acestora la beneficiari și de a realiza schimbul de informații cu alte sisteme. În cadrul sistemului au fost instalate, radare de coastă în banda X dotate cu echipamente de identificare civilă (AIS), destinate descoperirii și urmăririi țăintelor navale și aeriene care zboară la joasă înălțime.

Misiuni internaționale

Centrul Radioelectronic și Observare a participat cu personal specializat în cadrul unor programe de cooperare militară multinaționale îndeplinindu-și misiunile cu succes: BLACKSEAFOR - 2002, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009; COOPERATIVE PARTNER 2003; BLACKSEA PARTNERSHIP 2006, COOPERATIVE MAKO 2006; MCM LIVEX-08 NEWFIP - 2006, 2008, 2009.

Datorită rezultatelor obținute în procesul de instrucție specifică, la data de 4 iulie 2002, prin Decretul Prezidențial numărul 608, Drapelul de luptă al unității a fost decorat cu Ordinul Național „Pentru Merit” în grad de cavalier.

Foto: Ștefan Ciocan

Centrul de Informatică

Centrul de Informatică este structura subordonată Statului Major al Forțelor Navale care asigură servicii informatice unităților din Forțele Navale.

Istoric

Istoria Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare începe la 30 august 1977 când ia ființă Oficiul de Calcul al Marinei Militare. La începutul anului 1980 a intrat în exploatare sistemul de calcul *Felix C-512*. Pe acest sistem au fost implementate și date în exploatare aplicații informatice pentru domeniul financiar și logistică, în special pentru evidențe contabile și calculul salariilor.

În același an a fost înființată biblioteca proprie de programe informatice. În anul 1981 Oficiul de Calcul al Marinei este transformat în Centrul de Calcul Mic nr. 21 al Marinei Militare. În perioada decembrie 1986-ianuarie 1987 au fost introduse în exploatare noi sisteme de calcul (*Felix C-1024, Independent I-102 F*). Totodată, sistemele și aplicațiile informatice au fost diversificate și au acoperit și domenii ce țin de conducerea acțiunilor militare și folosirea în luptă a diferitelor genuri de forțe. Începând cu anul 1996 au fost puse bazele primei rețele extinse de transmisii de date și prima rețea locală aflată în exploatarea Comandamentului Marinei Militare, care avea la bază tehnologia Novell. Numărul de aplicații și sisteme informatice introduse în exploatare a crescut, acoperind domeniile operativ și administrativ, cum ar fi: personal, operații, logistică.

Din anul 1999, personalul unității a pus în aplicare planul de implementare a rețelei private a Ministerului Apărării, *INTRAMAN*, în unitățile din Forțele Navale. Acest proces este în derulare și astăzi, dar utilizând tehnologii actuale și prin implementarea cerințelor cu privire la securitatea sistemelor informatice. În cadrul procesului de restructurare, în anul 2005 Centrul de Informatică al Forțelor Navale s-a transformat în Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, a cărui misiune principală o constituie crearea capabilităților de instruire a echipelor navelor, comenzii grupurilor de nave și a comandamentului componentei navale, a capabilităților de evaluare ale navelor și echipajelor și creșterea capacității de suport informatic al acțiunilor militare desfășurate de Forțele Navale. La data de 1 iunie 2007, Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare s-a transformat în Centrul de Informatică al Forțelor Navale.

Misiuni

Activitatea Centrului de Informatică vizează două direcții principale: proiectarea și realizarea de sisteme

Foto: Codruț Burdujan

și aplicații informatice și administrarea rețelelor informatice din responsabilitate și mentenanța sistemelor informatice și de comunicații.

Centrul de Informatică implementează și dezvoltă sisteme informatice în Forțele Navale impuse de Statul Major General; realizează sisteme și aplicații informatice proprii necesare structurilor din Forțele Navale; asigură dezvoltarea și mentenanța rețelelor informatice de tip WAN (metropolitane) din Forțele Navale; asigură consultanță de specialitate unităților din Forțele Navale.

De asemenea, Centrul de Informatică execută analiza, proiectarea, implementarea și mentenanța sistemelor și aplicațiilor informatice specializate pentru Forțele Navale; dezvoltă, administrează, asigură mentenanța rețelelor de calculatoare de tip WAN din Forțele Navale; asigură asistență tehnică de specialitate în domeniul informatic unităților din Forțele Navale; execută analiza preliminară și stabilirea cerințelor operaționale a sistemelor și aplicațiilor informatice împreună cu beneficiarii acestora; asigură asistența tehnică de specialitate pentru implementarea sistemelor și aplicațiilor informatice în Forțele Navale și mentenanța acestora; asigură actualizarea și dezvoltarea paginii de internet a Forțelor Navale, www.navy.ro.

Începând cu anul 2008, Centrul de Informatică a întreprins măsuri pentru implementarea unor noi tehnologii de proiectare și realizare de sisteme și aplicații informatice cum ar fi: utilizarea hărților vectoriale, elemente de grafică 3D, orientarea aplicațiilor către soluții și interfețe web.

Pentru realizarea de aplicații informatice Centrul de Informatică are în continuare următoarele obiective majore:

realizarea de aplicații informatice care să vină în sprijinul comandantilor de unități pentru eficientizarea actului de comandă: *RESMIL*, aplicație informatică pentru gestionarea domeniului resurse umane; *PAAP*, aplicație informatică pentru gestionarea Programului de achiziții anuale publice; *OPERATIV*, aplicație informatică pentru automatizarea procesului de raportare pe linia serviciului operativ; utilizarea noilor tehnologii informatice în realizarea aplicațiilor: *NAVIGATOR*, aplicație informatică pentru trasarea drumului navei pe hartă digitală, folosind ca date de intrare informații furnizate de dispozitive GPS și rezolvarea problemelor de cinematică navală; *ARGUS2*, aplicație informatică pentru analiza, interpretarea și afișarea datelor obținute prin cercetare radio și radiolocație pe hărți digitale; *MINARE*, aplicație informatică pentru prezentarea situației de mine; mentenanța aplicațiilor aflate în exploatare și acordarea de asistență tehnică de specialitate beneficiarilor din forțele navale în utilizarea acestora.

Activitatea Centrului de Informatică se regăsește, de asemenea, și în acțiuni de asistență tehnică de specialitate pentru implementarea și utilizarea aplicațiilor și sistemelor informatice proprii sau provenite din alte surse. Nu în ultimul rând, aplicațiile realizate în Centrul de Informatică au fost implementate și în unități sau structuri din afara Forțelor Navale. Amintim „LexMil” - aplicație informatică pentru evidență și consultarea documentelor din Ministerul Apărării Naționale - instalată la 13 structuri centrale și accesată de orice utilizator din rețeaua *INTRAMAN* a Ministerului Apărării.

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare

Istoric

Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare s-a înființat pe 1 iulie 2005, prin reorganizarea Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare, ca structură specializată a Forțelor Navale cu următoarele misiuni principale: proiectarea aplicațiilor informatice specializate în folosul Forțelor Navale; dezvoltarea și susținerea infrastructurii de transmisii date; instruirea operațională a structurilor din Forțele Navale și evaluarea acestora. Misiunea de bază a Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare este instruirea operațională a echipajelor navelor și evaluarea structurilor din Forțele Navale.

Misiuni

Misiunea principală a Centrului de Instruire, Simulare și Evaluare este de a pregăti și realiza cadrul optim de instrucție colectivă și pregătire a structurilor de forțe pentru obținerea unui beneficiu maxim în urma executării instrucției operaționale desfășurate în port și pe mare sau la simulatoarele tactice. Totodată, Centrul pune la dispoziție și asigură suportul instrucției tactice prin simulare a structurilor de comandă din Forțele Navale, utilizând softuri aliate de instruire tactică prin simulare (JCATS-Joint Conflict and Training Simulation), constructiv sau distribuit.

În domeniul evaluării forțelor, CISE execută certificarea națională a nivelului de interoperabilitate și a capabilității operaționale (conform MAREVAL, CREVAL, TACEVAL) ale navelor destinate îndeplinirii de misiuni sub comanda Aliată sau Coaliție; certificarea națională „GATA de ACȚIUNE” a structurilor navale după parcurgerea modului avansat al instrucției operaționale de împăstrare precum și executarea evaluării nivelului de instrucție al echipajelor și pregătire a structurilor navale după parcurgerea instrucției operaționale de împăstrare (modulul de bază).

Foto: Ștefan Ciocan

Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare

Performanțe realizate

În domeniul simulării. Până în prezent, Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare a pus la dispoziție și asigurat suportul informatic a unui număr de 7 exerciții de instruire prin simulare tactică constructivă cu structuri tactice de comandă ale divizionanelor de nave de la mare și fluviu. În anul 2008 a asigurat suportul informatic al primului exercițiu de instrucție prin simulare constructivă cu personalul Componentei Operaționale Navale. În anul 2009 a asigurat suportul informatic, pentru personalul Componentei Operaționale Navale, în cadrul primului exercițiu de instrucție prin simulare distribuită din armata României – SIMEX 01/09, organizat de C.Op.Î. cu Componentele Operaționale ale categoriilor de Forțe Armate.

În domeniul instrucției și evaluării. Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare a organizat și condus un număr de 10 module de instrucție operațională de bază, a executat un număr de 22 activități de evaluare și a certificat „Gata de Acțiune” un număr de 5 structuri navale, pentru misiuni naționale și participare la exerciții regionale; a executat evaluarea națională a nivelului 1 NATO de interoperabilitate al echipamentelor și a echipajului Fregatei 221 (în cadrul exercițiului „CERTEX 08 din perioada 18-22.06.2007).

CISE a participat cu personal certificat la evaluarea NATO nivel 1 interoperabilitate (în cadrul exercițiului NOBLE MIDAS 07 din perioada 24.09-06.10.2007); a executat evaluarea pentru certificare națională nivel 2 Capabilități Operaționale a echipamentelor și a echipajului Fregatei 221 (în cadrul exercițiului „CERTEX 08 din perioada 08-17.07.2008).

De asemenea, a participat cu personal certificat la afirmarea certificării naționale nivel 2 Capabilități Operaționale a echipamentelor și a echipajului Fregatei 221 (în cadrul exercițiului NOBLE MIDAS 08 din perioada 25.09-30.09.2008).

Foto: Ionuț Constantin

Direcția Hidrografică Maritimă

Istoric

Serviciul Hidrografic Maritim a fost înființat la 23 februarie 1926. În perioada 1926-1955 a executat misiuni de asigurare hidrografică pentru forțele navale participante la acțiunile de luptă, a editat hărți de navigație la diferite scări pentru zona Mării Negre și a participat la amenajarea pentru navigație a căilor fluviale și a litoralului. La 11 noiembrie 1955, Serviciul Hidrografic Maritim a fost reorganizat transformându-se în Direcția Hidrografică Maritimă (DHM).

În anul 1966 DHM a devenit membră a „Asociației Internaționale de Semnalizări Maritime”. În perioada 1955 – 1990, Direcția Hidrografică Maritimă a executat acțiuni de o mare diversitate în folosul navelor românești militare și civile, pentru asigurarea de navigație în zona de responsabilitate a României, dintre care mai importante au fost: instalarea bazei de viteze de la Tuzla (1957) și a semnalelor neluminoase de la Chituc și Zaton (1958); electricizarea farurilor Tuzla (1957) și Midia (1958); construirea și punerea în funcțiune a farului Constanța (1960); construirea și punerea în funcțiune a farului nou de la Sf. Gheorghe (1968); derularea a două campanii de explorări hidrografice complexe între anii 1957-1970 și 1973-1982; dotarea Marinei Militare cu sistemul de radionavigație BRAS-GALS (1979); editarea „Cărții Pilot a Mării Negre” și a avizelor pentru navigatori; editarea noului set de hărți de navigație naționale și a „Atlasului de semne convenționale”.

După anul 1990, instituția a fost reorganizată, s-a mutat în sediul actual și a realizat, printre altele: editarea a 37 de hărți de navigație naționale; editarea „Cărții farurilor, semnalelor de ceață și radiofarurilor din Marea Neagră și Marea Marmara”; editarea „Tablelor Nautice”; preluarea farului Sulina (1996). În 2002, DHM a realizat prima Hartă Electronică de Navigație (ENC) din România. În anul 2004 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 941, Legea nr. 395 privind activitatea hidrografică maritimă, lege ce stabilește și reglementează activitatea Direcției Hidrografice Maritime și care acordă instituției noastre statutul de autoritate națională în domeniul acestei activități. Din ianuarie 2007, DHM a devenit reprezentanta guvernului României, în calitate de stat Membru al Organizației Hidrografice Internaționale (OHI). În perioada 2007 – 2009 a fost realizată și dezvoltată Rețeaua de Supraveghere Meteorologică Maritimă a Forțelor Navale (RSMM – FN), constituită din 7 stații meteorologice automate costiere și 4 stații meteorologice automate navale (instalate pe fregatele Regele Ferdinand, Regina Maria, N.S. Mircea și NMH Cpt. Cdr Al. Cătuneanu).

Misiuni

Direcția Hidrografică Maritimă, prin misiunile pe care le îndeplinește, este o instituție cu profil unic în armata României,

fiind experta țării noastre în problemele ce privesc cartografia marină, oceanografia, geografia marină și delimitările maritime. Direcția Hidrografică Maritimă are următoarele atribuții specifice: asigurarea hidrografică, de navigație, topo-geodezică și hidro-meteorologică a navelor comerciale și a Forțelor Navale; menținerea și amplificarea legăturilor cu organizațiile și organisme internaționale de profil, asigurarea compatibilității cu acestea și cu instituțiile din statele aparținând NATO; editarea

Foto: Ștefan Ciocan

instituții hidrografice din diferite state ale lumii și are semnate protocoale de cooperare cu serviciile hidrografice din S.U.A., Marea Britanie, Grecia, Germania, Italia și Spania, fiind în fază de semnare a protocolului de colaborare în domeniul hidrografiei cu Turcia și în curs de negociere a unor astfel de protocoale cu instituțiile similare din Federația Rusă, Ucraina, Franța, Portugalia, Bulgaria și Georgia. De asemenea, în calitate de autoritate națională în domeniile hidrografiei, cartografiei și semnalizării maritime, DHM este reprezentanta guvernului român la toate reuniunile și grupurile de lucru din cadrul IALA/AISM și OHI, organizații internaționale non – guvernamentale de profil, unde România este stat membru cu drepturi și obligații depline.

Cercetarea științifică

Direcția Hidrografică Maritimă conduce și execută proiecte de cercetare științifică în colaborare cu Institutul Național de Cercetare – Dezvoltare Marină (INCDM) „Grigore Antipa”, instituțiile de învățământ superior etc., în domenii de expertiză precum: hidrografia, meteorologia marină, climatologia, oceanografia.

Nave

Pentru executarea misiunilor de cercetare hidrografică și oceanografică și pentru instalarea și întreținerea sistemelor de navigație DHM folosește nava hidrografică *Emil Racoviță*, navă care a aparținut Centrului de Scandri și remorcherul maritim de salvare *Alexandru Cătuneanu* (501).

Nava Emil Racoviță

Deplasament maxim: 1852 tone - forță; Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 70.185 x 10 x 3,90 m; Propulsie: 1 motor principal; Viteza (Noduri): 13,4

Remorcherul maritim de salvare Alexandru Cătuneanu (501)

Deplasament (To): 2366,00 (încărcare maximă); Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 64,80 x 14,66 x 5,32; Propulsie: Motoare principale (nr. x tip): 2 x 12 R 251-FMA; Viteza (Noduri): 11,57.

Foto: DHM

Batalionul de Infanterie Marină

Istoric

Avându-și sorgintea în Corpul Infanteriștilor Marinei, structură ce a apărut în organica Marinei Române în anul 1917, Batalionul de Infanterie Marină, a luat ființă la începutul celui de-al doilea război mondial, la data de 1 aprilie 1940, un an mai târziu, acesta devenind Regimentul de Infanterie Marină, având ca arie geografică de acțiune Delta Dunării și litoralul maritim. În timpul războiului, această unitate a îndeplinit misiuni diverse, înregistrând succese importante în special în luptele duse în Delta, fiind apoi desființată în 1958. Unitatea a fost reînființată Batalionului de Infanterie Marină, la 29 octombrie 1971 și a devenit apoi una dintre unitățile reprezentative din cadrul Forțelor Navale ale României. Structura actuală a Batalionului Infanterie Marină are la bază misiunile specifice și zona de responsabilitate, care este diversă din punct de vedere al reliefului.

Misiuni

Batalionul poate îndeplini cu succes atât misiuni convenționale cât și operații speciale cum ar fi: acțiuni de tip comando; recunoașteri; interzicerea, interceptia, escorta sau controlul traficului fluvial. Pentru a-și putea îndeplini misiunile în Delta Dunării, în zona lagunară și de-a lungul Dunării, pușcașii marini sunt instruiți, pentru paza portuară și paza obiectivelor de importanță deosebită, pentru lupta împotriva desantului maritim, a desantului aerian, a grupurilor de cercetare-diversiune și a grupărilor teroriste. În prezent, batalionul are în componență subunități desant amfibiu ce acționează pe bărci; subunități asalt pe TAB, ce acționează pe blindate amfibii; o subunitate de artilerie, ce asigură sprijinul direct cu foc, dotată cu tunuri de munte produse în România. subunități antitanc, de geniu marină, de transmisiuni, de cercetare și subunități logistice. Este important de menționat că echipamentul batalionului este fabricat în totalitate în România și este, în cea mai mare parte, compatibil cu cerințele NATO.

Foto: Ștefan Ciocan

Veriga centrală a batalionului o constituie pușcașii marini. Principalele valori ale pușcașului marin sunt tradiția, curajul, cunoștințele tactice și teoretice și aptitudinile de lider manifestate la toate nivelele.

Misiuni internaționale

În ultimii ani subunități din cadrul Batalionului Infanterie Marină au participat activ la numeroase exerciții internaționale atât în România cât și peste hotare, în Olanda, Portugalia, Ucraina, Danemarca și Polonia. S-au instruit cot la cot cu pușcașii marini din întreaga lume și și-au făcut un număr mare de prieteni din rândurile acestora, etalându-și priceperea, curajul și dăruirea. În decursul anilor Batalionul Infanterie Marină a participat la numeroase misiuni internaționale, cele mai importante fiind: exercițiul de antrenament România-Olanda în Babadag, 1995; exercițiul RESCUE EAGLE, în Babadag, 1998; exercițiul de antrenament Olanda-România, 1999; exercițiul COOPERATIVE PARTNER în Ucraina, alături de: SUA, Turcia, Ucraina, Italia, Grecia, în anul 2000; exercițiul LINKED SEAS în Portugalia, 2000; exercițiul RESCUE EAGLE, în Babadag, 2000; exercițiul de antrenament cu infanteria marină olandeză în Babadag, România, 2000; exercițiul COOPERATIVE PARTNER în Babadag, 2002; exercițiul COOPERATIVE MAKO 06, Constanța, 2006; exercițiul COOPERATIVE LION 09, România, 2009.

Batalionul Infanterie Marină este o unitate reprezentativă atât pentru Forțele Navale cât și pentru întreaga armată română. Deviza infanteriștilor marini este: SEMPER PRAESENS - ÎNTOTDEAUNA GATA.

Cea mai importantă misiune executată de infanteriștii marini din cadrul Batalionului 307 Infanterie Marină din Babadag o reprezintă participarea la misiunile de menținere a păcii în teatrul de operații din Kosovo, în cadrul detașamentelor ROFND XVI și ROFND XVII, în perioada februarie 2008 - februarie 2009. Infanteriștii marini au executat misiuni specifice, pentru care au primit aprecierile factorilor de decizie atât din Ministerul Apărării Naționale cât și din structurile de comandă din Kosovo.

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Olivia Bucur

Batalionul Stat Major și Deservire

Istoric

Serviciul Gospodărie s-a înființat la 24 februarie 1958, în subordinea șefului Statului Major al Comandamentului Marinei Militare, dislocat în garnizoana Constanța. În timp, unitatea a suferit mai multe restructurări și reorganizări succesive, funcționând sub diferite denumiri, în garnizoanele Mangalia și Constanța, iar în urma procesului de restructurare a Armatei Române, la data de 1 martie 2005, a fost reorganizată în Batalionul Stat Major și Deservire al Forțelor Navale. La 1 iunie 2007, unitatea s-a restructurat, în cadrul actualei structuri fiind integrate Secția Administrare și Menținere a Patrimoniului, Compania 301 Poliție Militară, Tipografia Forțelor Navale, Muzeul Marinei Române, Cercurile Militare Constanța, Mangalia și Tulcea, Grupul Mass-Media al Forțelor Navale și Depozitul de Regulamente și Hărți al Statului Major al Forțelor Navale.

Misiuni

Prin structurile și subunitățile de deservire proprii, Batalionul Stat Major și Deservire asigură un sprijin logistic dinamic, oportun, economic și eficient Statului Major al Forțelor Navale. Structura astfel constituită s-a dezvoltat în ceea ce privește gradul de complexitate, atât prin structurile din componență, cât și prin diversitatea atribuțiilor și misiunilor, Batalionul Stat Major și Deservire având un rol important în structura Forțelor Navale: asigură un sprijin logistic și administrativ Statului Major al Forțelor Navale, Comandamentului Flotei, Comandamentului Operațional Naval și Centrului de Informatică; asigură financiar, logistic și administrativ Secția 8 Audit Intern a Ministerului Apărării; execută activități de poliție militară în zona de responsabilitate, Constanța și Tulcea; asigură suportul necesar desfășurării activităților specifice de reprezentare și cu caracter cultural prin Grupul Mass-Media, Tipografia Forțelor Navale și Cercurile Militare din garnizoanele Constanța, Mangalia și Tulcea; asigură spații și condiții de cazare, recuperare și odihnă pentru personalul Forțelor Navale prin șase cămine de garnizoană, un cămin de locuințe de intervenție și vilele „Mamaia” și „Scarlat” de la Olănești.

Cu forțele, mijloacele și infrastructura de care dispune, Batalionul Stat Major și Deservire a contribuit la reușita a numeroase activități, exerciții și aplicații multinaționale din țară și din străinătate, un număr important din efectivele unității remarcându-se pe timpul unor misiuni executate cu succes în teatrele de operații din Kosovo, Afganistan și Irak.

Muzeul Marinei Române

Muzeul Marinei Române este instituția specializată a Forțelor Navale, care, de 40 de ani, are un important rol activ în formarea conștiinței istorice în rândul marinarilor militari și al publicului interesat. Este clasificat ca muzeu de importanță națională și se înscrie astfel, pe lista celor mai importante instituții culturale din țară, fiind prima unitate muzeală de această categorie din Dobrogea. Instituție unicat în România prin specific, reprezentativă prin maniera elevată de valorificare a patrimoniului național, Muzeul Marinei Române abordează cu profesionalism și diplomatie colaborarea cu unități similare din rețeaua muzeală națională și internațională.

Un loc aparte este acordat corabiei-machetă *Marifa*. În anul 1834, această navă purtând numele soției domnitorului Gh. Bibescu, construită în șantierul naval de lângă Giurgiu, a părăsit portul Sulina, având la bord „300 chile mari de grâu”, cu destinația Constantinopol. Echipajul era românesc iar la catarg flutura pavilionul Munteniei. Evenimentul a deschis pentru românii conștiinței de rostul Marinei Comerciale în viața unei națiuni, o epocă „așa de fericită”, încât ei se credeau iar vechii domni ai Dunării și Mării Negre.

În continuare sunt reprezentate toate marile momente ale istoriei naționale, la care Flotila Română și mai apoi Marina Militară sau Marina Regală a României și-au adus aportul: obținerea Independenței (1877-1878), participarea la Marele Război al Reîntregirii Naționale (1916-1918), al Doilea Război Mondial (1941-1945). Reprezintă alegorice, machetele tuturor navelor care au scris istoria Marinei Române (Bricul *Mircea I*, Nava școală *Mircea II*, crucișătorul *Elisabeta*, pasagerul *Carol I* și *Principesa Maria*, distrugătoarele *Mărăști*, *Mărășești*, *Ferdinand I*, *Regina Maria*...) și numeroase piese originale, ancore, timone (cea mai veche, cea de pe crucișătorul *Elisabeta*, construit la New Castle, în Anglia, în serviciu din anul 1888), torpile, mine, armament (pistolul automat „MP-40”, pușca mitralieră „Oriza”, sau binecunoscutele pistoale mitralieră „Beretta” folosite de majoritatea combatanților celei de-a doua conflagrații mondiale), lentila originală a Farului de la Tuzla, aparate de comunicație, uniforme de marină, începând cu primele modele folosite din anul 1850, ipostaze ale activității Ligii Navale Române și ale diferitelor personalități ale Marinei, toate atrag și marchează în sufletul vizitatorului imaginea unei marine care a convins, în timp, că nu poate fi de prisos, nefiind nicidecum „un lux național”. Cea mai de actualitate sală

a expoziției afectează un spațiu deosebit ilustrării modernizării Forțelor Navale. Într-o impunătoare vitrină centrală, se află macheta fregatei *Regele Ferdinand*, achiziționată din Marea Britanie. Expoziția permanentă a instituției se încheie cu reprezentarea parcului de nave al Marinei Comerciale Române, cu diferitele tipuri de nave militare de la Dunăre și Mare, nelipsind machetele portului Constanța și Canalului Dunăre-Marea Neagră. Traseul vizitatorului se continuă în parcul instituției, spațiu generos care oferă imaginea unor colecții tematice sugestive, aici fiind amplasate piese originale și reprezentative precum: ancore medievale, mine marine și fluviale folosite în cele două războaie mondiale, diferite tipuri de elice și ancore moderne, tunuri navale antiaeriene de origine austro-ungară, suedeze, cehoslovacă, italiană, rusească și motoare navale care au funcționat pe primul submarin românesc, *Delfinul*, canonierele și distrugătoarele românești. În ansamblu, Muzeul Marinei Române, prin zeci de machete reproducând toate tipurile de nave existente în Marina noastră militară și comercială, de la începuturile ei și până în zilele noastre, instrumente de navigație, documente și fotografii, armament alb și de foc, ancore, elice, lentile de fururi, drapelul și pavilioane, tablouri, expozate de o deosebită valoare științifică și documentară, conturează în fața publicului interesat adevărata istorie a navigației române, dezvoltarea tehnicii navale, a relațiilor comerciale și militare ale Marinei.

Primă filială a Muzeului Marinei Române, Secția Mangalia, a fost înființată în anul 2004 și cuprinde o expoziție de armament și tehnică navală, organizată pe servicii de luptă, care a fost amenajată în localul fostei Infirmerii a garnizoanei Mangalia de pe strada Portului.

Muzeul Marinei Române va continua tradiția reprezentării semnificației deschiderii țării noastre la Marea cea Mare, ca păstrător de istorie și spiritualitate românească.

Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” se definește ca o instituție de învățământ superior acreditată și de cercetare științifică ce are misiunea de a asigura formarea specialiștilor în domeniul fundamental al științelor ingineresti. Astfel, academia participă la promovarea și transmiterea științei, culturii, precum și crearea de noi cunoștințe prin cercetare științifică, dezvoltare și inovare.

Repere istorice

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” își are originea în Școala Flotilei, înființată prin Decizia Ministerului de Război nr.15 din 17 noiembrie 1872 cu sediul la Galați. În etapa inițială, instituția de învățământ a marinei a parcurs, sub diferite denumiri, o perioadă de cristalizare, respectiv de evoluție structurală și funcțională.

Pentru pregătirea specială de marină a ofițerilor repartizați în flota militară la școlile militare, la 26 februarie 1896 s-a înființat Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină, ce a funcționat la Galați până în anul 1901 când a fost mutată la Constanța. La 29 octombrie 1909, Școala de Aplicație a Sublocotenenților de Marină a fost organizată pe alte baze, superioară din punct de vedere teoretic și practic, primind denumirea de Școala Navală Superioară.

Pentru formarea personalului specializat necesar naveilor comerciale, la 1 octombrie 1938, în cadrul Școlii Navale s-a înființat Secția Marinei de Comerț.

După al doilea război mondial instituția și-a schimbat denumirea în Școala Navală și Școala de Maiștri (martie-decembrie 1948), Școala Marinei Militare (decembrie 1948-iunie 1950), Școala de Ofițeri de Marină (iunie 1950-1952), Școala Militară de Marină (1952-1954), Școala Militară Superioară de Marină (1954-1968). La 1 septembrie 1959, reînnoind o tradiție, s-a reînființat Secția Marinei Comerciale.

Începând cu 1 ianuarie 1969 s-a schimbat din nou denumirea în Școala de Ofițeri Activi de Marină „Mircea cel Bătrân”,

continuând să pregătească pe parcursul a patru ani ofițeri pentru Marina Militară și Marina Comercială. La 29 august 1973 Școala Militară de Ofițeri Activi de Marină a fuzionat, prin Decretul Consiliului de Stat, cu Institutul de Marina Civilă creat în 1972, noii instituții de învățământ superior atribuindu-i-se numele de Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân”.

Prin Hotărârile de Guvern nr. 406 din 23 aprilie și 551 din 17 mai 1990, Institutul de Marină a fost reorganizat ca urmare a consecințelor Revoluției din decembrie 1989, înființându-se Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, instituție militară de învățământ superior de specialitate.

Structura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”

Structura organizatorică a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cuprinde **Facultatea de Marină Militară** și **Facultatea de Marină Civilă**.

Facultatea de Marină Militară contribuie la pregătirea și formarea de ofițeri-ingineri pentru Forțele Navale și Poliția de Frontieră, ca profesioniști în domeniul naval, cu un bogat bagaj de cunoștințe tehnico-științifice, de comandă și psiho-pedahogice pe direcția celor cinci capacități: de a abstractiza, de a gândi sistematic o problemă, de a testa soluțiile, de a comunica în limbile moderne și de a folosi tehnicile informaționale.

În cadrul facultății se desfășoară

studii universitare de licență prin două programe de studii: Navigație, hidrografie și echipamente navale și Electromecanică navală.

Facultatea de Marină Civilă formează ofițeri maritimi, ingineri pentru marina civilă și ingineri-economiști pentru domeniul portuar. Este acreditată să desfășoare învățământ de licență de lungă durată (4 ani) în formele zi și frecvență redusă la patru specializări: Navigație și transport maritim și fluvial, Electromecanică navală (forma de învățământ - zi), Inginerie și management naval și portuar, Electromecanică și învățământ de masterat la trei specializări: Științe nautice și transport maritim, Sisteme electromecanice navale, Inginerie și management naval și portuar.

O altă importantă structură de învățământ care participă la formarea studenților este **Departamentul de Limbi Străine** compus din Catedra de Limbi Străine, Centrul Principal pentru Învățarea Limbilor Străine și Centrul de Resurse și Învățare. Misiunea acestuia constă în instruirea studenților militari, studenților civili și personalului civil și militar din Ministerul Apărării Naționale pentru învățarea și perfecționarea limbilor străine.

Baza materială

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” dispune de o bază materială funcțională, extinsă pe 27 ha, comparabilă cu aceea a instituțiilor similare de prestigiu din Marea Britanie, Franța, Italia, S.U.A., Rusia, Spania, Germania. În acest sens, câteva repere sunt edificatoare: simulatoare în domeniul programelor de studii, aule universitare dotate cu aparatură multimedia, peste 100 de laboratoare, cabinete și săli de specialitate cu dotări moderne, poligon pentru pregătirea de vitalitate, divizionul de nave-școală ce are în componență: nava școală *Mircea* care are ca misiune

instruirea practică a studenților și elevilor militari prin efectuarea de marșuri de instrucție și nava *Albatros* care asigură, în special, pregătirea practică a studenților de la **Facultatea de Marină Civilă**.

De asemenea, Stațiunea de pregătire marinărească și sporturi nautice - Palazu Mare are drept obiectiv punerea în practică a cunoștințelor marinărești dobândite de studenți în anul I de studii.

Academia dispune de un centru de tehnologii informatice, bază sportivă modernă, bazin de înot olimpic și bibliotecă universitară cu săli de lectură.

Și nu putem încheia fără a reaminti elementele complementare ale oricărui campus universitar - spațiile de cazare confortabile, cantina studentască, clubul multifuncțional și alte utilități destinate agrementării timpului liber.

În subordinea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” se află Divizionul nave-școală instrucție al cărui obiectiv fundamental este acela de a asigura condițiile optime pentru formarea deprinderilor intelectuale, senzoriale, motrice, individuale și/sau colective necesare studenților și elevilor instituțiilor de învățământ ale Forțelor Navale.

Nave

La momentul actual, divizionul are în componență următoarele nave: nava-școală *Mircea*, nava-școală de transport *Albatros*, șalupe și ambarcațiuni de instruire practică marinărească. ■

Nava școală și de transport *Albatros* a fost preluată de către Academia Navală în 1990 de la NAVROM. Până în momentul preluării, nava a străbătut marile și oceanele lumii sub denumirea Dej. În perioada 1991 - 1995 nava a fost în reparații capitale în Șantierul Galați. Din 2001, după obținerea Certificatelor de navigație și după urcarea pe doc în Șantierul Naval Constanța, nava a executat voiaje pentru a transporta diferite mărfuri, dar și pentru a desfășura în continuare practica la bordul navei cu studenții care au putut pune în practică teoria acumulată pe băncile Facultății de Marină Civilă.

Nava este destinată să transporte mărfuri generale, mărfuri în vrac, utilaje, cherestea în magazine și pe punte, containere. Autonomia navei este de 8000 Mm, iar prin folosirea tancurilor mixte se poate mări autonomia navei până la 12.000 Mm.

Foto: Bogdan Dinu

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”

Istoric

Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” este continuatoarea tradiției perfecționării pregătirii personalului din Forțele Navale române, tradiție începută la 17 noiembrie 1872, odată cu înființarea primei instituții de învățământ militar de marină. Odată cu mutarea școlii în Constanța, în anul 1920, în structura Școlii Navale găsim și Școala de Aplicație a cărei misiune era de a asigura perfecționarea pregătirii ofițerilor din marina română. Această instituție funcționează până în anul 1950, când în structura noii Școli de Ofițeri de Marină, nu mai regăsim și Școala de Aplicație.

În anul 1962, în Marina Militară ia ființă Centrul de Instrucție al Marinei cu misiunea principală de a perfecționa cadrele de marină și de a instrui militarii în termen.

În anul 1990, odată cu transformarea Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, în structura acesteia ia ființă Facultatea de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară care avea ca misiune perfecționarea prin cursuri a cadrelor militare din Forțele Navale.

La 1 septembrie 2003, ca urmare a punerii în aplicare a măsurilor de aderare a României la structurile Alianței Nord - Atlantice, prin reorganizarea Facultății de Comandă, Stat Major și Tehnică Militară a luat ființă Școala de Aplicație a Forțelor Navale aflată în subordinea Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. La data de 1 septembrie 2008 „Centrul de Instrucție al Forțelor Navale” a fuzionat cu Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”, noii instituții de învățământ atribuindu-i-se numele de Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu”.

Misiuni

Școala de Aplicație a Forțelor Navale asigură formarea și dezvoltarea continuă, prin cursuri, a ofițerilor cu grade inferioare, maiștrilor militari, soldaților și gradaților voluntari în vederea evoluției în carieră, utilizând programe specifice de instruire, în raport cu nevoile Statului Major al Forțelor Navale, în forme și modalități similare cu cele din armatele statelor membre NATO și UE și alinierea permanentă la standardele, procedurile și tehnologiile de instruire și evaluare ale Forțelor Navale ale NATO, având în vedere modernizarea continuă a Forțelor Navale. În

Foto: Ștefan Ciocan

cadrul cursurilor se asigură cadrul organizatoric optim pentru acumulările necesare de cunoștințe privind valorile Forțelor Navale, formarea abilităților de luare a deciziilor, a capacităților de planificare a procesului de instrucție pentru luptă, de comunicare și de conducere a acțiunilor echipajelor și subunităților de luptă.

Formarea militarului ca luptător individual, apt să îndeplinească misiuni de luptă izolat, în echipă și în cadrul grupei de infanterie, ziua și pe timp de noapte, în orice condiții de timp și stare a vremii, precum și acumularea de cunoștințe și formarea deprinderilor necesare ducerii acțiunilor de luptă specifice subunităților, exploatarea și întreținerii tehnicii și echipamentelor din dotarea Forțelor Navale se realizează la Școala de Aplicație. Obiectivul general al programului de instrucție îl constituie formarea de militari disciplinați și încrezători în forțele proprii, căliți din punct de vedere fizic și psiho-moral, bine motivați, cu deprinderile de bază ale luptătorului formate, apti să își continue instruirea la nivelul specialității, al postului pe care îl vor încadra și al instrucției colective.

Instrucția soldaților și gradaților voluntari are ca scop dezvoltarea și menținerea deprinderilor individuale și colective necesare acestei categorii de personal pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice postului. Soldații și gradații voluntari se formează și se dezvoltă profesional prin: instrucție individuală, instrucție colectivă și autoinstruire.

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” este o instituție de învățământ postliceal, care asigură formarea și pregătirea profesională a maiștrilor militari pentru Forțele Navale Române, alți beneficiari din sistemul de siguranță națională, apărare și ordine publică, precum și pentru beneficiarii externi cu care sunt încheiate protocoale de colaborare în acest scop.

Istoric

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a fost înființată la 8 octombrie 1897, prin Înaltul Decret nr. 3110 semnat de Regele Carol I. Prima reședință a Școlii de Submecanici și Submaștri de Marină a funcționat în portul dunărean Galați.

Pe parcursul existenței sale, școala a cunoscut mai multe reorganizări, a funcționat în patru garnizoane și unsprezece localuri, a purtat denumiri diferite pe anumite perioade de timp, dar ca organizație furnizoare de educație, obiectivul fundamental a fost întotdeauna acela de a forma și pregăti continuu maiștri militari, șefi de specialități, capabili să-și îndeplinească atribuțiile la bordul navelor militare și comerciale ale marinei române.

Istoria școlii s-a împletit inevitabil cu evenimentele istorice naționale. Atât din rândul cadrelor militare, cât și din cel al elevilor și trupeii, școala a dat numeroase jertfe în Războiul pentru Întregirea Neamului (1916-1919), în al Doilea Război Mondial (1941-1944), dar și în evenimentele din Decembrie 1989. Din 21 august 1965, instituția a purtat denumirea de Școala Militară de Maiștri de Marină, cu durata de școlarizare de 3 ani.

Începând cu data de 8 octombrie 1997, cu prilejul împlinirii centenarului, Școlii Militare de Maiștri de Marină i-a fost atribuit numele unuia dintre cei mai cunoscuți înaintași ai marinarilor militari, „Amiral Ion Murgescu”, la inițiativa căruia, pe când era comandantul Marinei Militare Române, s-au pus bazele învățământului pentru maiștri militari de marină. Etapele următoare au însemnat noi evoluții pe calea aplicării reformei învățământului militar. Începând cu anul 2001, la examenul de admitere în școală au participat pentru prima dată și fete, fiind admise un număr de 17 eleve. În anul 2002, s-a trecut la desfășurarea învățământului de formare pe filiera directă pe parcursul a doi ani de studii.

Misiuni

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” organizează programe de formare și instruire care asigură formarea, pe filierele directă și

Foto: Ștefan Ciocan

indirectă, a maiștrilor militari, specializarea inițială, pregătirea pentru îndeplinirea atribuțiilor primei funcții a maiștrilor militari și evaluarea finală a acestora, potrivit planurilor de învățământ.

Pregătirea maiștrilor militari se desfășoară pe o perioadă de doi ani, pentru absolvenții, băieți și fete, deliceu, de instituții de învățământ postliceal și superior. Școala poate pregăti maiștri militari în 9 specialități: timonier și tehnică de navigație navală; artilerie navală și antiaeriană; Rachete navale și antiaeriene; arme sub apă; radio și observare-semnalizare; radiolocație navală; hidroacustică; motoare și mașini navale; motoare și instalații electrice.

Pentru desăvârșirea pregătirii marinărești a elevilor, începând cu anul 2003, fiecare nouă generație de elevi participă la marșuri de instrucție organizate cu diferite prilejuri, de către Forțele Navale. Ca standard de referință a fost elaborat modelul maistrului militar de marină, caracterizat printr-o pregătire multidisciplinară, fiind specialist, leader militar de mici organizații, având o bogată cultură generală, civică, marinărească și fiind promotor al valorilor naționale. De asemenea, elaborarea modelului maistrului militar de marină a jalonat noi direcții de acțiune, în sensul că acesta nu este un simplu ajutor al ofițerului, ci el constituie și va constitui „coloana vertebrală” a Forțelor Navale.

În permanență, a existat și există o colaborare strânsă cu unitățile din cadrul Forțelor Navale, concretizată printr-un pachet complex de activități desfășurate de elevii și cadrele școlii noastre. Amintim, printre altele, lecțiile vizită pentru cunoașterea tehnicii și armamentului de la bordul navelor militare și desfășurarea unor ședințe practice cu tehnica prezentă în aceste unități. Totodată un câștig important pentru pregătirea elevilor, a constituit-o participarea la misiunile reale executate de navele militare și, nu în ultimul rând, stagiul desfășurat la finalul studiilor din anul II.

În perioada existenței sale, Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” a pus la dispoziția Marinei Militare și Grănicerești (actuala Poliție de Frontieră) și, în anumite perioade, și la dispoziția Marinei Comerciale, peste 8000 cadre militare ce au demonstrat, prin înalta ținută și profesionalismul de care au dat dovadă, că sunt absolvenții unei instituții de excepție în peisajul învățământului militar românesc. Începând cu anul 2001, la examenul de admitere în școala noastră au participat pentru prima dată și fete, fiind admise în acel an un număr de 17. În anul 2002, s-a trecut la desfășurarea învățământului de formare pe filiera directă, pe parcursul a doi ani de studii.

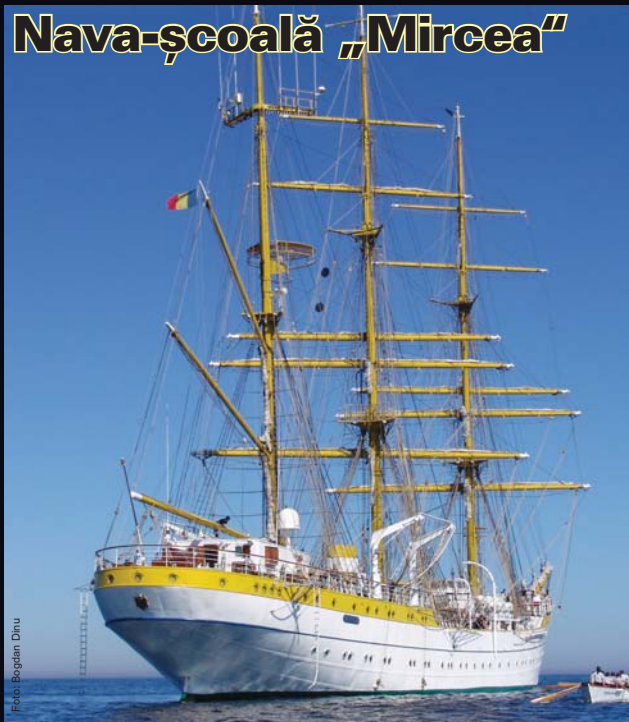
Nu trebuie uitat că anul acesta, la 6 mai 2009, s-au împlinit 100 de ani de când, prin Înaltul Decret Regal nr. 1620 din 6 mai 1909, pentru prima dată în România a fost înființat Corpul Maistrilor Militari de Marină șefi de specialități. Ierarhia pentru noul corp de cadre militare era următoarea: submaestru clasa a II-a, submaestru clasa I, maestru militar clasa a III-a, maestru militar clasa a II-a, , maestru militar clasa I și maestru militar șef.

Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, este o furnizoare de educație și un generator de resursă umană profesionistă în această sensibilă perioadă tranzitorie de aliniere la cerințele NATO.

Nava-școală „Mircea”

Foto: Bogdan Dinu

Istoric

La 17 mai 1939 a sosit în țară și a intrat în serviciul Marinei Militare nava-școală *Mircea*, velier de tip bark (nava cu trei arbori), construit în anii 1938-1939 la Șantierul Naval „Blohm und Woss” din Hamburg, Germania. Nava a fost botezată *Mircea* ca și înaintașul sau *Bricul Mircea* (1882-1944), purtând cu cinst pe mări și oceane tricolorul românesc și numele marelui domnitor Mircea cel Bătrân, întregitorul Tării Românești până la „Marea cea mare”. După reparațiile capitale și modernizările făcute în anul 1966 - la același șantier naval unde a fost construită - și între anii 1994-2002 la Șantierul Naval Brăila, a devenit nava cea mai modernă dintre „surorile” ei (*Eagle* - SUA, *Gorch Fock I* - Germania, *Gorch Fock II* - Germania, *Sagres* - Portugalia).

În acest moment, Nava Școală *Mircea* se află la finalul unui nou marș internațional de instruire practică și reprezentare desfășurat în perioada 12 aprilie - 26 august 2009, care a inclus participarea velierului românesc la competiția nautică „Tall Ships Atlantic Challenge 2009”.

Principalele marșuri de instrucție

- 3 iulie - 3 septembrie 1939: Marea Mediterană (escale în porturile: Palermo, Toulon, Palma de Mallorca, Gibraltar, Alger, Alexandria);
- 15 iulie - 30 august 1967: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic (escale în porturile: Toulon, Gibraltar, Portsmouth, La Valletta);
- 1 - 24 iulie 1968: Marea Mediterană (escale în porturile: Istanbul, Napoli);
- 7 - 23 iulie 1969: Marea Adriatică (escale în portul Split);
- 14 iulie - 23 iulie 1971: Oceanul Atlantic (escale în porturile: Tunis, Casablanca și La Valletta);
- 16 iunie - 11 iulie 1972: Marea Mediterană (escale în portul Toulon);
- 29 iunie - 26 iulie 1974: Marea Mediterană (escale în porturile: Alexandria, Beirut);
- 19 iulie - 24 septembrie 1975: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului (escale în porturile: Gibraltar, Amsterdam, Le Havre, Londra, Palermo);
- 4 martie - 30 august 1976: Traversada Oceanului Atlantic (escale în porturile: Las Palmas, La Guaira, Cartagena, Veracruz, Havana, Hamilton,

Newport, New York, Baltimore, Philadelphia, Lisabona, Alger);

- 18 iunie - 28 iulie 1979: Marea Mediterană, Oceanul Atlantic (escale în porturile: Istanbul, Livorno, Lisabona, Pireu);

- 30 iunie - 09 august 1980: Marea Mediterană (escale în porturile: Toulon, Barcelona, La Valletta);

- 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1993, 1994, 2003: Marea Neagră (escale în porturile: Varna, Istanbul, Sevastopol, Odessa, Burgas, Suhumi, Novorossisk);

- 19 aprilie - 26 septembrie 2004: Competiția „Tall Ships Challenge - 2004” (escale în porturile Cagliari, Las Palmas, Hamilton, Charleston, Baltimore, Providence, New London, Halifax, Arichat, Sydney, Brest, Cadiz, La Valletta);

- 26 aprilie - 2 mai 2005: Festivalul Maritim Internațional „Marmaris 2005”;

- 9 iunie - 20 septembrie 2005: Competiția Nautică Internațională „Tall Ships Race 2005” (escale în porturile Palermo, Lisabona, Oostende, Zeebrugge, Cherbourg, Middlesbrough, Newcastle, Fredrikstad, Bremerhaven, Amsterdam, Cartagena și Tunis);

- 10 iulie - 10 august 2006: Marș de instrucție (escale în porturile Novorossisk, Sevastopol, Odessa, Constanța, Samsun, Varna);

- 19 iunie - 10 august 2007: Competiția nautică internațională „Tall Ships Races 2007 Mediterranean”, (escale în porturile Pireu, Alicante, Barcelona, Toulon, Genova);

- 26 mai - 18 septembrie 2008: Marș de instrucție în Marea Nordului (escale în porturile Cagliari, Malaga, Rouen, Brest, Rotterdam, Copenhaga, Stralsund - Rostock, Plymouth, Lisabona, Valletta)

- 12 aprilie - 26 august 2009: Marș de instrucție cu participare la etapele 2, 3 și 4 ale competiției nautice „Tall Ships Atlantic Challenge 2009” (escale în porturile Catania, Cadiz, Tenerife, Hamilton, Charleston, Boston, Ponta Delgada și Algeiras)

Caracteristici principale:

Deplasament (To): 1844;
 Dimensiuni (lungime x lățime x pescaj) (m): 81,6 x 12 x 5,35; Înălțimea de construcție (m): 7,3; Propulsie: vele; 1 motor MAK DIESEL 1100 CP cu elică cu pas reglabil; Viteza maximă cu motorul 9,5 Nd; Autonomia 4000 Mm; Nr. de vele = 23, cu o suprafața totală de 1750 m²; Înălțimea arborelui trinchet: deasupra liniei de plutire: 44,00 m; Înălțimea arborelui trinchet deasupra punții teuga: 38,00 m; Înălțimea arborelui mare: deasupra liniei de plutire: 44,00 m; Înălțimea arborelui mare: deasupra punții principale: 41,10 m; Înălțimea arborelui artimon: deasupra liniei de plutire: 39,00 m; Înălțimea arborelui artimon: deasupra punții duneta: 33,60 m;

Dr. Mariana PĂVĂLOIU
 Muzeul Academiei Navale
 „Mircea cel Bătrân”

15 August 1939 - *N.S. Mircea* în Mediterana de Est în drum către Alexandria

15 August 2009 - *N.S. Mircea* în Mediterana de Vest, în drum către țară, după trecerea pentru a treia oară a Atlanticului.

Despre cum vor fi sărbătorit Ziua Marinei cadeții și ofițerii în urmă cu șapte decenii la bordul *N.S. Mircea*, lăsăm să ne povestească cele trei izvoare inedite, aflate în fondul documentar al Muzeului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”.

15 August 1939. Este o zi de marți și „*Mircea*” plutește departe de țară, în largul mării, unde cerul nu ne privește decât pe noi. Este sărbătoarea noastră și la bordul lui *Mircea* însemnătatea ei crește și mai mult” (M). Se ridică pavilionul la fiecare arbore, în sunetul Imnului Regal. (VNN).

„Astăzi este Sfânta Maria, ziua marinarilor, patroana celor plecați pe mări să înfrunte vitregiile naturii sub fala pavilionului național. Îmbracat în haine albe, de sărbătoare, echipajul se adună pe dunetă, unde domnul comandant - căpitanul Petre Popescu-Deveselu n.n. - ne ține o scurtă, dar mișcătoare cuvântare despre marinarii morți pentru patrie. Echipajul descoperă și cu fața spre pupa, se roagă pentru odihna marinarilor morți. Este un moment solemn în care, la ecoul goamei care cântă rugăciunea, fiecare se gândește cu pietate la marinarii căzuți la datorie”. (INV) „Jertfa lor formează pedestalul pe care vaste generații trebuie să clădească prin muncă și devotament, viitorul țării noastre la mare. Exemplul trecutului, chezașia viitorului! Cuvintele pătrund adânc în sufletele celor de pe *Mircea* și, instinctiv, privirile se

îndreaptă spre un colț de orizont, după care departe, foarte departe, înflorește țara noastră...” (M)

„La prânzul de gală, cinci cadeți au fost invitați la careul ofițerilor. Aici are loc înaintarea la gradul de căpitan a domnilor locotenenți Isbășescu, Gheorghe Ioan Stoian și Tiberiu Sărbu. Un moment solemn pe care îl voi ține minte multă vreme a fost acela în care mi s-a permis să anin pe umărul domnului căpitan Stoian epoletul cu noile trese, urându-i în cor cu toți ceilalți de față și cu toată sinceritatea „La mai mare!” (INV). Masa cadeților a fost onorată de prezența locotenentului Isbășescu, iar la cupa de șampanie a venit căpitanul Popescu-Deveselu cu o pereche de epoleti pentru proaspătul avansat în gradul de căpitan pe care îi punem noi pe umeri.(...) Petrecerea a continuat cu vin, muzică și....dans.

Pe la ora 17, începe programul... artistic. S-au produs elevii Școlii Navale, ai Școalelor de Specialități și trupa.

Concurs în arboradă. Cel mai repede a urcat un om de la trupă, urmat de doi elevi de la Școala Navală alergări în sac, tragerea parâmi, unde au câștigat tot elevii Școala Navală, la mlaai, competiție rezervată trupei, care constă în găsire unei monede, cu gura, dintr-o cutie cu mlaai, înghițirea merlinului și luptă între....Cavalerii de Malta. (VNN)

„În acest joc, elevii concurenți sunt împărțiți în echipe de câte doi, în care unul dintre ei este calul și celălalt cavalerul. Echipele se înfruntă cu câte o sulță improvizată dintr-o coadă de mătură, până ce unul dintre cavaleri este răsturnat de pe calul lui.

Natural, că până la urmă, bătălia este generală și bietele sulțe se frâng una după alta, spre disperarea șefului de echipaj, care-și smulge părul din cap, gândindu-se cum le-ar putea înlocui în primul port, fără

să mai fie obligat să facă acte justificative în cinci exemplare.” (M)

„Serbarea s-a terminat cu cântece și coruri. Am petrecut această zi poate mai plăcut decât am fi petrecut-o în țară.” (VNN)

„15 August a însemnat pentru toți cei de la bord o zi de reculegere, o zi de sărbătoare adevărată, care a rupt monotonía largului cu zilele lungi și înăbușitoare. Se pare că ne-a purtat și noroc, fiindcă a doua zi vântul și-a adus aminte de noi... Suntem în vederea coastei libiene, învaluită într-o ușoară ceață fumurie.” (M)

În speranța că am realizat un clișeu sugestiv al felului în care s-a desfășurat sărbătoarea prilejuită de Ziua Marinei, pentru prima dată, acum 70 de ani, pe puntea *N.S. Mircea*, dorim tuturor marinarilor ani mulți și buni înainte!

ZIUA MARINEI ROMÂNE

o sărbătoare națională certificată de tradițiile și cultul profesiei marinărești

Comandor
dr. **Marian MOȘNEAGU**,
Serviciul Istoric al Armatei

Unul din primele documente de arhivă care anticipează consfințirea caracterului național al Zilei Marinei Române îl reprezintă Circulara nr. 6082 din 6 august 1902 adresată de Primăria Constanța primarilor comunelor urbane reședințe de județ din toată țara: „Cu ocazia serbării zilei de 15 august a.c. - Sfânta Maria -, patroana Marinei, vor avea loc în apele Constanței și pe uscat niște serbări demne de văzut precum regate, alergări, serate venețiene, mare bal pe apă, bărci alegorice, descoperirea Americii, naufragiul Meduzei, corabia Argonautilor și altele. Avem onoare a aduce acestea la cunoștința Domniei Voastre. Vă înaintăm un număr de 5 exemplare publicațiunii prin care aducem la cunoștința publică aceste serbări mari și vă rugăm, Domnule Primar, să binevoiți a dispune afișarea lor prin locurile cele mai expuse vederii din orașul Domniei Voastre”.

Spirit creștin și propagandă maritimă

Ziua Marinei și-a păstrat aceeași profundă încălcătură spirituală și creștinească atât în timp de pace cât și în

vremuri de răstărie. Din Cartierul General al Marinei instalat la Turnu Măgurele, comandantul Marinei Militare, contraamiralul Sebastian Eustațiu emitea Ordinul de Zi nr. 81 din 15 august 1913: „Marinari, Anul acesta sărbătorim patronul Marinei înșirați fiind pe tot cursul Dunării pe care suntem stăpâni. În campania de operațiuni care s-a sfârșit ați arătat cu toții multă voință și energie. Comandantul Marinei Militare,

șeful vostru direct v-a văzut la lucru și v-a apreciat. Ați fost văzuți, de asemenea, de toți aceia care țin în mână destinele și conducerea acestei țări și toți și-au dat seama de însemnătatea acestei armate pe apă. Am speranța că nu va trece mult timp și Țara va avea Marina cerută de nevoile ei pe mare și pe Dunăre. Primul nostru gând și în această zi mare pentru noi să-I avem îndreptat către țară, căreia îi datorăm iubire și devotament”.

Doi ani mai târziu, la 15 august 1915, același distins contraamiral, în calitate sa de comandant inspector general al Marinei, transmitea printr-un Ordin de zi special: „Cu ocazia sărbătorii patronului Marinei, adresez ofițerilor și tuturor marinilor sănătate și voie bună. Să dea Dumnezeu ca să vedem cât mai neîntârziat Marina noastră ocupând în Armata țării locul ce i se cuvine, iar până atunci să continuăm a desfășura întreaga noastră activitate în direcțiunea indicată de situația momentului”.

Perioada interbelică a consacrat definitiv Ziua Marinei drept o manifestare a cultului față de ape și a destoiniciei slujitorilor Marinei, unanim recunoscută și susținută de autorități și acompaniată de admirația publicului larg. La 8 septembrie 1930, în unitățile Marinei Militare a fost difuzat Ordinul de Zi nr. 31 din 20 august 1930, semnat de comandantul Marinei, viceamiralul Vasile Scodrea: „Pentru a

răsplăti munca și destoinicia ofițerilor și echipajelor Diviziei de Mare, cu prilejul serbării patronului Marinei, ordon următoarele: Aduc mulțumiri comandantului Diviziei de Mare și ofițerilor care l-au ajutat pentru organizarea programului serbărilor nautice și pentru grija ce a pus ca navele Diviziei să se prezinte cât mai curate și în ordine, atât la serbare cât și în exercițiile efectuate. Aduc mulțumiri comandantului Grupului Distrugătoare, comandanților de distrugătoare, ofițerilor directori de tir de pe «Marăști» și «Marășești» ofițerilor șefi de specialitate și comandanților navelor care au participat la tema de Mare pentru modul elogios cum s-au condus la exercițiul tactic tragerile de artilerie și lansările de torpile. În cuvântarea ținută la vaporul S.M.R. România, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea a evidențiat progresele importante ce a constatat în conducerea și pregătirea de luptă a unităților și a accentuat asupra forței suflutești care animă toate unitățile Marinei. Doresc ca aceste cuvinte ale Majestății Sale, care onorează întreaga Marină, să fie un imbold la muncă și împlinirea datoriei pentru comandanți, ofițeri și echipaje, îndemnându-i a depune toată dragostea, priceperea și energia pentru înălțarea Marinei noastre”.

Iubire, unire și disciplină

Prima oficializare la nivelul Ministerului Armatei a Zilei Marinei a fost realizată prin Decretul nr. 1343 din 17 aprilie 1931, publicat în „Monitorul Oficial” nr. 108 din 12 mai 1931, p. 4411, prin care Carol al II-lea, omniprezent de altfel în perioada 1930-1940 la toate evenimentele importante din viața marinilor, decreta faptul că Marina își va serba ziua-patron la Sfânta Maria – Adormirea Maicii Domnului (15 august).

Prin Ordinul de Zi nr. 9/19 august 1933, comandantul Marinei Regale, contraamiralul Ioan Bălănescu sublinia: „Ziua Patronului Marinei s-a desfășurat anul acesta cu un ceremonial deosebit la Constanța, serbarea fiind onorată cu înalta prezență a M.S. Regelui și a membrilor guvernului. Cu toate mijloacele modeste bugetare, navele

Diviziei de Mare s-au prezentat într-o ținută demnă de toată lauda. Defilarea Diviziei Distrugătoarelor și Grupului Canonierelor în fața Majestății Sale a lăsat o nouă impresie. Comandanții, ofițerii, maiștrii și echipajele și-au dat toată silința pentru a asigura cât mai bine executarea punctelor din program. Majestatea Sa Regele la dejunul oferit de Comandamentul Marinei Militare s-a exprimat în termeni elogioși asupra spiritului sănătos de ordine și muncă care domnește în Marină și a sfârșit dând nădejde pentru înflăptirea Bazei Navale la Marina și completarea unităților navale, când situația financiară va permite realizarea acestor mari proiecte. Ziua Marinei trebuie să îmbărbăteze toate forțele vii ale Marinei și să le dea încredere într-un viitor cât mai bun pentru instituția noastră. Îndemn pe ofițeri, maiștri, echipaje să continue a depune la unități aceeași muncă rodnică pentru înălțarea Marinei. Cer însă iubire pentru Marină, unire între camarazi și disciplina cea mai fermă între ofițeri și subalterni. Îmi voi da toate silințele să ajut pe toate căile activitatea și propășirea Marinei. Mulțumesc călduros tuturor comandanților, ofițerilor și echipajelor pentru dragostea și credința cu care au lucrat atât la Mare cât și la Dunăre pentru ca serbările Patronului Marinei să fie cât mai înălțătoare și cât mai reușite”.

Semnificația deosebită a acestei sărbători nu lăsa indiferente nici membrii familiilor destoinicilor marinari români. Astfel, la 1 august 1934, pe adresa Inspectoratului General al Marinei Regale sosea următoarea scrisoare: „Subsemnata Ioana Viceamiral Urseanu, în amintirea soțului meu Viceamiral Vasile Urseanu, donez această cupă în argint pentru a fi acordată vasului care a obținut cel mai mare număr de bărci învingătoare la Regatele de la Constanța la 15 august 1934, cu ocazia Patronului Marinei. Cupa va rămâne definitiv celui care trei ani consecutivi a obținut condițiile de mai sus. Priimiți, vă rog, expresiunea înaltelor mele considerațiuni.” Satisfăcut de reușita manifestărilor organizate cu prilejul Zilei Marinei Române, prin Ordinul de Zi din 21 august 1934, comandantul inspector general al Marinei, contraamiralul Ioan Bălănescu menționa: „Serbările Patronului Marinei Regale s-au desfășurat anul acesta în prezența M.S. Regelui și succesul lor desăvârșit ne dă dreptul să fim mândri, căci munca depusă a fost pe deplin răsplătită. Toate navele Diviziei de Mare s-au prezentat într-o ținută cât se poate de îngrijită, cu toate insuficiențele bugetare de care suferim. Revista navelor în linie de șir prin fața Majestății Sale a impresionat întreaga asistență de pe «N.M.S. Constanța». Am reușit să dăm o idee generală Majestății Sale Regelui și membrilor Guvernului despre activitatea noastră, arătând că forța noastră navală de Mare, deși mică în componere și nave, există și își dă toate silințele să-și cunoască misiunile grele în apărarea hotarelor maritime ale țării. Aduc mulțumirile mele cele mai vii tuturor comandanților de mari unități, ofițerilor, maiștrilor militari și echipajelor pentru dragostea, zelul și devotamentul cu care ne-au sprijinit, pentru ca toate punctele programului să fie cât mai bine organizate și executate. Sunt dator să adaug că sacrificiile țării pentru a dezvolta Marina cer ca o condiție imperioasă unirea tuturor ofițerilor Marinei Regale într-un singur gând, fiind călăuziți numai de iubirea de Marină și de interesele superioare ale țării, înălțurând din suflet orice spirit de critică și preocupare de ordin personal. Cer dar, unire în gânduri, armonie în suflete și devotament neîmămurit pentru Rege, Țară și Marină”.

Competițiile marinărești și sporturile nautice s-au bucurat constant de atenția și sprijinul autorităților. Astfel, prin adresa nr. 7643 A din 28 iunie 1937, Direcția Administrației de Stat din Ministerul Interioarei îl înștiințează pe primarul municipiului Constanța de faptul că „Federația Română de Sporturi Nautice, cu sediul în București, str. Eugeniu Carada nr. 7, ne aduce la cunoștință prin adresa nr. 206/1937, că luând inițiativa determinată de Federația Română de Sporturi Nautice, a organizat prima caravană nautică din țară sub numele „Caravana Marele Voievod Mihai”, sub patronajul Mariei Sale Voievodului Mihai. Această caravană, la care vor lua parte

toate asociațiile sportive nautice civile și militare din țară, va pleca de la Giurgiu în ziua de 5 iulie a.c. și va ajunge după 12 etape la Constanța și în parcurs caravana va trece prin următoarele localități de pe malul Dunării: Giurgiu, Oltenița, Turtucaia, Siliștră, Rasova, Hârșova, Brăila, Măcin, Galați, Tulcea și apoi Constanța. În aceste orașe, caravana va poposi și vor face concursuri nautice pentru o propagandă eficace. Comunicându-vă cele ce preced, avem onoare a vă ruga să organizați comitete în localitățile menționate pentru primirea caravanei și oferirea de premii, altele decât bani sau trofee comemorative, precum și să luați măsuri pentru cantonarea participanților", iar cu adresa nr. 9460 A din 2 august 1937 înștiința toate primăriile: „Liga Navală Română, asociație de cultură și propagandă a Ministerului Apărării Naționale, ne aduce la cunoștință prin adresa nr. 1349/1937 că și anul acesta se va sărbători în întreaga țară la 15 august tradiționala Ziua Marinei, când vor avea loc serbări cu caracter marinăresc, conferințe despre Dunăre, Mare și Marină, iar în toate bisericile din țară se va face pomenirea eroilor marinarilor căzuți pentru patrie în războaiele din 1877, 1913 și cel al întregirii neamului. Comunicându-vă cele ce preced și potrivit creării numitei Instrucțiuni, avem onoare a vă ruga să dați și acum tot concursul Dvs. pentru ca serbarea Patronului Marinei - 15 August - să se desfășoare în același cadru mareț ca și în anii precedenți, de comun acord cu autoritățile militare, cu preoșimea și cu reprezentanții școlilor din localitate”.

Cu prilejul Zilei Marinei din 1939, comandantul Marinei Regale, viceamiralul Petre Bărbuneanu a emis următorul ordin: „Ziua de 15 august, Patronul Marinei se va serba de toate unitățile cu fastul deosebit, la care vor lua parte în mod obligatoriu toți ofițerii, maiștrii și trupa. M.S. Regele, Supremul nostru Comandant, care în înalta Sa dragoste pentru Marină patronează anul acesta, după cum a patronat în fiecare an, această serbare tradițională, trebuie să fie înconjurată de toți marinarii, adică toți să ia parte la solemnitățile unde ele se desfășoară. Dacă M.S. Regele renunță în

această zi la repausul Său pentru a fi în mijlocul marinarilor, este de la sine înțeles că fiecare ofițer de marină trebuie să-și cântărească conștiința, judecând dacă nu trebuie să renunțe la odihnă în această zi solemnă pentru a corespunde sublimului gest al Suveranului, care îmbrățișează și ocrotește cu neînmurită dragoste Marina Sa. Serbarea se va desfășura la toate unitățile de apă și de uscat prin servicii religioase, când se vor pomeni numele eroilor marinarilor și se vor arunca în apă ancore de flori la unitățile navale. La ora 8.00 se va ridica marea pavoaz și salutul regulamentar. Serbarea va începe la ora 09.30. La ora 10.00 se va citi de comandanți alăturata cuvântare pe care comandantul Marinei o ține M.S. Regelui la Constanța. Ofițerilor și invitaților [li] se va servi câte o mică gustare din fondurile alocate sau din economiile de care dispun corpurile iar la trupă se va îmbunătăți hrana. După solemnitate se vor desfășura diferite concursuri la care pot participa și cluburi înscrise în F.R.S.N., când se pot acorda și mici premii în obiecte sau bani. Seara se pot produce iluminații și jocuri de lumină, acolo unde navele au posibilități în asemenea produse. Trebuie să se dea de [câte] marinarii toată amplexarea cuvenită acestei serbări, care este primită cu căldură de toată suflarea românească. Ținuta la serbare de ceremonie în alb”.

Având în vedere evenimentele dramatice din vara anului 1940, ministrul Aerului și Marinei, contraamiralul adjutant Nicolae Păiș îl asigura printr-o telegramă pe regele Carol al II-lea: „Marina Românească, în ziua Sfintei Marii, ridicând rugă în slava celor ce au murit pentru Patrie, cu credința în viitor, prin mine se pleacă cu devotament în fața Majestății Voastre,

asigurând-o că este gata fără șovăială să-și facă datoria pentru Tron și Țară”.

Prin adresa nr. 918/1 august 1941, Secretariatul Central București al Ligii Navale Române transmitea tuturor prefecturilor: „În fiecare an, Liga Navală Română a păstrat tradiția ca Patronul Marinei, Sfânta Maria, să aibă loc, cu un fast deosebit, în toate localitățile din țară. În anul acesta, față de împrejurările în care țara se găsește, când întreaga atenție trebuie îndreptată spre frontul bătăliilor dezrobitoare, Ziua Marinei, vineri, 15 august a.c. va avea proporții mai reduse. În consecință, Ziua Marinei va fi sărbătorită în țară după situația locală, constând din un serviciu divin la toate bisericile din fiecare localitate a județului, când se va face pomenirea eroilor marinarilor căzuți în campaniile din 1877-1878, 1913, 1916-1919 și în actualul război. Vă rugăm să binevoiți a aproba darea dispozițiilor și autorizărilor comitetelor de organizare a serbarilor de Ziua Marinei în localitățile unde asemenea manifestare va fi”.

Prima Zi a Marinei sărbătorită după încheierea celui de-al doilea război mondial, i-a permis ministrului subsecretar de stat pentru Marină, amiralul Petre Bărbuneanu, să adreseze tuturor marinarilor următorul Ordin de Zi: „În această zi a Marinei, toată suflarea marinărească a României își prăznuiește patronul. De la vâsleșul care-și plimbă liniștit ambarcațiunea până la

comandanții cei mai mari în grad din Marina de Război și de Comerț, toți își închină astăzi gândul către Cel de Sus, care l-a ajutat să treacă cu bine și încercările acestuia an. Marina Regală, urmând pilda Regelui democrat al României, s-a înscris în marea luptă a Națiunilor Unite pentru zdrobirea dușmanului comun. Efectuând transporturi, dragând căile de navigație, studiind cu multă asiduitate sisteme de dragaj pe apă și în aer, realizate și în curând puse în practică sau executând cu sfințenie clauzele Armistițiului, Marina Română și-a adus contribuția la victoria comună. Călauziți mereu de marea lor dragoste de țară, marinarii nu au preocupat jertfa vieții lor atunci când minele insidioase ale adversarului hitlerist barau drumul navelor noastre. Se cuvine să închinăm un gând acelora dintre camarazii noștri care, cu prețul vieții lor, au deschis acest drum al victoriei și al păcii. Marinarii, La 23 august 1944, România a revenit pe calea aspirațiilor ei firești, alături de Marile Națiuni Unite, alături de Uniunea Sovietică. Marina Regală, ca și trupele de uscat, a luptat pentru a scăpa țara de sub jugul hitlerist. Morții ei arată credința lor în destinul țării, pe calea deschisă de Marile Națiuni Unite. Anul acesta sărbătorim Ziua Marinei sub semnul libertății și al democrației. Drumul nostru este trasat de marile principii ale iubirii între popoare, al dispariției urii rasiale, al încetării speculării omului de către om. Ca o facie luminoasă, aceste lozinci trebuie să vă călăuzească pașii ca să realizăm Marina în care țara își pune astăzi nădejdele”.

O concesie de inspirație sovietică

Prin Decretul nr. 309/1953 au fost instituite Ziua Forțelor Aeriene Militare ale R.P.R. și Ziua Marinei Militare a R.P.R.: „Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. decretează:

Art. 1 - În scopul manifestării dragostei și atașamentului militarilor Forțelor Armate ale Republicii Populare Române și maselor largi populare față de Forțele Aeriene Militare și Marina Militară ale R.P.R., care urmând exemplul Forțelor Aeriene Militare și Marinei Militare ale U.R.S.S., stau de strajă hotarelor patriei noastre, se instituie:

Ziua Forțelor Aeriene Militare ale R.P.R., care se sărbătorește în fiecare an în prima duminică a lunii septembrie;

Ziua Marinei Militare a R.P.R., care se sărbătorește în fiecare an în prima duminică a lunii august.

Art. 2 - Ziua Forțelor Aeriene Militare și Ziua Marinei Militare sunt sărbători militare și populare. Ele se sărbătoresc în cadrul Forțelor Aeriene Militare și Marinei Militare, potrivit regulamentelor militare și ordinelor Ministrului Forțelor Armate ale R.P.R.”.

Prin Ordinul Nr. M 6 din 1 august 1954, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., generalul de armată Emil Bodnăraș se

adresa matrozilor și soldaților, carnicilor și sergenților, ofițerilor și amiralilor: „Astăzi poporul nostru muncitor și Forțele sale Armate sărbătorească Ziua Marinei Republicii Populare Române. Vă salut și vă felicit cu prilejul Zilei Marinei Republicii Populare Române. Urez marinarilor militari și oamenilor muncii din șantierele de construcții navale noi succese în întărirea continuă a Forțelor Maritime Militare ale statului nostru democrat popular. [...]”.

O tradiție pentru eternitate

După Revoluția din decembrie 1989, Marina Română a reluat tradiția sărbătoririi zilei sale la 15 august. Astfel, prin Ordinul de Zi nr. 15/8 august 1990, ministrul Apărării Naționale, generalul-colonel Victor Stănculescu sublinia: „La 15 august, de Sfânta Marie, patroana tradițională a marinarilor de pretutindeni, sărbătorim Ziua Marinei Române. Această aniversare se prezintă ca o evocare simbolică a muncii, jertfelor și înfăptuirilor marinarilor români, care, din cele mai vechi timpuri, au făcut să fluture la catarg pavilionul scump al țării pe toate meridianele Oceanului Planetar și au adus o importantă contribuție la înfăptuirea marilor evenimente istorice din viața patriei și a poporului. [...] Moștenitoarea unor bogate tradiții, Marina Română a făcut încă o dată dovada unui înalt patriotism prin participarea activă la victoria Revoluției din decembrie 1989, în urma căreia poporul și-a recâștigat demnitatea și libertatea. Aniversăm acest eveniment din viața marinarilor militari pătrunși de hotărârea fermă de a ridica nivelul pregătirii militare și de specialitate, în vederea îndeplinirii misiunii de bază a armatei de a apăra vatra străbună, independența și suveranitatea României. Dragi ostași, elevi, studenți, subofițeri, maiștri militari și ofițeri marinar! Profund conștienți de marea răspundere ce vă revine ca apărători ai granițelor maritime și fluviale ale patriei, mândri că purtați cu cinste și demnitate la catarg pavilionul României, angajați-vă cu toate forțele în îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce vă revin pentru creșterea capacității combative a marilor unități, unităților și navelor, în perfecționarea măiestriei marinărești și fiți gata să dați riposta hotărâtă oricărui agresor care ar atenta la independența și integritatea teritorială a scumpei noastre patrii. În întreaga voastră activitate să depuneți tot interesul pentru cunoașterea și mărirea corectă a tehnicii de luptă și armamentului din dotare în scopul îndeplinirii misiunilor ce vă revin. În condițiile generoase oferite de complexul proces revoluționar de democratizare și înnoire pe care-l parcurge România și armata ei, nu precupețiți nici un efort în ridicarea continuă a nivelului pregătirii de luptă și tehnice de specialitate, întărirea ordinii și disciplinei bazate pe norme democratice și principii regulamentare, pentru a fi în

măsură să folosiți cu înalt randament și la capacitatea maximă navele Marinei Militare în orice condiții hidrometeorologice. Cu prilejul acestei tradiționale sărbători, vă adresez cele mai sincere felicitări și vă urez să obțineți succese deosebite în activitatea viitoare”.

Prin Legea nr. 202 din 21 octombrie 2008, publicată în „Monitorul Oficial” nr. 728 din 28 octombrie 2008, ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului a fost desemnată sărbătoare națională, Ziua Marinei Române devenind astfel moment de înălțare spirituală și de preamărire a jertfei eroilor apelor, motiv de etalare a frumoaselor tradiții marinărești și prilej de reafirmare a potențialului combativ și a capabilităților operaționale ale Forțelor Navale Române. ■

Grupul Mass-Media al Forțelor Navale

Apariția și dezvoltarea structurilor de relații publice și presă militară s-a bazat, în special, pe imperativul necesității menținerii și promovării imaginii structurilor militare precum și pe cel care decurge dintr-o bună informare internă a audiențelor proprii.

Presa de marină modernă a fost înființată în 15 iunie 1990, odată cu înființarea redacției revistei *Marina Română*. Apoi în anul 1991, a fost înființată prima redacție teritorială radio-tv, pentru crearea și menținerea imaginii publice a instituției militare în zona de sud-est a țării. Pe data de 9 ianuarie 1998, s-a difuzat pe postul de televiziune MTC Constanța, prima emisiune de televiziune *Scutul Dobrogei*. Mijloacele de presă aflate la dispoziția Statului Major al Forțelor Navale, redacția revistei *Marina Română* și redacția Radio-TV *Scutul Dobrogei* au fost reunite începând cu 15 ianuarie 2002 în Grupul Mass – Media al Forțelor Navale, cu sediul la Hotelul Militar Constanța.

Pentru informarea corectă și oportună a publicului, GMMFN furnizează informații înregistrate și date pentru redacțiile radio-tv ale posturilor locale de radio și televiziune, cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor și apărarea prestigiului și onoarei organismului militar.

Grupul Mass - Media al Forțelor Navale realizează în prezent trei produse mediatice astfel:

– **Revista Marina Română** a fost înființată în 15 iunie 1990. Revista apare odată la două luni, într-o ținută grafică modernă, integral color, adresându-se atât personalului din unitățile militare cât și publicului larg. Poate fi accesată în format .pdf la adresa www.navy.ro. Revista *Marina Română* se editează în 6 numere pe an (o dată la două luni), plus două numere speciale pe an.

– **Emisiunea săptămânală de radio, Scutul Dobrogei**, are durata de 15 minute și este difuzată pe postul „Radio Constanța” în fiecare miercuri.

– **Emisiunea de televiziune Scutul Dobrogei**, poate fi urmărită pe postul „TV Neptun Constanța”, post de televiziune care poate fi recepționat și pe satelit prin rețelele Boom Extrasatelit, DiGi TV, DiGi Cablu și RCS-RDS. De asemenea emisiunea *Scutul Dobrogei* se difuzează și pe posturile de televiziune „TV Brăila-Galați”, și „TV Accent Tulcea”, acoperind zona de interes a Forțelor Navale. Programul de difuzare al emisiunilor poate fi accesat la adresa www.navy.ro.

Toate produsele mediatice realizate de Grupul Mass-Media al Forțelor Navale sunt postate pe Internet, la adresa www.navy.ro.

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Foto: Ștefan Ciocan

Să nu renunți la visul tău

Căpitan-comandor prof.univ.dr.
Ioan CRĂCIUN
Course Director/Instructor NATO
School Oberammergau, Germany

Mulți dintre noi au crescut ascultând povești despre mari exploratori care ne-au ajutat pentru prima dată să înțelegem că Pământul este rotund și să localizăm cu acuratețe continentele pe el. Am realizat, totuși, că întinderea de apă este cea mai mare figură de relief de pe Pământ, și i-am dat dreptate marelui scriitor britanic Sir Arthur C. Clarke atunci când afirma că „este un non-sens să numești această planetă Pământ când e mai mult decât evident că ea este un imens ocean”. Care ne-a vrăjtit pe toți, pe mine, pe tine, deopotrivă pe cei care s-au născut pe malul mării sau care au cunoscut-o venind în vacanță pe litoral, pe copiii care cu greu înțeleg de ce Marea Neagră nu e albastră sau vârstnicii care cu înțelepciunea lor disting între marea turștilor și cea a celor care își trăiesc bucuriile, necazurile, nelișițiile și emoțiile printre valuri. Pentru ei bărbăția, curajul și disciplina sunt cuvintele de ordine, altfel, marea nu te iartă.

Am citit undeva că marinarii sunt ca astrele, doar dimineța în zori și seara la crepuscul rămân oameni, au suferințe, speranțe, dorințe, iubesc, se întristează, se dedică. În miezul zilei sau la miez de noapte sunt insuportabili prin mărășele sau insomnii. Meseria și vântul îi învârt

pe toate fețele și îi șlefuește ireversibil. Marea îi încearcă, îi căleşte și le dă curaj. Marinarul trebuie să aibă curaj, dacă nu are, nu rămâne marinar, pentru că marea îl respinge. De sus îl forțează cerul cu arșiță sau furtună, de jos îl înspăimântă marea cu talazul și abisul. Este nevoit să accepte această ordine a disciplinei impuse pentru că orice greșeală îi poate fi fatală. Marea nu negociază cu nimeni. Te ademenește răbdătoare și adâncă, dacă nu o domini, te înghite. Cale de mijloc nu există decât acolo departe, pe plajă. Puține meserii sunt atât de dure, de aceea la fiecare întoarcere la tărâm marinarul se mai naște odată.

Viața aspră de pe mare sudează echipajul, îl apără de primejdii, și îl ține încheșat atât la bine cât și la greu. Căpitanul dă comenzi clare, iar matelotii așteaptă ordine precise. Ei ridică sau aruncă ancora, pun cârma la stânga, sau la dreapta și pornesc sau opresc motoarele principale. Nimic nu se negociază, nici aruncarea ancorei și nici pornirea motoarelor principale, iar dacă pun cârma cu zece grade în plus la tribord sau babord nu câștigă nimic la avansare.

Cu toate acestea viața pe mare le oferă marinarilor o multitudine de oportunități, o sumă care tinde spre infinit, un infinit din care ei trebuie să își aleagă cu grijă drumul. De regulă, dacă există posibilitatea ei aleg să ocolească furtuna, iar dacă nu există această posibilitate, singura soluție este atacarea valurilor

frontal. De regulă, o furtuna nu are decât un singur val mare, urmat de alte valuri mai mici, iar marinarii iscusiți știu că după valul cel mare trebuie să facă față valurilor mici și să aibă suficiente resurse pentru când va trece furtuna. Și, astfel, povestea lui Sinbad merge mai departe purtându-i pe marinarii din nou peste mări și țări, în cele mai captivante și mai antrenante aventuri. Cât sunt pe mare trăiesc sentimentul ciudat al așteptării întâlnirii cu pamântul, pentru ca apoi, foarte repede, să-și dorească să pornească din nou la drum. Se apleacă peste bord, privesc spuma valurilor tăiate de prora și se pierd în urma ei. Să fii marinar este ca și când ai trăi cel mai frumos vis, un vis clădit pe emoții clătite în lacrimi, laminat într-o disciplină de fier și călit în furii de uragan.

Marinarule, știu că astăzi, în zi de sărbătoare, îți duci cu mândrie mâna la chipiul albit de vremuri, îți amintești de lacrima pe care ai vărsat-o ieri și te gândești la zâmbetul zilei de mâine. Retrăiești experiența care te-a întărit, care ți-a tras perdeaua de pe ochi și care ți-a deschis drumul către victorie. Să nu renunți niciodată la visul tău chiar dacă vei descoperi că sunt și vapoare care se scufundă printre cele câteva zeci de mii care ajung în siguranță la destinație, chiar dacă vei vedea că poți să stai calm sau să te enervezi sau că alții vor să îți trăiască propria ta viață. Nu le da prilejul pentru că în fond viața înseamnă mai mult decât un cap plecat și o privire plină de regret. ■

▲ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Asistența a fost numeroasă la sărbătoarea marinarilor din anul 2008.

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Aspect din timpul unei secvențe „de luptă” desfășurată între scafandrii de luptă și infanteriștii marini.

Foto: Ștefan CIOCAN

◀ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Aspect din timpul manifestărilor organizate de Ziua Marinei Române 2008. În imagine, elicopterul IAR 330 Puma Naval, lansând flare-uri.

Foto: Ștefan CIOCAN

▲ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Zeul Neptun, nu poate lipsi de la nicio sărbătoare a marinarilor. Însoțit de ninfe, acesta declară deschise manifestările organizate de Ziua Marinei Române 2008.

Foto: Ștefan CIOCAN

▶ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Jocurile marinărești au fost întotdeauna apreciate de oficialități și al publicul participant la activitățile organizate de Ziua Marinei Române 2009. În imagine studenții de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” întrecându-se la alergarea cu oul în lingură.

Foto: Ștefan CIOCAN

▶ 15 august 2008, faleza din fața Comandamentului Flotei, Constanța. Muzica reprezentativă a Forțelor Navale a încântat asistența prezentă la manifestările organizate de Ziua Marinei Române 2008.

Foto: Ștefan CIOCAN

